

Masaru

Emoto

Jürgen

Fliege

A víz gyógyító ereje

Masaru Emoto

Jürgen Fliege

A víz az élet bölcsője. Az élet a tengerben keletkezett, az emberi magzatot víz védi az anyaméhben, testünk több mint hetven százaléka víz... és a felsorolást bármédig folytathatnánk. Fizikai anyagként a víz teszi lehetővé életünket a Földön.

A kötet két szerzője, a német médiában is közismert lelkész, *Jürgen Fliege* és *Masaru Emoto*, a víz japán tudósa különböző kulturális háttérük ellenére megdöbbentően egybevágó tapasztalatokat szereztek!

Könyvünk lapjain most néhány természetgyógyász és tudós szakértő véleményét összegyűjtve közreadják a víz mindent átfogó világának rejtett titkait, megosztják velünk személyes tapasztalataikat.

A könyvből megtudhatjuk, milyen hatással vannak gondolataink, szavaink a víz szerkezetére, hogyan tudjuk saját egészségünk, életünk és a Föld javára fordítani a tökéletes geometriájú vízmolekulákban rejlő gyógyító erőt.

Kövessük őket mozgalmas felfedező útjukon az ősrégi elem új dimenziói felé! Csodáljuk meg a víz eddig nem is sejtett képességeiről szóló képeket, adjuk át magunkat a varázslatos gyógyulásnak!

BIOENERGETIC KIADÓ

www.bioenergetic.hu

Masaru Emoto / Jürgen Fliege

A víz gyógyító ereje

Budapest, 2006.

A mű eredeti címe: Die Heilkraft des Wassers

A mű eredetileg a KOHA-Verlag GmbH Burgrain gondozásában jelent meg 2005-ben.

© KOHA-Verlag GmbH Burgrain 2005. Minden jog fenntartva.

© Bioenergetic Kft., 2006.

Külön köszönet *Marc Berger* (91. oldal) és *David Luczyn* (73., 89. és 109. oldal) fotóművészeknek az illusztrációikért.

Fordította: *Makra Júlia*

Kiadja a Bioenergetic Kft.

Felelős kiadó: *Schneider Gábor*

Felelős szerkesztő: *Kovács Emese*

Borítóterv: *Szabó Zoltán*

Nyomda: *Reálszisztéma – Dabasi Nyomda ZRt., Dabas*

Felelős vezető: *Berki István* vezérigazgató

ISBN 963 9569 968

9 789639 569968

Tartalom

Hit és tudomány	5
Víz – a bennünk rejlő gyógyító	6
Minden változik	8
A vízkristály-fényképezés létrejötte	9
A víz emlékezete	10
A víz hallja a zenét	12
Tud a víz olvasni?	20
A szó lelke és a morfogenetikus mezők	22
A szó lelkének hatása	27
Dr. Shioya három aranyszabálya	29
Az új gyógyerő – párbeszéd a vízzel	30
Az élet: mozgás	33
A víz iránti szeretet és hála programja	34
Ausztriai gyógyforrások	36
Maria Waldrast	36
Heiligwasser	37
St. Ulrich	38
Ilga-forrás	39
A víz, a Hold és a szférák zenéje	42
Minden mindenben	44
Gyógyító hangzatok	45
A szférák harmóniája	46
A Föld hangja	46
A bolygók rezgései	47
Vízzel gyógyítani – információval gyógyítani	52
Hogyan lesz a közönséges vízből gyógyszer?	55
Hogyan kerülnek információk a vízbe?	58
Ami hat: az orvosság szellemisége	59
Virágesszenciák – a virágok szelleme a vízben	60
Az ivóvíz, és amit csinálhatunk belőle	62
Bad Blumau: mélyről fakadó bölcsesség	63
St. Leonhard: eleven forrásvíz	65
Tegyük élővé a csapvizet!	68
Víz – az egészség forrása	74
Mi teszi beteggé az embert?	76
Megapolisz, a test városa	76
Inkább együk, mint igyuk a vizet	85
A beöntés: méregtelenítés vízzel	87
A hatszögletű hó	90
A forma jelentése	92
A víz titokzatos vándorútja	100
A vándorút első állomása: egy fürdőváros gyógyforrásai – Aachen	102
A vándorút második állomása: egy szent folyó rejtélye	103
A vándorút harmadik állomása: a Grander-jelenség	104
A vándorút negyedik állomása: egészséges csapvíz	105
A vándorút ötödik állomása: intelligens víz?	106
A víz része vagyok, s a víz a részem	110
Szenteltvíz	113
Milyen üzenetet visz a víz?	115
Gyermekként a Halál Folyójánál	120
Europai kutatások	130

Hit és tudomány

Tíz éve született meg bennem először az ötlet, hogy fényképezem a megfagyott víz kristályait. Munkámról az évek során néhány könyvet is készítettem. Ezekben bemutatom a vízkristályokat és a velük kapcsolatos felismeréseimet. Műveimet több nyelvre lefordították, s ennek köszönhetően ma járom a világot, és előadásokat tartok munkám tapasztalatairól. Útjaim során mindig szíven üt, milyen mélyen érintik az embereket a vízkristályokról készült felvételek.

Munkámban intenzív fejlődést és kutatást jelentett ez az évtized. Igaz, a vízkristályok fényképezésének módja még nem elégíti ki a szigorú tudományos elvárásokat, ám a képeket mindenütt nagy érdeklődéssel figyelik, és nem-tudomá-

nyos szinten nyomban megértik. A víz szépsége közvetlenül érint mindenkit.

Ezért különösen nagy öröömre szolgál, hogy televízió-műsorában találkozhattam Jürgen Fliege lelkésszel. Eltérő gyökereink ellenére egyforma tapasztalataink vannak a vízzel, és szellemtudományi szinten is hasonló felismerésekre jutottunk.

Ez az egyetértés volt az alapja később annak az ötletnek, hogy közös könyvben jelentessük meg tapasztalatainkat, felismeréseinket és sok érdekességet a világ vizeiről.

Reméljük, hogy ezután az Olvasó is új szemmel tekint majd erre a bámulatos és csodatévő öselemre.

Masaru Emoto szenvedélyes tudományos kutató. Több mint tíz éve folytat izgalmas kísérleteket a vízzel.

Jürgen Fliege lelkész, televíziós moderátor. Hite szerint Isten minden csepp vízben megnyilvánul.

Víz – a bennünk rejlő gyógyító

Mi olyan érdekes a vízben? A víz ősidők óta a lélek szimbóluma. Egyes korszakokban ősanagnak, prima materiának is tekintették. Az élet a tengerben keletkezett, az emberi magzatot víz veszi körül az anyaméhben, testünk több mint hetven százaléka víz... és a sort bármeddig folytathatnánk.

Fizikai anyagként a víz teszi lehetővé az életet a Földön. A fizikaórákon valamennyien hallhatunk a víz sajátos tulajdonságairól, például hogy szilárd halmazállapotban, vagyis jégként könnyebb, mint folyékony állapotában. E tulajdonsága híján a tavak telente a legmélyükig befagyának, így azonban, hogy a víz felszínén jégréteg képződik, az élőlények oltalmat élvezve tovább élhetnek alatta. A víz képes levitálni, ugyanis a gravitáció ellenére is felfelé mozog. Így keletkeznek az úgynevezett artézi források, köztük számos gyógy- vagy értékes ásványvizet adó forrás.

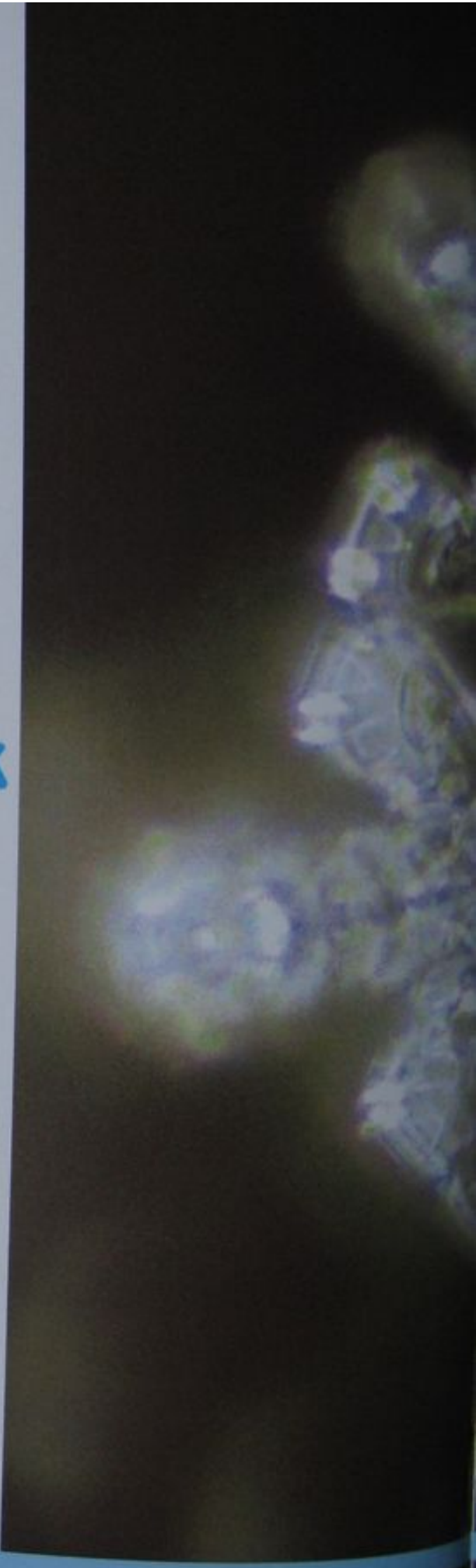

Foto: Sambuichi Quelle, Japan

Emberöltök óta jól ismert az artézi vizek gyógyereje, akár külsőleg, gyógyfürdőként, akár belsőleg, ivókúraként alkalmazva. *A víz válasza* (Die Antwort des Wassers, Koha-Verlag) című könyvem második kötetében leírtam a vízcsepp fantasztikus és kalandos útját. Ezt az utat szeretném most ismét szemügyre venni, csakhogy egy másik szempont alapján: nevezetesen emberi életünk másaként tekintve.

Minden változik

A japán gondolkodást a legmélyéig átható két vallásban, a buddhizmusban és a sintoizmusban a reinkarnáció gondolata magától értetődő. Ehhez a ciklikus fejlődéshez, spirális gondolkodáshoz hasonlítható a vízcsepp útja is: víz alakjában folyik, majd elpárolog, s ezzel alakja is megváltozik. Még mindig víz, de már nem ugyanolyan, mint volt. A t u -

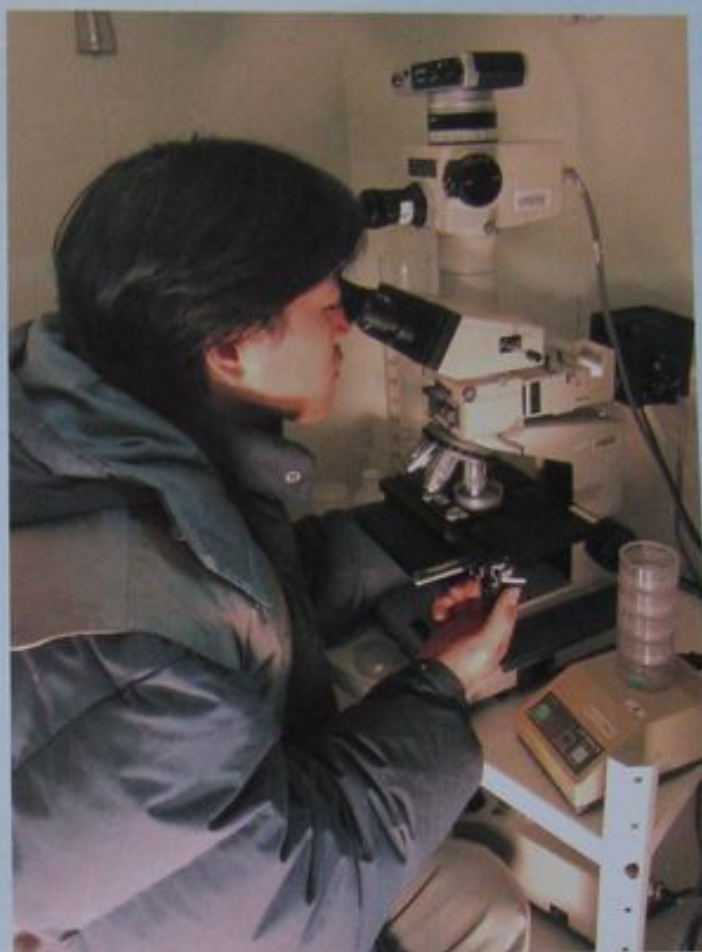
dás, az információ azonban megmarad benne, akár elpárologtatjuk, akár megfagyasztjuk. A párolgás úgyszólván ugyanaz, mint a halál: megváltoztatjuk az alakunkat, a formánkat, vagyis a test feloldódik. A lélek által szerzett információk, tapasztalatok, és minden, amit megtanultunk és átértünk, mégis megmarad. Mindössze annyi történik, hogy a lélek megkezdí utazását, tovább fejlődik és érik, mígnem, ha eljön az ideje, újból inkarnálódik a Földön. Ugyanúgy, ahogyan a vízcsepp is felszáll gőz formájában, majd egy felhőből esőcseppként ismét a földre hull, és a mélybe szivárog, hogy aztán hosszú idő elteltével (több száz vagy több ezer év múltán) artézi forrás formájában ismét a felszínre törjön. Nem tudjuk, milyen változásokon megy át a vízcsepp a Föld gyomrában, míg elnyeri a levitáció csodás képességét, s több száz méterre felemelkedik. Azt azonban tudjuk, hogy ez a víz hihetetlen gyógyerővel rendelkezik.

A vízkristály- fényképezés létrejötté

Régóta foglalkozom a víz gyógyhatásával. Japánban elsőként használtam olyan készüléket, amely képes volt rezgést közölni a vízzel. Ez a gyógyító információkkal feltöltött víz már sok embernek adta vissza az egészségét. Az én életemben és gondolkodásomban régóta központi szerepet játszik ez az elem, és ha az ember valamire érzékeny, akkor olyan apróságok is értékes információkat nyújtanak neki, amelyek felett egyébként el-siklana a figyelme. Így történt ez velem is, amikor felfigyeltem a következő mondatra: „Nincs két egyforma hókristály.” Persze – ezt már az iskolában is tanultam. Minden hópehely egyedi. Csak-hogy számomra ebben a pillanatban merőben új jelentést kapott ez a mondat. Hirtelen ráébredtem, hogy ez a hópehely-forma az, amely megmutatja a vízcseppek egyéni arcát, és ez a forma talán még le is fényképezhető. Úgy véltem, a jégkristályok elárulhatnak egyet s mászt a víz állapotáról.

Ez a gondolat magával ragadott: vizet akartam fagyasztani, hogy lefényképezhessem a kristályokat. Nyomban kikölcsönöztem egy nagy felbontású mikroszkópot, és megbíztam cégem egyik fiatal kutatóját a kísérletek megkezdésével. Két hónap telt el terméketlen fáradozással, mígnem egy szép napon örömtől sugárzó arccal mutatta meg kollégám az első fényképet egy vízkristályról. Így, utólag már

Így készülnek a kristályfotók: a kísérleti szoba hőmérsékletét állandóan -5°C -on tartják. A fényképezéssel igyekezni kell, mert a gyönyörű kristályszerkezet csupán két percig látható.

csodának tűnik, hogy az akkori feltételek mellett egyáltalán sikerült képet készítenünk.

A vízkristályok lefényképezéséhez először is egy-egy csepp vizet cseppentünk ötven petricsészébe. Ezt azután -25°C -on lefagyasztjuk, és mikroszkóp alatt lefényképezzük a keletkezett kristályokat. A laboratóriumban, ahol a felvételek készülnek, állandó, -5°C -os hőmérsékletet biztosítunk. A mikroszkóp alatt mégis csupán legfeljebb két perc egy kristály átlagos élettartama, mivel a fényképezéshez szükséges fény melegé-

től elolvad. A többi könyvemben már leírtam, milyen kritériumok szerint választok ki ötven képenként egyet, ezért most csak annyit szeretnék hozzáfűzni: többnyire azokat a képeket választom, amelyek a leggyakrabban előforduló formákat mutatják be.

A víz emlékezete

Amikor a víz megfagy, a vízmolekulák szisztematikusan egy-

máshoz kapcsolódnak és kristálynukleonokat képeznek, amelyek csak hatszögletű formában stabilizálódnak. Ezután növekedni kezdenek, míg végül látható kristállyá válnak. Ez a természetes folyamat. Ám ha a vízre természetellenes információkat kényszerítünk, nem lesz képes harmonikus, hatszögletű kristályokat alkotni.

Miután a kísérletek jól működtek, és sikerült képeket készíte-

Ezen a képen olyan vízkristály látható, amely a „Köszönöm” felíratra téve „átlekesült” annak rezgésétől, illetve információjától. Az eredmény ez a gyönyörű alakzat.

nünk, különböző helyekről származó vízcseppeket kezdtem vizsgálni. Az volt a kérdés: másképp néznek-e ki az eltérő körülmények közül származó vízkristályok. Az eredmény messze túlszárnyalta a képzeletemet. A vízkristályokból készült képeken világosan látszott, mennyire más formát öltött a forrásvíz, mint a klórozott vezetékes víz. Ez kézzelfogható bizonyítéka volt annak, hogy „víz és víz nem ugyanaz”. A víz ugyanis reagál mindarra, amit csinálnak vele, és megőrzi ezt az információt. A forrásvíz lélegzetelállítóan szép, harmonikus, törekeny határozott alakot alkotott, míg a duzzasztógátak vagy a folyók alsó szak-

szának vizében alig akadtak tökéletes, befejezett kristályok. A legrosszabb képet mégis a klórozott ivóvíz mutatta. Kimondottan fájdalmas érzés ilyen meggyötört alakzatokat látni, ha az ember tudja, milyen gyönyörű kristályokat alkot a természetes víz. Ez az őselem mindig hordoz információt, amelyet mi is átveszünk, és testünk részévé válik, amikor vizet iszunk. A képek láttán tegye fel magának a kérdést: milyen információt szeretne átvenni?

Ez a sajátos forma akkor keletkezett, amikor a víznek egy ugró delfincsapot mutattunk. A delfin intelligenciája még az emberénél is magasabb, ez pedig azt jelenti, hogy a delfinek képesek gyógyítani minket.

A víz hallja a zenét

Egy napon dr. Ishibashi, a vízkristály-fotózást végző kémikus megkérdezte tőlem: „Mi lenne, ha muzsikálnánk a víznek?” Az ötletet nagyszerűnek találtam, így keletkezett a leglenyűgözőbb képek egy része. Ezeket mutatom be a következő oldalakon. A módszer elég egyszerű: egy kis üveg desztillált vizet állítottunk a hangfalak közé, így a vizet szinte „átitatta” a hang. Menet közben rájöttünk, hogy a zene lejátszása előtt és után érdemes megkocogtatni az üveget, mert így egyértelműbb képeket kapunk. Először klasszikus zenével kísérleteztünk, később végigvettük a populáris kortárs zenét is. A palettán tehát szerepelt a gregorián koráloktól és a buddhista szútrák recitálásától a heavy metálig minden. Külön kísérleteket folytattunk a gyógyító zenékkel, s ennek során kiderült, hogy bizonyos zeneművek erősítik az immunrendszert. Erre a *Víz válasza* (i.m.) című könyvem második kötetében térek ki bővebben.

Minden hang rezgés, tehát a víz képes reagálni a rezgésekre, és speciális módon meg is őrzi azokat. Ezzel az ötlettel (hogy ti. muzsikáljunk a víznek) ki is léptünk a megfigyelő passzív szerepéből.

Fotocomposing: Richard Hiebinger

Csajkovszkij Haty-
tyúk tavának hal-
latán olyan viz-
kristályok kelet-
keztek, amelynek
karcsú elágazásai
hattyúnyakra em-
lékeztetnek.

Itt a Message from
Water című CD-t
hallgatta a víz. Ha
jobban megnéz-
zük, látható, hogy
a kristály közepén
egy új kristály van
kialakulóban.

Schubert Ave Mariája. Az eredmény egy gyönyörű, szimmetrikus kristály, amelyből sugárzik a szeretet.

Tavaszi: Tavasszal sarjadnak a növények.

Vivaldi

Nyár: Nyáron minden virágba borul.

Ősz: Ősszel beérnek a magvak, s elszakadnak a növénytől.

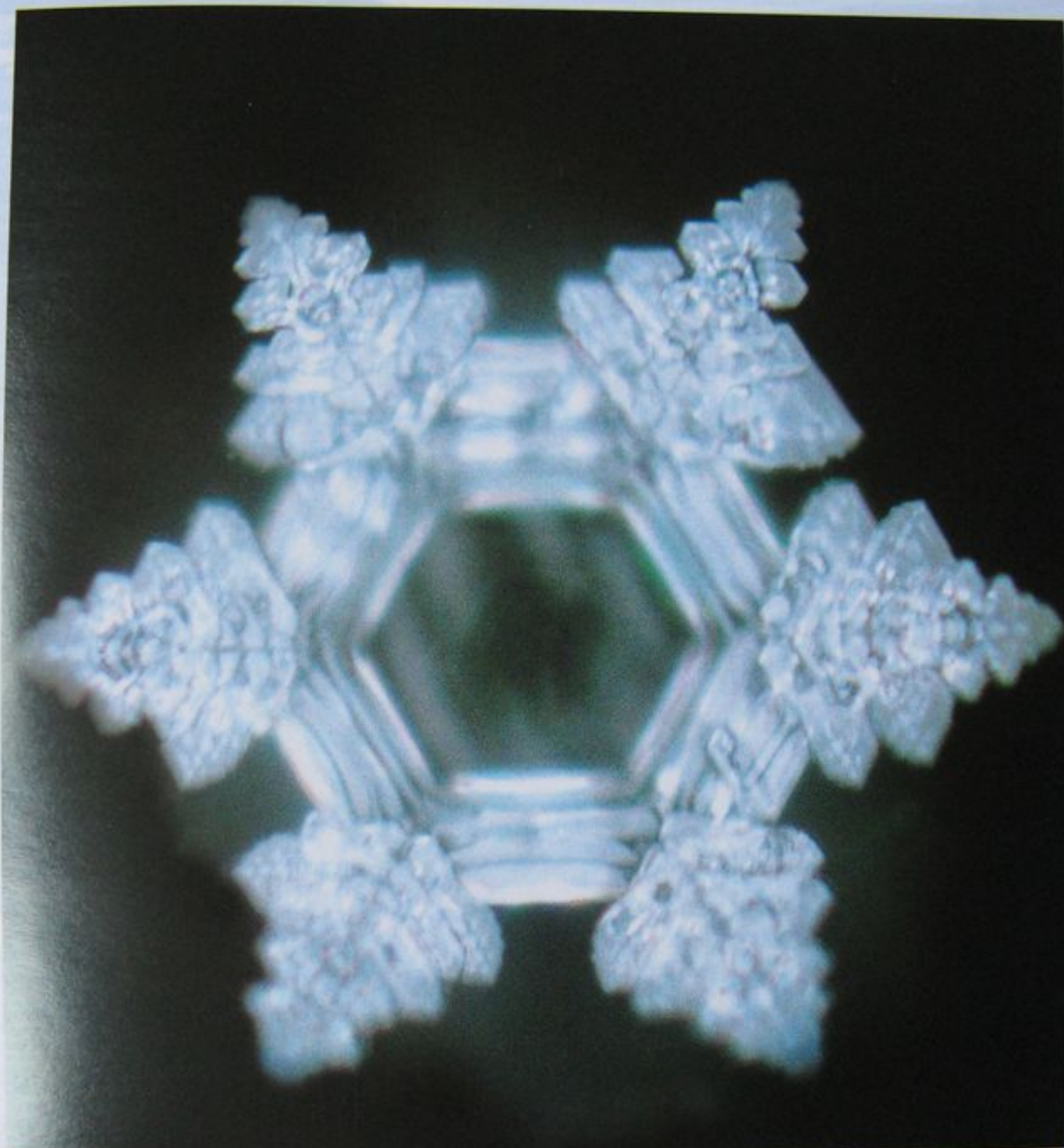

Négy évszak

Tél: Télen minden elrejtőzve pihen. Ez a visszavonulás és a csend időszaka.

The Beatles: Yesterday – és egy csodálatos kristály. A teknősbéka páncéljához hasonló forma arra utal, hogy ez a muzsika erősíti az immunrendszert.

Az „Edelweiß” a The Sound of Music-ből. Az „Edelweiß” havasi gyopárt jelent, szó szerinti jelentése azonban „tökéletes, nemes fehérség”. E névhez méltó ez a tiszta, fehér kristály, amelynek közepe olyan, mint egy fényes tükör.

Tud a víz olvasni?

Első hallásra abszurdnak tűnik a kérdés, mégis arra gondoltunk, hogy írásjegyeket mutatunk a víznek. Japánban azt mondják, minden szónak lelke van. Nézünk például a „hála” szót. Ha kimondom, nem csak egy hangkombinációt közöltem, hanem a szó értelmét és a vele járó érzést is. Ezt eddig mindenki tudja, hisz a nyelvet azért sajátítottuk el, hogy képesek legyünk kommunikálni. Mi, japánok azonban úgy tartjuk, hogy a szó bír a közlés erejével, mivel részese a szó lelkének, s ily módon annak követe, jobban mondva képviselője. Ha kimondom, hogy „köszönöm”, magam is átveszem a szó lelkének rezgését, és összhangban leszek vele.

Úgy lett, ahogyan feltételeztem: a különféle írásjegyek különböző kristályokat eredményeztek.

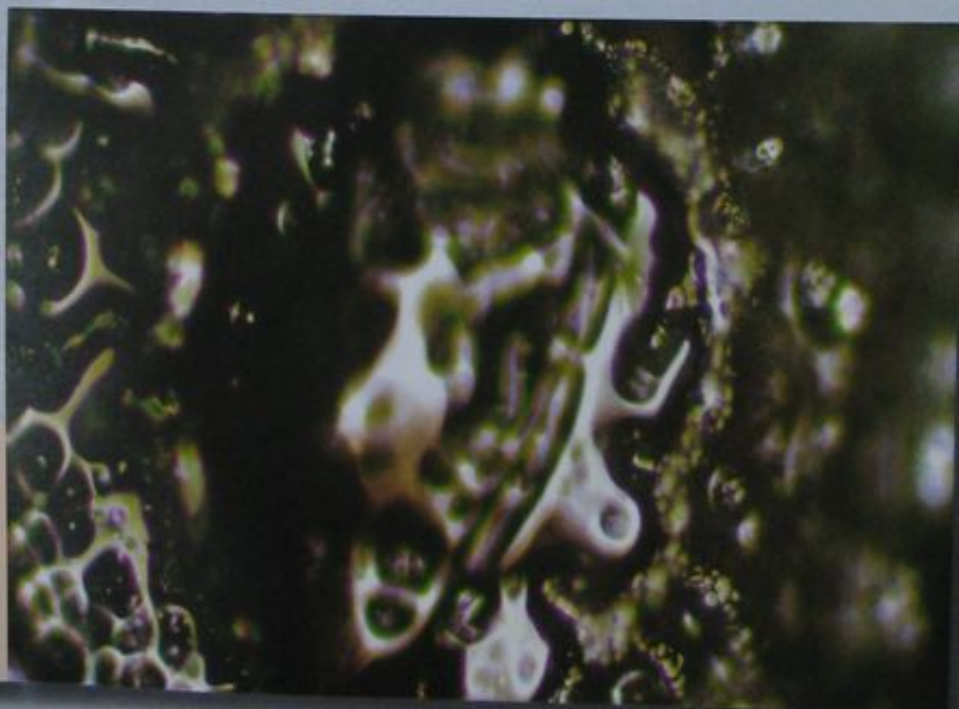
A szó lelke és a morfogenetikus mezők

Mindig lenyűgöz, ha látom, hogyan fedezik fel korunk bátor tudósai az ősi bölcseleteket és tudást. Rupert Sheldrake biológus például morfogenetikus mezőkről beszél, amelyek rezgések formájában megőriznek minden információt. A „köszönet, hála” morfogenetikus mezeje egyre erősebbé válik e szavak kimondásával vagy elgondolásával. És minél erősebb ez a mező, annál könnyebben mondja ki a többi ember is, hogy „köszönöm”, és annál valószínűbb, hogy így is tesz.

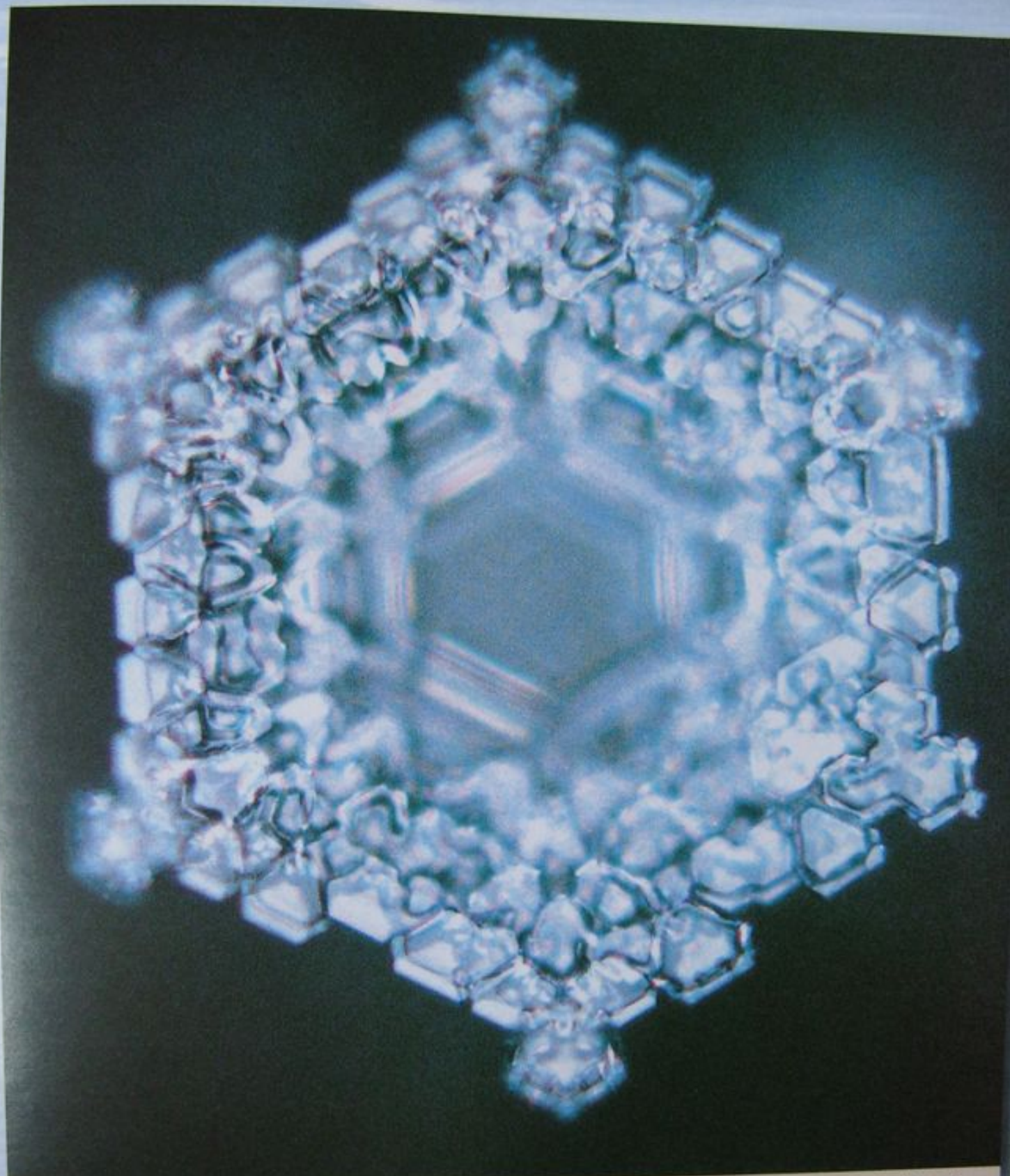
Jól jellemezhető ez a jelenség a magatartáskutató által felfedezett „századik majom törvényével”. Megfigyelte, hogy a majmok egy szigeten mosni kezdték a burgonyát, mielőtt megették. Az egyik majom elkezdte, talán véletlenül,

a többiek pedig tanultak a példájából, és közben érezték, hogy a mosott burgonya sokkal ízletesebb, mint a mosatlan. Végül a szigeten már száz majom fogyasztotta mosva a burgonyát, és ekkor történt a meglepetés: hirtelen egy másik szigeten is mosni kezdték a majmok a burgonyájukat. Csak hogy nem úgy, mint az első szigeten, ahol egy elkezdte és a többi folytatta, hanem feltűnően sokan egyszerre, mintha az első sziget majmai szóltak volna nekik, hogy így finomabb. Pedig semmiféle kapcsolat nem volt a két majom-populáció között.

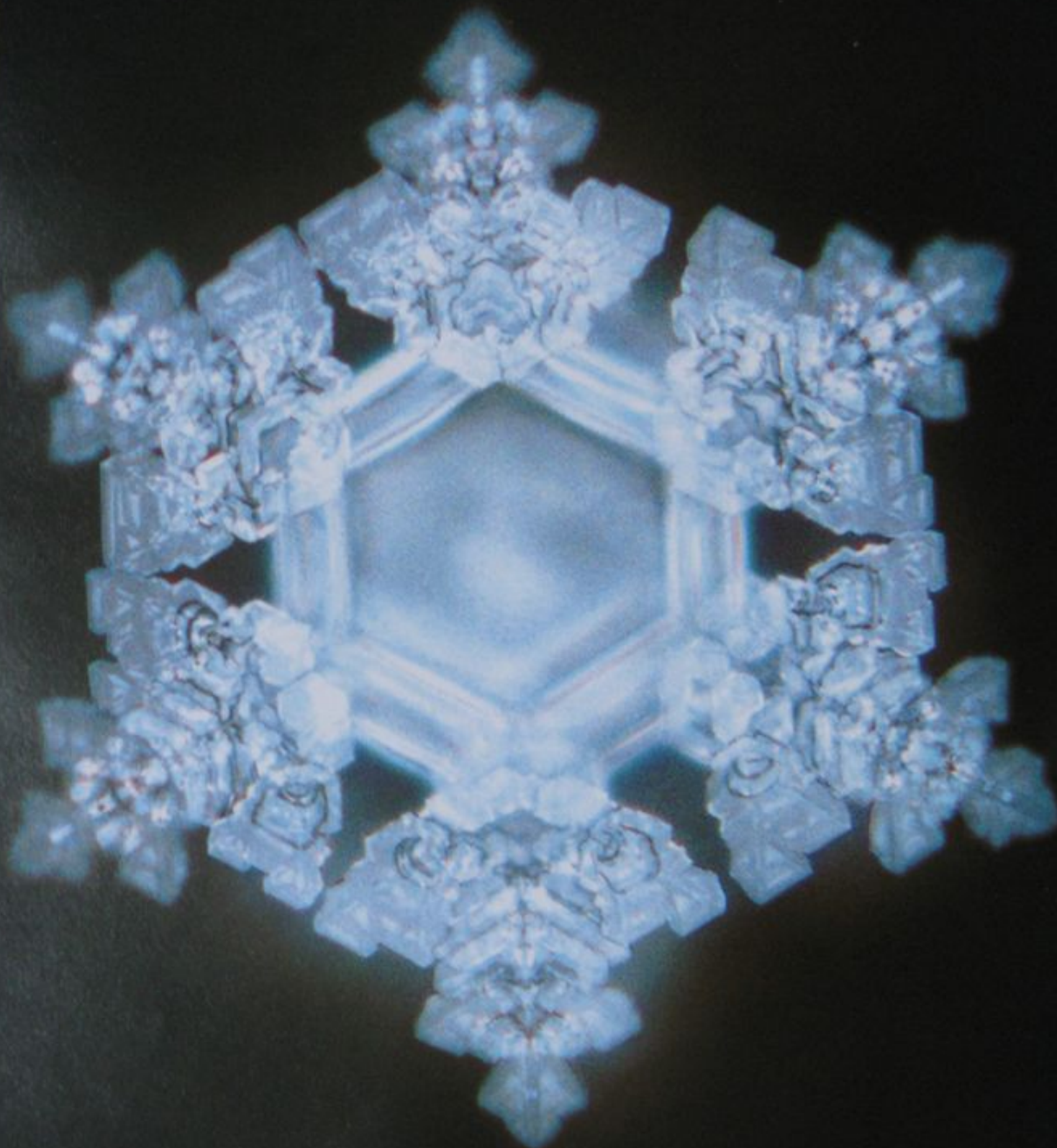
A morfogenetikus mezők elméletével ez a jelenség tökéletesen megmagyarázható. Az első csoport viselkedése létrehoz egy rezgéteret, amely azt az információt tartalmazza, hogy „a mosott burgonya jóízű”. Egy bizonyos kritikus tömeg (a századik majom) elérésével ez a mező olyan intenzívvé válik, hogy másokat is elér a benne tárolt információ.

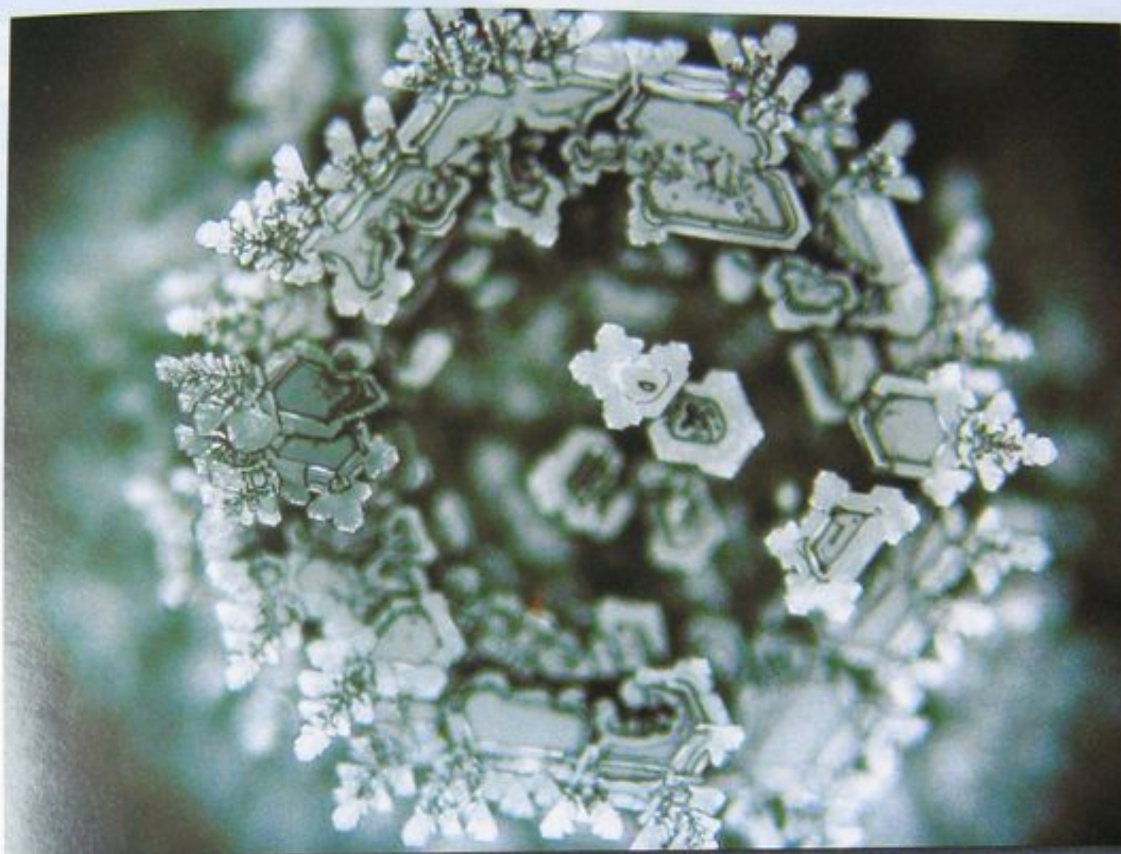
Ennél a víznél a „démon” feliratot használtuk. Jól látható, milyen hatással volt rá ez a szó.

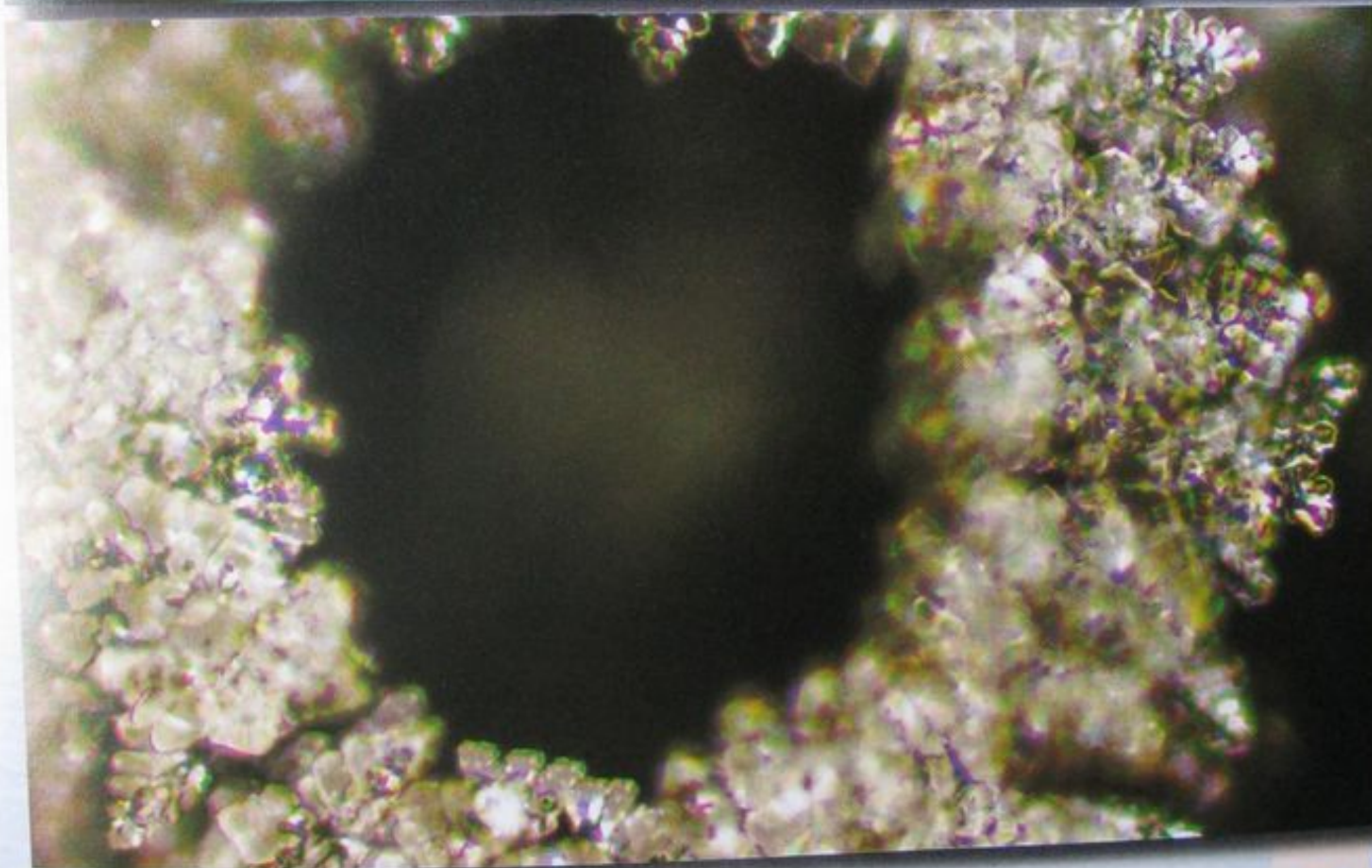
Az „Om Namaha Sivaja” egy szanszkrit mantra, jelentése: „Önzetlen odaadásom az Istenségé, a Szerencsével Biztató Síváé”. Ez a gyönyörű kristály olyan, mint egy mandala.

A felirat: „Ez tényleg szép”. Egyetértünk!

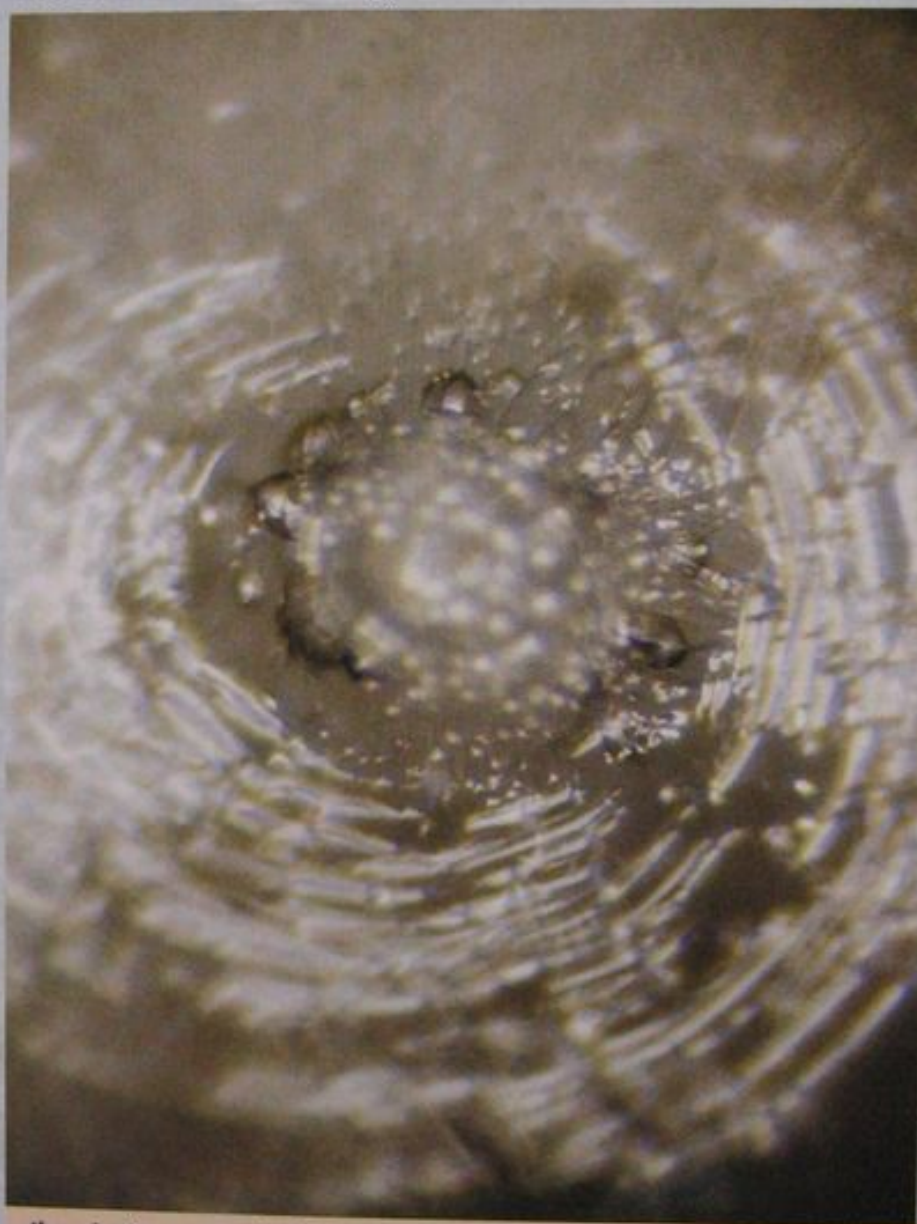
„Erő” [balra]: Látható, hogy az erő magában nem képes teremteni. Nem jött létre rendezett kristályszerkezet.
„Lélek” [lent]: Ez a kristály nagyon gyorsan növekedett, és csodálatos színekkel kápráztatott el minket.

A tettekhez hasonlóan a szavaknak is van morfogenetikus mezejük, amelynek minden egyes szó részese. Úgy képzelhetjük ezt el, mint egy hologramot, amelynek minden egyes része tükrözi az egészet.

Az amerikai Yale Egyetem egyik professzora ellenőrizni akarta Rupert Sheldrake teóriájának helyességét. Kiválasztott néhány héber szót, és kitalált ezek mellé ugyan-

annyi értelmetlen betűhalmazt is. A két szócsoporthoz összekeverte, majd a szavakat, egyiket a másik után, megmutatta a tanítványainak. A diákok egyike sem tudott héberül. A professzor arra kérte őket, találják ki a szavak jelentését, de azt nem árulta el, hogy egy részük semmit sem jelent. A diákok héber szavakhoz mégis többször rendeltek helyes jelentést, míg az értelmetlen szavak esetében a

Ilyen hatása van a „hülye” szónak. Sértő és becsmérő szavak hallatán a víz nem képes kristályszerkezetet alkotni.

A „pech” felirat hatására elég gyenge kristály született, amely nem tudott egyensúlyi helyzetbe kerülni. De megpróbált...

„Boldogság”: maga a tökéletes szépség és harmónia. Olyan, mint egy gondosan csiszolt gyémánt. Lehet, hogy a boldogság egyik feltétele a harmónia?

válaszok statisztikai megoszlása alapján világosan kitűnt, hogy csak céltalanul találgattak.

Ez is igazolta Sheldrake morfo-genetikus mezőkről alkotott elméletét, illetve azt, amit a szavak lelkének neveztem. Véleményem szerint ezt a lelket, ezt a rezgési információt „olvassa” el a víz, és erre reagál, ráhangolódva a rezgésre. Ennek a rezonanciának az eredményét láthatjuk a vízkristályokról készült fényképeken. Tulajdonképpen tehát az adott szó lelkének rezgésmintáját látjuk. Olyan ez, mintha kinyitnánk egy ablakot, s egy pillanatra belelát-hatnánk az Univerzumba.

A szó lelkének hatása

Ha gondolunk valamit, és energiával látjuk el azáltal, hogy való-ságnak tartjuk vagy kimondjuk, akkor ez a rezgésminta megör-ződik a testünkben lévő vízben, és a megfelelő rezgés formájában hatást fejt ki körülöttünk. Így be-folyásoljuk a környezetünket. A többi ember reagál erre, mi meg-kapjuk a megfelelő visszacsato-lást, amely tovább erősíti rezgése-inket, és persze a morfo-genetikus mezőt is.

A gyógyító anyai kéz: ez az erőteljes kristály enyhén rózsaszínű. Ezt a színt a szeretettel és a szívből jövő barátságosság energiájával társítják. A rózsaszín segít az életenergia aktiválásában.

„Születni”: A képen látszik, hogy születni több, mint pusztán elszakadni. Inkább olyan ez, mintha eldöntenénk, hogy eztán magunk szöjük tovább életünk mintázatát. Ezt a kép kibontakozásra töre dinamikának mutatja.

Nyilvánvaló tehát, mennyire fontos jó dolgokra gondolni, s azokat kimondani. Erre már régen felhívta a figyelmemet nagyra becsült tanítóm, Dr. Nobuo Shioya. Hála a vízkristályoknak, mindez most láthatóvá is vált. Dr. Shioya könyvében (*Der Jungbrunnen des Dr. Shioya [Dr. Shioya fiatalságának forrása]* Koha-Verlag) leírja azt a három „helyes szellemi magatartást”, amely mindannyiunknak segíthet a helyes életvitelben. Dr. Shioya, aki születésétől kezdve nagyon beteg volt, kifejlesztett egy légzéstechnikát, amelyet vizualizációval kapcsolt össze. A „gondolatok teremtő erejének és a helyes légzésnek” ez a módszere hosszú és egyre egészségesebb életet tett lehetővé számára. Joggal állíthatja magáról, hogy hatvan éves korától egyre fiatalosabbá vált. Százévesen például még golfbajnokságot nyert. A három helyes szellemi magatartás olyan meghatározó gondolkodásmód, amely könnyen alkalmazható a mindennapi életben, és gyorsan gyökeres változást okozhat.

Ezt szeretném most röviden ismertetni. Tekintve mindazt, amit a szavak lelkének erejéről megtudtunk, e módszer haszna és értelme nyilvánvaló.

Dr. Shioya három arany szabálya

1. *Mindenről pozitívan gondolkodni: mivel az utóbbi időben sokat beszélnek a pozitív gondolkodás fontosságáról, erre nem szükséges külön kitérni. Bizonyított tény, hogy a pozitív gondolatok hatnak a test egészségére, például erősítik az immunrendszert. Ez a szellemi magatartás tehát nem a jobb életvezetés szabálya (erkölcsi vagy vallási értelemben), hanem a testi és szellemi egészség megtartásának kézzelfogható és fontos eleme.*

Ha alapmagatartásunk pozitív, akkor bármely helyzetben hajlandók vagyunk meglátni a lehetőséget, és élni azzal. Ennek semmi köze az életidegen szép szavakhoz vagy a rózsaszínű szemüveghez. Ellenkezőleg: ahelyett, hogy csak a negatívumokra összpontosítsunk, szemügyre vesszük mindkét oldalt, és képesek vagyunk felismerni lehetőségeinket és esélyeinket.

2. *Nem szabad megfélemezni a köszönetről: legyen alapérzésünk a hála, és mindig emlékezzünk rá. Az energia a figyelmet követi – ha tudatában vagyunk a hálánknak, akkor ennek megfelelő rezgéseket sugárzunk, ezzel pedig ugyanilyen rezgéseket vonzunk, vagyis megszorodnak azok a helyzetek, amelyekben jó okunk van hálásnak lenni.*

Van, akinél hiányzik ez a pozitív alapmagatartás. Az ilyen embernek olyan dolgokra kell irányítania a figyelmét, amelyekért hálás lehet, még ha csupán apróságok is ezek. Előfordulhat, hogy valaki azt állítja, az ő életében nincs semmi olyasmi, amiért hálás lehetne, pedig már az is nagy hálával tölthetné el, hogy minden nap életben van.

3. *Ne akadékoskodjunk! Ha hála helyett csak kifogásaink vannak, negatív érzéseink és gondolataink rezgésekké válnak, s ezeket sugározva végül olyan eseményeket vonzunk magunkhoz, amelyek megint akadékoskodásra bírják minket. Az olyan gondolatok, mint: „nyakig ülök a bajban”, „ki nem állhatom”, „nem vagyok rá képes”, „megette a fene”, „de kemény” vagy „ez túl nagy falat” stb. nehéz, kellemetlen, kemény és fárasztó helyzeteket vonzanak.*

Dr. Nobuo Shioya. A „gondolatok teremtő ereje és a helyes légzés” egyszerű módszerével megfiatalítható a test és a szellem.

A vízkristályok képein láthatjuk, milyen hatása van, ha a víznek a „hülye” szót mutatom, és milyen, ha azt, hogy „nagyszerűen megoldottuk”. Az első rezgést árasztom akkor, ha valakit lehülyézek. Ezzel nem állapítok meg semmit, viszont ezt a rezgést, és vele együtt ezt a viselkedésmintát gerjesztem vagy erősítem.

Ebben az esetben diszharmonikus rezgésmintát közlök általában a vízzel, de különösen az illető testében található vízzel. Ezért mondom mindig: dicsérjük gyermekeinket (kollégáinkat, barátainkat stb.), erősítsük pozitív tulajdonságaikat!

Természetesen saját magunknak is jót teszünk beszédünk és gondolataink effajta tudatosságával. Másoknak szánt szavaink és gondolataink elsősorban miránk hatnak: ha azt az információt sugározom a világba, hogy „hülye”, az elsőként és a legjobban a saját rendszeremet tölti be, azzal rezonál. A morfo-genetikus mezők és rezgéseik elméletének ismeretében vadonatúj jelentést kap a bibliai idézet: „Amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjete azokkal.” Még az önző ember is képes és kénytelen ennek a nézőpontnak megfelelően, figyelmesen gondolkodni, beszélni és cselekedni, hiszen legkésőbb mostanra tisztában kell lennie azzal, hogy az ember legfőképpen saját maga okoz magának mindent.

Egy másik, saját fejlődésünket nem éppen elősegítő szokásunk az, hogy kimondva vagy kimondatlanul, folyton ócsároljuk magunkat. Fogalmam sincs, miért mondják

annyian magukról, hogy: „én hülye” vagy még rosszabbakat is, ha valami nem úgy sikerül, ahogyan elképzelték. Ezzel nem gerjesztünk pozitív energiát, amely segítene tanulni a hibáinkból. Nézzük csak meg a vízkristályokat, és azonnal látni fogjuk: az ilyen szavakkal megmérgezzük magunkat. Rajtunk múlik, hogy ezt a felismerést kamatoztassuk az életünkben is, törjük át a szokásainkat, és negatív beidegződéseink helyére állítsunk pozitív dolgokat. Nem áll szándékomban moralizálni, erre nincs is szükség – a víz érthetően, sőt egyértelműen beszél. Az élet nem olyan bonyolult, a tudás pedig mindannyiunkban megvan, csak fel kell fedeznünk. A vízkristályok képei utat mutathatnak, és segíthetnek megkeresnünk saját valóságunkat.

Az új gyógyerő – párbeszéd a vízzel

Sokan eddig is tudtuk, hogy a víz gyógyerővel bír, és információ-hordozóként szolgálhat. Számos gyógy mód alkalmazza már a víz effajta képességét. Az újdonság az, hogy ez immár láthatóvá is tehető. A víz által hordozott információt meg tudjuk mutatni képi formában.

Ezzel a víz a tudatunkban kémiai molekulából eleven partnerre válik. Korábban a nyugati kultúrkörben is szokás volt beszélni a természettel és a természeti lényekkel. Napjainkra megváltozott a világképünk, s még ha tudatában lennénk, sem vennénk komo-

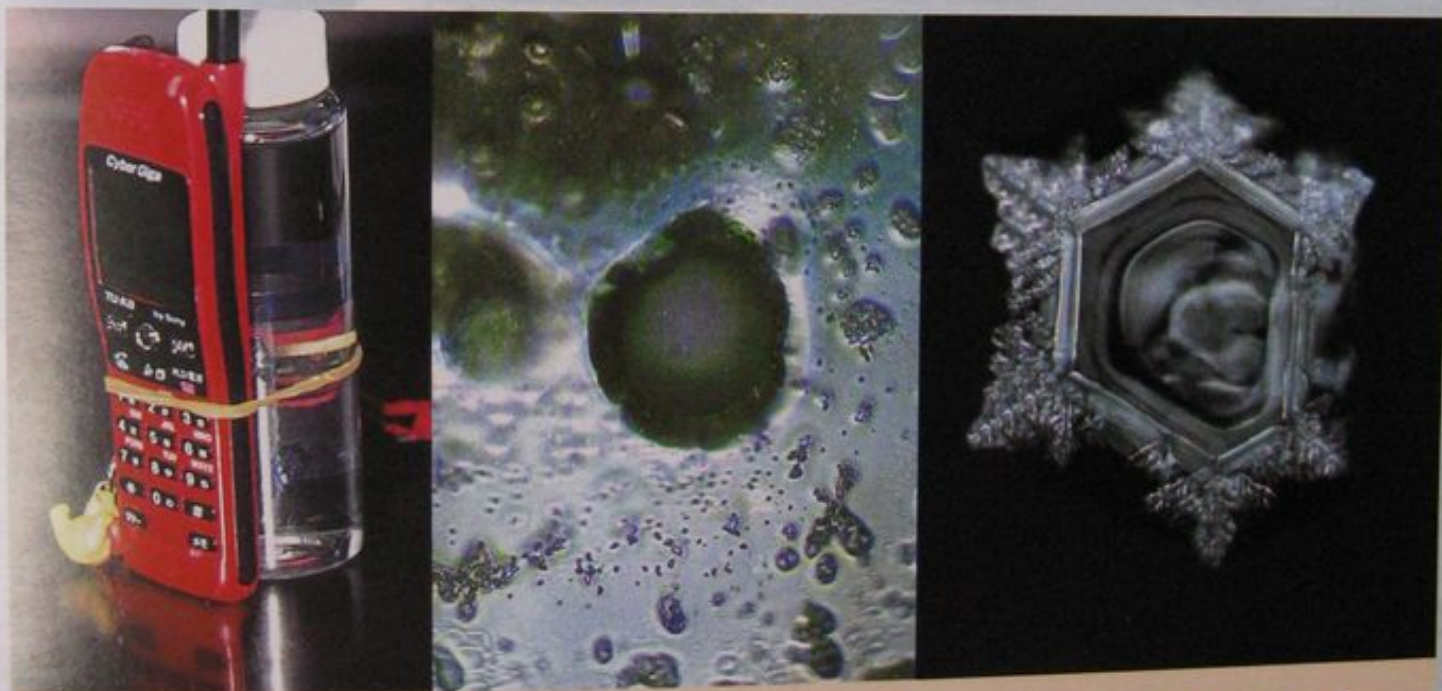
lyan, amit észlelünk, mert ilyen-
minek többé nincs helye mecha-
nikus világgépünkben. „Aminek
nem szabad lennie, az nincs is.” A
vízkristályokról készült fényképek
közvetítők közöttünk, akik még
mindig saját mechanikus világ-
képünk foglyai vagyunk, és az ál-
taluk holografikusan bemutatott
valóság között. A „holografikus”
azt jelenti, hogy minden részlet-
ben látható az egész. A kristályok
képei követek, amelyek bepillan-
tást nyújtanak a világmindenség
valódi összefüggéseibe.

Az ember természetesen bizton-
ságban akarja érezni magát, ezért
hozott létre áttekinthető világgé-
pet. Csakhogy új korszakba lép-
tünk, s nem zárkozhatunk el a tá-
gabb világnézet elől. A biztonsá-
got magasabb síkon is megtalál-

hatjuk. Ezzel a magasabb síkkal
pedig a rezgések által léphetünk
kapcsolatba.

A víz őszinte tükör, nyomban
megmutat minden hatást. Legyen
szó mikrohullámokról vagy a mo-
biltelefonok sugárzásáról, nem
kell tudományos vitákat folytat-
nunk a határértékekről, és arról,
hogy mindez még további kuta-
tásra vár: a vízkristályok képei vi-
lágosan megmutatják, milyen ha-
tással vannak az egyes környezeti
tényezők az élő szervezetekre.

A vízkristályok azt is megmu-
tatják, hogy nem vagyunk tehe-
tetlenül kitéve ezeknek a negatív
hatásoknak: szeretettel és hálával
mindenen javíthatunk. Ha szere-
tetet, hálát gondolunk és érzünk,
tevékenyen hozzájárulhatunk a
gyógyuláshoz. Ha e fogalmak ké-

A mobiltelefon sugárzásának hatása. Balra: így végeztük a kísérletet. Középen: ez lett az eredmény. Ijesztő, ugye?
Jobbra: a kísérlet ugyanúgy végeztük, mint az imént, ám az üvegre ráírtuk, hogy „szeretet” és „hála”. A vizet más
sugárzásnak is kitéttük, de mindig beigazolódt, hogy szeretettel és hálával mindenen lehet javítani.

pét szemléljük, elmúlik a kiszolgáltatottságuk miatt sokak által érzett, megmagyarázhatatlan félelem is.

Inkább együtt érzünk az így megnyomorított vízzel, hiszen az sem kereste magának a szenvedést. Így megy végbe bennünk a változás: valamit jót szeretnénk tenni a vízzel, és vele együtt magunkkal is. Többé nem állunk harcban a sugárzással, hisz a harc még több negatív energiát, még több harcot szül. Nem akarunk szemet hunyni a rossz felett – ellenkezőleg: immár nemcsak intellektuálisan, hanem képszerűen is tudatában vagyunk –, ám tetteinket a szeretet és a hála irányítja, és ezt a szeretetet és hálát használjuk arra, hogy pozitívvá tegyük a

sugárzást. Így megtanuljuk, hogy van lehetőségünk, és képesek vagyunk aktívan részt venni világunk alakításában.

Ebből a felismerésből erőt merítünk, ugyanakkor azonban felelőssé is válunk. Többé nem vagyunk tehetetlen bábok! Felelünk kell – valamennyiünknek – gondolatban, szóban és tettben. Milyen világot akarunk teremteni, mit teszünk a világhoz? Ha békét szeretnék, de folyton káromkodom, akadémikuskodom és ítélkezem, akkor hogyan szülessen meg a béke bennem és a világban?

A vízkristályok képei megmozgatják a képzeletünket. Többnyire a bal agyféltekénk irányítása alatt állunk, a képek ellenben a jobb agyféltekére hatnak. Sok közülük

A gondolatok és a szavak képesek gyógyítani. Ez a víz a „béke” szó láttán harmonikus, csillag alakú kristályt alkotott.

olyan hatást fejt ki, mint a mandalák. A legszívesebben csak szép képeket mutatnék be, de fontosnak tartom, hogy bal agyféltekét is működésbe hozzam, hogy megkérdőjelezze a régi gondolkodási mintákat. Így a vízkristály-képek a teljes mentális struktúrára hatnak. Az olvasás önmagában egyoldalú dolog, a képek nézegetése szintúgy. Csak a kettő kombinációjából születhetnek új, a mindennapi életben is használható felismerések. Ezek a képek üzennek a gondolkodás, a lélek és a testünkben rezonáló víz által a test síkján is. A vízkristályok fényképezésének új módszere eddig nem sejtett lehetőségeket kínál. Ahogy a kisgyermek is mindennek a miértjéről faggatja szüleit, úgy mi is megkérdezhetjük a vizet bármiről, amit fontosnak érzünk. Így olyanak láthatjuk az összefüggéseket és a valóságot, amilyenek valójában. A víz hírmondó – a világ és a kozmosz üzenetét hozza.

Az élet: mozgás

A vízkristályokban világosan megmutatkozik ez az ősi bölcsesség. Egy szabadon áramló folyó vizének kristályai érintetlen szépséget sugároznak. De vizsgáljuk csak meg egy duzzasztógát vizét: kristályszerkezetnek nyoma sincs benne. A képek inkább egy koszos pocsolyára emlékeztetnek. Az a víz, amely nem folyhat, elveszíti

élelenségét, kisugárzását, mert elvágta az élet áramlatától. Ugyanígy van ez velünk, emberekkel is. Számunkra is fontos, hogy az élet sodrában, áramlásában legyünk. Minden leállás elhaláshoz vezet. Testi síkon ismerjük ezt: ha például besűrűsödik a vér vagy rögöket alkot, akár szívinfarktust vagy gutaütést is okozhat. De ismerjük lelki síkon is: ha valaki ragaszkodik valamilyen érzelemhez, például a gyászhoz, akkor előbb-utóbb belekövül a fájdalomába. Ugyanez történik szellemi síkon is. Vannak, akik megrögzötten ragaszkodnak bizonyos dogmákhoz és előítéletekhez. A vízkristályok világosan megmutatják, hogyan kell élnünk. Ami a természetes vizeknek jó, az a testünkben lévő víznek is jót tesz. Tehát egészségünk megőrzésének is lényeges eleme, hogy minden síkon mozgásban legyünk. Ezzel nemcsak magunknak segítünk, hanem általában a víznek is. Ha elegendő figyelmet szentelünk a testünkben található víznek, azzal Földünk vizeit is megtiszteljük, hiszen minden mindennel összefügg. Vízből levő lények vagyunk, és nem győzöm eléggé hangsúlyozni, mennyire fontos, hogy ennek tudatában legyünk. Így ugyanis már magától értetődik, hogy figyelmesen és tisztelettel bánunk az Univerzum e felséges ajándékával, és megbecsüljük bölcsességét.

A víz iránti szeretet és hála programja

Véleményem szerint az emberiség feladata az, hogy hozzájáruljon a Föld és a víz gyógyulásához. Sokunknak már régóta ez a célja. Ma már tudjuk (a századik majom törvényéből), hogy közösen tényleg hihetetlenül sokat tehetünk.

A vízkristályok egyik legfontosabb üzenete, hogy minden gondolatunk, minden szavunk és minden cselekedetünk egy-egy belőlünk sugárzó információ. Tudatunk valóban hatással van a vízre. Ez a hatás még erősebbé válik, ha valamennyien egyesítjük tudatunkat, és ugyanarra a célra irányítjuk. Ebben rejlik a közös imádság ereje. Használjuk ezt az erőt arra, hogy szeretetet és hálát adjunk a víznek.

Július 25. a „Víz iránti szeretet és hála” világnapja. Ezen a napon közös szertartást végzünk, hogy kifejezzük a víznek iránta érzett szeretetünket és hálánkat, és fokozatosan növeljük a tudatosságunkat.

Csatlakozzon hozzánk, egyedül vagy közösen másokkal, irányítsa gondolatait és imáit a vízre. Mindenki és minden szerető szó, minden szeretettel és tisztelettel kezelt vízcsepp számít, amely továbbítja és erősíti ezt az információt.

Jó lenne ezt a rezgést egy időben sugározni. Három időpontot javaslunk: helyi idő szerint reggel 7 óra (7:00), déli 1 óra (13:00) és este 7 óra (19:00).

Küldjön szeretetet és köszönetet a víznek a fenti időpontok valamelyikében, és adja tovább ezt az információt minden érdekeltnek. Köszönjük a közreműködését!

A szertartás mikéntje kizárólag öntől függ. Elmondhatja saját vallásának imáit, de végezhet vizualizációt is. Elképzelteti, hogyan tölti be az emberek szívéből áradó aranyló/ezüstös fény a vizet és a Földet.

A Víz Világnapja mellett ugyanabban az időpontban minden hónap 25-én is szeretetet és hálát sugárzunk a víznek. Azt javaslom, használjon ki erre minden alkalmat, hiszen ezzel saját magának is jót tesz. Saját rezgését is a szeretet és a hála frekvenciájára emeli, és amikor megköszöni a víznek, hogy például kezet moshat vele, egyúttal a saját testében, sejtjeiben tárolt víznek is köszönetet mond. Ezzel aktívan hozzájárul saját egészségének javításához.

Az egyik célom az, hogy minden ember, minden egyes olvasóm meggyógyuljon. Legfőbb célom azonban egy mindent átfogó gyógyulás, amely érinti a természetet, a Földet mint szerves egészet, és ezzel együtt az emberiséget. Álmodom a világbéke megvalósítását, és tudom, hogy erről nem csak én álmodom.

Ausztriai gyógyforrások

Következzék néhány történet szóban és képen a gyógyvizek eleven életéről és csodálatos hatásáról

Maria Waldrast

A legfigyelemreméltóbb források egyike a zarándokhelyé vált tiroli Maria Wadrast. A forrás mellett található kagyló alakú szikla arra enged következtetni, hogy ez a hely már a korai történelmi korokban is erő- és kultuszhelynek számított.

Tudjuk, hogy a kereszténység terjedésével számos gyógyforrást szenteltek Máriának. Ily módon az emberek tovább tisztelhatték ezeket, s használhatták jótékony hatásukat. Így aztán Maria Waldrast sem csupán Tirol egyik legrégebbi zarándokhelye, hisz gyökerei ennél sokkal ősbibb hagyományig nyúlnak vissza.

Maria Waldrast

Maradjunk most mégis az 1392-ig visszanyúló keresztény legendánál:

Egy mennyei követ parancsára 1392-ben kizöldült egy kiszáradt vörösfenyő-tönk a Serle-csúcs alatt, és gyümölcsöt termett az „Égi asszonyok-képnek”. A később Matrei-be szállított szobrot két pásztor pillantotta meg először 1407 húsvétvasárnapján. Ugyanott egy szegény favágó, Christian Lurch jelöltetett ki arra a feladatra, hogy egy kis templomot emeljen a szobornak. Éjnek idején hangot hallott, amely azt parancsolta: a templomot azon a helyen építse fel, ahol a szobrot találták. A favágó eleinte vonakodott, ám még kétszer szólt hozzá a hang, és többek között ezt mondta: „Az rengetegben vagyon egy zöd Fót az mohában, oda feköggy le és pihenny, akkor megtudod, hol vagyon az Szobor helye.” A szegény ember így is tett. Amikor a kijelölt helyen elszunnyadt, két tiszta szavú harangocska hangjára ébredt, és egy szemvillanásnyi időre megpillantott egy fehérbe öltözött, magas asszonyt, karján egy gyermekkel. Többé nem kételkedett benne, hogy itt kell kijelölnie az épület alapját, miközben a harangok szólnak. „Oda is mene, ahol az Képet látta vala, és kimére az szerint, amint elgondolá az Templomot, és az Harangok egyre szóltanak, amíg ezt tevé. Azután már semmit sem halla.” Ezután a favágót Brixen püspökéhez irányí-

tották. Végül 1421-ben engedélyt kapott a püspöki helynöktől, és 1429-ben elkészült a kápolna. (Forrás: *Das Gnadenbild aus dem Lärchenstock zu Waldrast, Deutsche Sagen, Jacob és Wilhelm Grimm, Kassel 1816/18. Nr. 348.*)

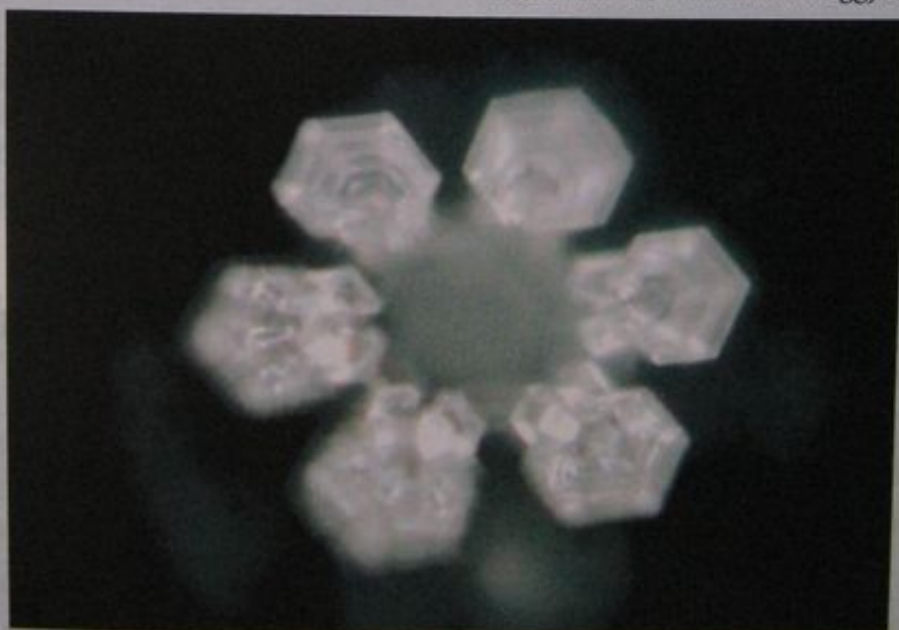
A kagyló alakú köről több történet is szól. Az egyik szerint Szűz Mária lépett rá, amikor Egyiptomba menekült. Egy másik azt mondja, Mária pihent meg a kőnél, hogy szomját oltsa. (Maria Waldrast neve magyarul azt jelenti: Mária erdei pihenője – A ford.) Az ilyen, kagyló alakú bemélyedést őrző köveket emberkéz formálta. Gyakran találunk bennük geometrikus mintákat, például spirálokat vagy koncentrikus köröket. E kövek eredeti funkciójáról sokféleképpen vélekednek. Egyesek szerint áldozati kövek, mások úgy vélik, csillagászati segédeszközök lehettek, mivel többnyire központi helyeken állnak. Érdekes, hogy ilyen köveket nemcsak Európában találtak, hanem Ázsiában és Amerikában is.

Heiligwasser

A tiroli hegyek között, a Patscherkofelen áll Heiligwasser ismert zarándoktemploma. Ahogyan a neve is jelzi (Heiligwasser = szent víz), a templomot egy szent forrásra építették, amelyet az emberek Maria-Schnee-nek, Mária havának is mondanak. Ehhez a Máriának szentelt forráshoz is tartozik egy gyönyörű legenda:

1606-ban két parasztleány kószált az igli erdőben, elveszett marháikat keresve. Az úgynevezett Vaj-kutacsánál megjelent nekik a Szűzanya. Megmondta, hol találják meg elkóborolt állataikat, s azt kérte tőlük, hogy találkozásuk helyén állítsanak szentélyt a tiszteletére.

A legények egyike – Johann Mayr – minden évben elzarándokolt erre a szent helyre. Egyszer elvitte magával szomszédja süketnéma gyermekét, aki ott váratlanul meggyó-

Heiligwasser

gyult. Akkor a férfi elhatározta, hogy elmeséli egykori látomását a wilteni domonkos-rendi apátnak, Löhr atyának.

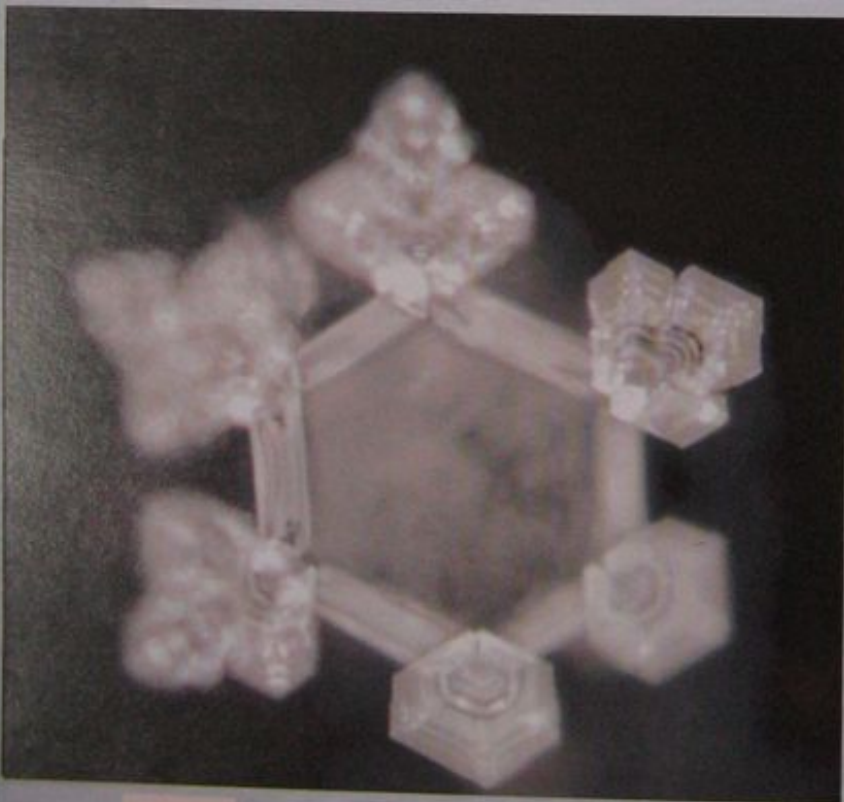
(A történet Heiligwasser honlapjáról való: www.heiligwasser.at.)

A világ minden tájáról zarándokolnak hívők és gyógyulni vágyók ehhez a gyógyforráshoz, és számos fogadalmi tábla tanúskodik róla, hogy nem ez volt itt az egyetlen gyógyulás.

St. Ulrich

„St. Ulrich nem túl régi, egészségd bizton védi.” Ez a mondás még ma is megállja a helyét. Németországban és Ausztriában számos forrást szenteltek Szent Ulriknak, Augsburg püspökének. Az ismertebbek közé tartozik a bajorországi (Eresing mellett), illetve a möggersi és a vorarlbergi Ulrich-kút,

St. Ulrich

a Boden-tó közelében, amelynek vizéből ez a csodálatos kristály is származik.

Azt mondják, ez a forrás frissítette fel Szent Ulrikot, egy másik legenda szerint az ő áldása nyomán fakadt.

Ahhoz, hogy megértsük, mennyire jelentős ez a szent Bajorországban, Ausztriában és Svájcban, szemügyre kell vennünk regényes életét.

Szent Ulrik 890 tájékán született a dillingeni alemann tartományi gróf, Hupald fiaként. Szellemiségét meghatározta a szülői ház, és az, hogy apja St. Gallenbe küldte tanulni. 923-tól 973-ban bekövetkezett haláláig volt Augsburg püspöke. Akkoriban a püspöki cím világi hatalmat is jelentett. Elöljáróként Ulrik megerősítette városát. Előrelátásának köszönhetően 955-ben Augsburg sikeresen visszaverte a magyarok támadását. A hagyomány szerint emberei élén, vértet nélkül, papi öltözékében harcolt a püspök a támadók ellen. (Augsburg ellenállása nagyban hozzájárult ahhoz, hogy I. Ottó császár a következő ütközetben győzelmet aratott Lech mezején.)

Figyelmét azonban leginkább egyházmegyéjére fordította: a papokra és az egyszerű emberekre. Beutazta püspökségét, prédikált az embereknek, és gyámolította a szegényeket, a betegeket. Élete is olyan volt, mint a szavai. Ha visszásságokat tapasztalt az egyházon belül, megfeddte vagy megfosztotta hivatalától a visszaélőket. Ez tovább növelte népszerűségét az emberek körében.

83 éves korában hunyt el, s a pápa húsz évvel később nyilvánította szentté.

Noha élete és tevékenysége immár ezer évre nyúlik vissza, jelenléte még ma is érezhető ezen a vidéken, nem utolsósorban az ő nevét viselő sok kis forrásnak köszönhetően. A möggersi Ulrichkút a (véltetőleg 1005-ben épült) Szent Ulrich-kápolnával kedvelt zarándokhely, s a környéken lakók is szívesen visznek a vizéből. Azt mondják, főleg a szempanaszokra van jó hatással.

A víz kristályának szerkezete olyan egyértelmű, mintha Szent Ulrik lényét tükrözné.

Ilga-forrás

A festői szépségű vorarlbergi fürdőhelytől, Schwarzenbergtől nagyjából egyórányi járóföldre található az Ilga-forrás és -kápolna. Itt állt egykor Ilga (vagy Hilga) remetenő kicsiny kunyhója. Ilga valószínűleg a szintén ezen a környéken tevékenykedő Szent Merboth és Diedo nővére volt. A forrás keletkezését Szent Ilgára vezetik vissza. A legenda így számol be erről:

„Merboth és Diedo édestestvére Ilga, akit Hieltának is neveztek, szintén elhagyta a szülői házat, és a bregenzi erdőbe költözött, hogy szemlélődő életnek szentelje magát. Magasan, a Lorena-hágónál, ahol Alberschwendéből Schwarzenbergbe vezet az út, búcsút vett Ilga a fivéréitől, Merboth-tól és Diedótól, éppen azon a helyen, ahol a kemény sziklából üdítő forrásvíz tör elő, amely még a legnagyobb téli hidegben sem fagy meg. A szívszorító búcsút követően Ilga forrásvizet fogott fel a kötényében, hogy kunyhójába vigye. A kicsiny remetelak félórányi járásra volt

a később épült schwarzenbergi plébániatemplomtól, és bizony híján volt a víznek. Háromnegyed órája vitte már Ilga kötényében a vizet, amikor a kunyhója közelében kiloccsantott belőle egy keveset. Abban a minutumban forrás tört elő azon a helyen, még ma is látható. Ilga a maradék vízzel szerencsésen eljutott a kunyhóig. Ott a padlóra öntötte, és láss csodát! – ott is nyomban üde vizű forrás fakadt, amelyet ma is Ilga-forrásnak hívnak. A remetenő 1115-ben hunyt el kunyhójában; az ő sírjára építették később a schwarzenbergi plébániatemplomot. Az Ilga-forrás vizét, mint az alberschwendei Vendelin-kápolnáét is, gyakran használják szembetegek.” (Franz Josef Vonbun: Die Sagen Vorarlbergs)

Szent Ilga megvéd a szembetegségek, s még ma is sok beteg keresi fel ezt a forrást a gyógyulás reményében.

Mennyire más ez a kép, mint az Ulrik-forrás kristálya! Inkább női energiát sugároz: van benne valami derű és könnyedség.

Ilga-forrás

A hullámvás szavakat teremt

A szó a természet rezgése

A szép szavak szép természetet teremtenek

Ez a világmindenség gyökere

Masaru Emoto

A víz, a Hold és a szférák zenéje

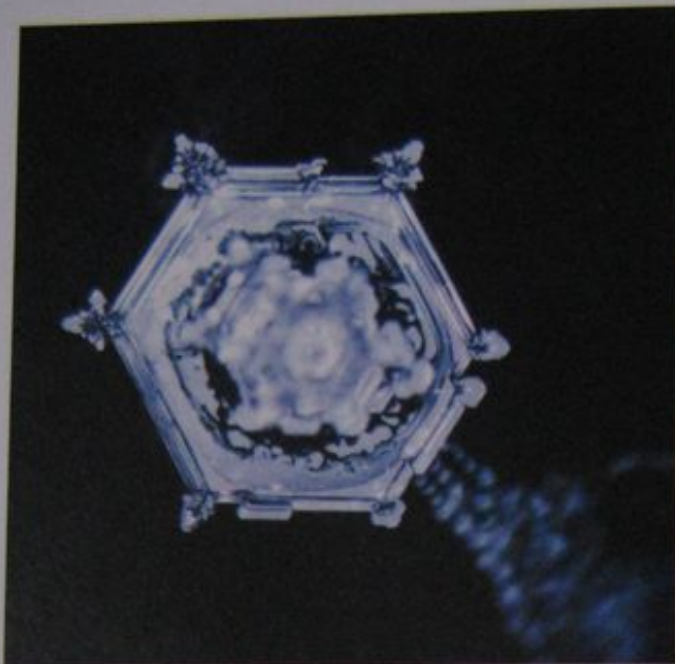
A víz és a Hold közötti kölcsönhatás közismert, hiszen világosan megmutatkozik a Föld óceánjainak árapály-jelenségében. A kutatóknak igen érzékeny mérőműszerek segítségével nemrégiben még egy kávéscsészében is sikerült kimutatniuk a „tengerjárást”!

Ha felidézzük emlékezetünkben azt a tényt, hogy az emberi test több mint hetven százaléka víz, akkor képet kaphatunk arról, milyen erősen hat ránk a Hold. Ezt a tudást az ókori kultúrák összegezték, egyes természeti népek megőrizték, a mi modern, technikai társadalmunk pedig kezdi újra felfedezni, és tudományosan is egyre jobban alátámasztani. Roppant izgalmas korban élünk, most kezd ugyanis bezárulni az intuitív észlelés és a racionális megismerés között évszázadok óta tátongó szakadék.

A Hold szinte valamennyi kultúrában a női princípiumot testesíti meg; az ember érzelmi világához és lelki síkjához társítják. Éppen ezért tekinthető az intuitív, emocionális észlelés szimbólumának. A Nap ezzel szemben a férfias ellenpólus megtestesülése; az ész, az értelem, valamint a

Water Spirit című CD-m nyolcadik, a Vénuszra és a Marsra hangolt számának lejátszását követően olyan kristály képződött, amelynek belsőjében egy másik kristály kezdett növekedni. A Vénusz és a Mars közötti összefüggést a hindu mitológia „karunának” nevezi. Ez a női és a férfienergia kölcsönhatásának és kiegyenlítésének szimbóluma. Úgy tűnik, ez a kristályforma is ezt igyekszik kifejezni. Már-már olyan benyomást kelt, mintha a Mars a jobb alsó sarokból össze akarna olvadni a Vénusszal.

*Koha-Verlag kiadásában.

A harmonikus muzsika és a kozmikus hangzatok összhangot teremtenek a test, a szellem és a lélek között.

racionális, tudományos megismerés jelképe.

E két, egymást kiegészítő ellentétnek az egyesítéséből áll össze az úgynevezett egységes szemléletmód. Ennek kiindulópontja a szív, éltetője és hordozója pedig a szeretet.

Persze, első pillantásra furcsának tűnhet, hogy a vizet összefüggésbe hozzuk a Holddal, a zenével, a hangokkal és Naprendszerünk bolygóinak pályáival.

Minden mindenben

A világmindenségben, ahol élünk, minden mindenben tükröződik, és minden mindenben megtalálható. Vagyis a test egyetlen sejtje is tartalmazza a test összes információját, testünk pedig bolygónk, Naprendszerünk, sőt valószínűleg a teljes világegyetem valamennyi információját. Ezt, a mai szóhasználatnál egységesnek vagy holisztikusnak is nevezett világgépet azonban már a több mint 2000 esztendeje élt kínai bölcs, Lao-ce szavai is tükrözik: „Megismerhetjük a világot anélkül, hogy kilépnénk a házunkból.”

A víz másik csodálatos metaforáját a kínai Változások Könyvében, a Ji Csingben találjuk, ahol a víz a nyolc ősjel egyike. Ebben a műben értelemszerűen mindig továbbáramlóként és minden mélyedést kitöltőként jellemzik. A még oly nagy áradat vagy vízesség sem riad vissza semmitől, és mindig hű marad eredeti, alkalmazkodó lényéhez. Az öt elem (víz, fa, tűz, föld, fém) kínai filozófiájában és orvoslásában minden elemhez bizonyos szerveket, érzékszerveket, lelki és érzelmi minőségeket, továbbá színeket és gyógyító hangokat rendelnek. A víz elemnek eszerint a kék szín, a vese és a hólyag, valamint a fül és a hallás felel meg.

A víz és a Hold tehát a lélekkel és az érzelmekkel függ össze, illetve a zenével és a hangokkal. Ezt szinte minden kultúra tudta. Nem véletlen, hogy mindig is használták zenét és hangokat a vallási szertartásokhoz, a meditációhoz és a gyógyításhoz. Hiszen ahogyan a víz összeköti egymással a Föld kontinenseit, úgy köti össze egymással az embereket a szeretet és a hála. A zenének megvan az a képes-

sége, hogy kitarja és harmonizálja az emberek szívét és érzéseit. A harmonikus muzsikának a vízre gyakorolt hatásával foglalkozó japán kutató, Masaru Emoto csodálatos vízkristály-fotográfiáival végre vizuálisan is felfoghatók és igazolhatók ezek az összefüggések.

Gyógyító hangzatok

A muzsikának éppen ezt a hatását kamatoztatja az utóbbi években egyre népszerűbbé váló zene- és hangterápia. E terápiák során gyakran használják természeti népek vagy ősi kultúrák archaikus hangszereit. Jómagam a Himalájáról származó tibeti hangtálat találok a legbámulatosabb hangszernek.

Ezt a tálat hagyományos módon, a Himalája lejtőin készítik nagy ügyességgel, általában hétféle fém ötvöztetésével. Ezt a hétféle fémet ősidők óta Naprendszerünk bolygóihoz rendelték, méghozzá a következőképpen:

- Arany – Nap
- Ezüst – Hold
- Higany – Merkúr
- Réz – Vénusz
- Vas – Mars
- Ón – Jupiter
- Ólom – Szaturnusz

Ezt az ötvözetet, amelynek pontos arányait drága receptként titokban tartják, a további megmunkálás előtt, telihold idején, három napra holdfényre rakják, hogy magába szívja annak energiáját. A hangtálatok eredete a 7000 esztendőre visszanyúló védikus ha-

gyomány misztikus kódéba vész. Állítólag 2600 évvel ezelőtt már Gautama Buddha is használt a meditáláshoz ilyen tálat. Ugyanilyen célból még ma is használatban vannak a Himalája kolostoraiban és Ázsiában sok helyütt: elcsitítják, tisztázzák és fókuszálják meditálás közben a gondolatokat és az érzelmeket. Ezért gyakran kísérik velük a vallási szertartásokat is. A XX. és a XXI. század nyugati kultúrájában nemcsak a zene- és hangterápiák eszköze, hanem immár a wellness is: szerepet kap például a hangmasszázsokban, a hangutazásokban és a hangfürdőkben.

Tibeti hangtálon játszani nagyon könnyű; rendkívül sokszínű, felhangokban gazdag dallamok csalhatók elő belőle. Több tálat együttesen megszólaltatva pedig olyan bájos összhangzatok születnek, amelyek harmonizálják a testet, a szellemet és a lelket, és kitarják a szívét. A tapasztalat szerint ezek a hangzatok egyensúlyt teremtenek a két agyfélteke között is, és egészen a sejtek szintjéig tisztítják és vitalizálják a test energiáját. Érdeemes ismét az emlékezetünkbe idéznünk Masaru Emoto vízkristályait, és azt a tényt, hogy testünk nagyrészt vízből áll. Ebből látható, hogy az emberi szervezet közvetlenül reagál a hangokra. Az utóbbi évek természetes, egységes gyógy módjai között hihe-

A tibeti hangtálat nem csupán vallási szertartásokhoz használják, hanem sikeresen alkalmazzák a hangmasszázsokban és hangfürdőkben is.

tetlenül megnőtt a szerepe a hangok, színek és energiák formájában rezgésekkel és rezonanciával végzett munkának.

A szférák harmóniája

Ennek kapcsán érdemes megemlíteni, hogy Ázsiában a hangtálak és gongok kovácsai ősidők óta bizonyos frekvenciákra hangolták hangszereiket. Azt, hogy egy hang mikor és hogyan „szól jól”, intuitívan, érzésük szerint állapították meg. Húsz esztendővel ezelőtt Hans Cousto svájci asztrofizikus és zenetudós matematikai és fizikai számítások alapján zenei frekvenciákat vezetett le Naprendszerünk bolygóinak pályájából, és kifejlesztett olyan hangvillákat, amelyek pontosan ezekre a frekvenciára vannak hangolva.

Számításai Püthagorasz és a „szférák zenéje” kifejezést megalkotó Johannes Kepler kutatásain alapultak.

A hangvillákat az értékes minőségű tibeti hangtálakkal összehasonlítva tökéletes egyezés tapasztalható. A Himalája kovácsai intuitívan összhangban vannak a bolygók rezgéseivel! Vagyis intuitívan és intellektuálisan, tudományos módszerekkel is felfedezhetők ugyanazok a frekvenciák. Tény, hogy a föld valamennyi magasan fejlett kultúrája a planéták hangjait választotta zenéje alapjául. Például az OM-ot, India szent hangját; a ciszt, vagyis a Föld éves hangját, vagy akár a Tao hangjaként az F-et (=platóni földév) a kínai kultúrában.

Ugyanezt megtaláljuk azonban az európai kultúrában is, hiszen Bach és Mozart korában a Hold hangjára hangolták a hangvillákat, napjainkban pedig 442-443 hertz a normál hang, amely pontosan a Vénusz hangja. Ha

az ember – amint láttuk – a Föld és a Naprendszer holografikus ábrázolása, akkor nem is lehet másképpen, mint hogy – tudva vagy tudattalanul – olyan frekvenciákat választ, melyek megfelelnek eredeti rezgéseinek!

A hopi indiánok egyik jövendölése azt mondja, hogy az emberiség hirtelen és hihetetlen tudati fejlődésen megy keresztül, ha újra felfedezi az őshangokat. Ez a korszak a remény fényének ragyogó csíkjaként már most is ott dereng a láthatáron! Hans Cousto további számításokkal a színek rezgését is levezette a bolygók hangfrekvenciáiból. Így ma már az egyes planéták pontosan hozzárendelhetők az emberi test csakráknak nevezett energiaközpontjaihoz. Talán nem is meglepő, hogy a matematikai megközelítés eredménye pontosan megegyezik az ősi hagyományok tanításaival.

A Föld hangja

Vegyük most szemügyre a földi életünk szempontjából legfontosabb rezgéseket: a Föld napi rezgése, tehát 24 órás éjjel-nappali ritmusa G-hangon rezeg, tökéletes összhangban DNS-ünkkel, a vörös színnel és a gyökércsakrával. A Föld éves hangja, amely nagyjából 365 napot tesz ki, vagyis annyi időt, amennyi alatt a Föld megkerüli a Napot, Cisz-hangon rezeg (Indiában ez az OM-hang), és a zöld színnel, továbbá a szív-csakrával van összhangban. A platóni földév, amely a földtengely kb. 26.000 éves forgásának felel meg, F-hangon rezeg (Kínában a Tao hangján), és az ibolyaszínnel, illetve a fejtetői csakrával van összhangban. Érdekes látni azt, hogy bolygónknak ez a három rezgése a gyökér-, a szív- és a fejtetői csakrához,

Ha az emberiség újra felfedezi az őshangokat, hirtelen és hihetetlen tudati fejlődésen megy keresztül.

Hopi jövendölés

vagyis a testhez, a lélekhez és a spiritualitáshoz rendelhető. A Hold hangja, amely az egyik teliholdtól a másikig tartó ritmusból fakad, Gisz-hangon rezeg (ez volt a barokk és a klasszicizmus normál hangja), és a narancsszínnel, valamint a szakrális csakrával van összhangban. A Nap hangja, amely gravitációs hosszából és a fénysebességből vezethető le, C-hangon rezeg, és a sárga színnel, illetve a napfonat-csakrával van összhangban.

A bolygók rezgései

Itt is tökéletes összhangot találunk, hiszen, mint láttuk, a Hold az érzelmeknek és az ember fő alkotóelemének, a víznek felel meg, ellenpólusa, a Nap pedig az intellektusnak és a tudásnak. Az öt bolygófrekvencia felöleli az emberi létünket döntően meghatározó energiaközpontokat és -minőségeket. Ha ezekkel a hangokkal meditálunk, elősegítjük a test, a lélek és a szellem harmóniáját, és összhangba kerülünk az egyetemes elvvel. E témakör alaposabb megismeréséhez mindenkinek ajánlom a *Chakra Sounds* című CD-t és a *Chakren im Wassermannzeitalter* (Csakrák a Vízöntő-korban, Koha-Verlag) című könyvet.

Hogyan használhatjuk ezt a tudást a gyakorlatban, és miként fordíthatjuk egészségünk, jóllétünk és kreatív kibontakozásunk javára? Ennek legszébb és legkreatívabb módja minden bizonnyal az, ha mi magunk játszunk egy ilyen hangtálon, ha a testünkre helyezzük vagy auránkon érezzük harmonikus vibrálását! De vehetünk hangmasszázszt vagy hangfürdőt is. A legegyszerűbb és legkézenfekvőbb módszer azonban az, ha meghallgatunk valamilyen muzsikát. Én a saya-

ma-CD-ket ajánlom (pl. Chakra Sounds, Water Spirit vagy Reiki Hände), mert ezeken a felvételeken kiváló minőségben, 24 bit/96 kHz-es, tehát az emberi hallás érzékenységének megfelelő frekvencián hallhatók a planéták hangjaira hangolt hangtálok, gongok és természetes hanghatások. A CD-k kineziológiai tesztje szinte mindenkinél pozitív volt. Ennek a módszernek a másik előnye, hogy a hangmasszázs vagy -fürdő bármikor élvezhető megszokott, kényelmes környezetünkben, ha magunk mellé tesszük a két hangfalat. Ilyenkor a test, a lélek és a szellem közvetlenül, harmonikusan reagál a hangokra, és a testünket hetven százalékban kitöltő víz gyönyörű kristályformákba rendeződik. Jómagam felfedeztem még egy eljárást, amelyet rendszeresen alkalmazok, mert jótékony hatással van rám. Egy üveg for-

Érdekes látni azt, hogy Földünknek ez a három rezgése a gyöker-, a szív- és a fejtetői csakrának felel meg, vagyis a testhez, a lélekhez és a spiritualitáshoz rendelhető.

Tipp:

Úgy is használhatja a muzsika gyógyító erejét, hogy ivó- vagy fürdővizét átítatja kedvenc zenéjével. Tegyen egy pohár vagy üveg jó minőségű forrásvizet a hangfalak közé. Normál hangereőn játssza le a választott zenét. Ha fürdővizét szeretné zenével átítatni, állítsa a hangfalakat a vízzel töltött kád elé.

rásvizet (a legjobb, amit ismerek, az Aqua Luna, www.st-leonhardsquelle.de) állítok a hangtálba (aláteszek egy szalvétát, hogy ne keletkezzenek diszszonáns hangok a fém és az üveg között), amelyet ezután megszólaltatok, kiválasztva az éppen megfelelő planétahangot. A víz ezután még lágyabb és energiadúsabb, és ami a fő: magába issza az adott planéta erejét. Ezekkel a „bolygóesszenciákkal” nagyon jók a tapasztalataim. Hatásuk olyan, mint a Bach-terápiáé, enyhék, és mégis erőteljesen átalakítanak, ráadásul jól kombinálhatók más esszenciákkal.

Akinek nincs hangtála, az a vizet a hangfalak közé is állíthatja, hogy átjárja a muzsika. A Chakra Sounds-CD-n megtalálható Naprendszerünk mind a 13 planétájának hangja, és egy leírás arról, hogyan állíthatja elő saját bolygóesszenciáját.

Vessünk még egy búcsúpillantást a vízre mint információtárolóra. A megivott vízzel nemcsak folyadékot veszünk magunkhoz, hanem az élet és a természet rezgését is, hiszen a víz végtelen körforgása során minden információt elraktároz. Az egészséges forrásvíz ugyanúgy tartalmazza azok-

Fent: A Chakra Sounds-CD 1. zeneszámának meghallgatása után jött létre ez a két külön részből álló kristály. Ennél a zenénél a Föld hangjára hangolt hangtálcákat és egy Hold-gongot használtunk. Ez láthatólag tetszett a víznek: kristálya mintha a Földet és a Holdat formázná.

Lent: Ugyanannak a CD-nek a 12. zeneszáma (korona-csakra). A kristály alakja a fejtetői csakra lótuszszirmaira emlékeztet. A platóni földév hangja a földtengely forgásának felel meg (kb. 26.000 év), vagyis az F-hangnak és az ibolyaszínnek.

nak a leveleknek és virágoknak az információját, amelyekre esőként hullott, mint az ásványokét és kőzetekét, amelyeken átszivárgott. Magába zárja a szél, a tenger, a Nap, sőt ideális esetben a Föld teljes ökológiai rendszerének rezgéseit, így emlékeztet bennünket eredetünkre, és arra az evolúciós útra, amelyet megtettünk az egysejtű-léttől ember voltunkig. A legtöbb város csapvizéről azonban ez sajnos nem mondható el. A kémiai kezelések és a vízvezetékben uralkodó nyomás hatására a víz gyakran elveszíti erejét és az életről tárolt információkat.

Újabban egyre több víztornyot szerelnek fel a mobil távközlés adó- és tárolóberendezéseivel. Ezzel szinte teljesen tönkreteszik a víz kristályszerkezetét, s művi, a természettől idegen frekvenciák információival töltik fel a vizet. Szerencsére az olyan gondolatok és szavak, mint a „szeretet” és a „hála”, képesek semlegesíteni ezeket a rezgéseket, és újra életre kelteni a vizet.

Kísérletezés közben egy másik lehetőségre is rábukkantam: a csapvíznek természetes hangokat és zajokat (eső-

kopogást, a hullámverés zaját, patakcsobogást, madárdalt stb.) játszom, aztán olyan kancsóba töltöm, amelybe kristályokat (például hegyikristályt, rózsakvarcot, füstkvarcot, ametisztet stb.) raktam. Ha ezt a kancsót ráadásul a kedvenc tájunkat (hegyeket, tengert, erdőt stb.) ábrázoló fényképre helyezzük, azzal visszaadhatjuk ivóvizünk életerejét és információit. Erre különösen jó a Water Spirit című CD, ez ugyanis a víz útját kíséri végig – az esőtől a forrásokon és a folyókon át a tengerig – a Hold, a Nap, a Föld és a Vénusz hangjaira hangolt hangtálakkal, gongokkal és bambuszfurulyákkal. Kívánom, hogy saját és mindannyiunk életterében ön is kreatívan, derűsen és szeretettel bánjék életelixírünkkel: a vízzel.

A szerzőről

Szellemi fogyatékos gyermekekkel és felnőttekkel végzett több éves zeneterapeutai tevékenysége után Sayama immár majdnem 15 esztendeje foglalkozik hangterápiával, valamint a test, a szellem és a lélek harmonizálásának holisztikus módszereivel (többek között tai chi-vel, chi kunggal, meditációval, energiamunkával, aromaterápiával). Célja az ember kreatív potenciáljának kibontakoztatása és növelése.

1991-ben alapította meg a „sayama-music”-ot, s azóta számos CD-t adott ki, amelyek közül például a Reiki-Hände, a Feng Shui Harmony, a Water Spirit és a Chakra Sounds hosszú időn át vezették a sikerlistákat. Zenei produkcói kitűnnek a Föld különböző kultúrköreiből származó, és H. Cousto nyomán a planéták hangjainak hangulatát idéző, akusztikus hangszerekre irt, érdelemgazdag szerzeményeikkel.

Sayama rendszeresen ad koncerteket (például telihold-, Water Spirit- és OM-hang-koncertet), tart szemináriumokat és előadásokat a tibeti hangtálakról, a chi kungról és a hangmeditációról, valamint az öt elem harmóniájáról. Egyedülálló specialitása az egyéni hangmasszázs.

Richard Hiebinger
– Sayama
(szül. 1964.)

„A létezés hangja szüntelenül zeng.

Kérdés, hogy rá vagyunk-e hangolva,

hogy meghalljuk és visszhangozzuk-e.”

Karlfried Graf Dürckheim

Vízzel gyógyítani – információval gyógyítani

A nem-anyagi medicina fejlődése

„Információ” – ez az évszázad jelszava. Olyan társadalom korát éljük, amikor minden tudás folyamatosan hozzáférhető. Az információs orvoslásról számos ősi gyógymód eszünkbe juthat: már az őskorban is sok sáman gyógyított szellemi szemléletmóddal, gyakran mindenféle anyagi segédlet nélkül. Eleinte a théravádin-buddhizmuson belül is szellemi forrásokra támaszkodva, a szenvedés eredetének ismeretében gyógyítottak. Ma viszont valami mást értünk információs orvoslás alatt. Mi változott hát?

Aváltozás mindenekelőtt az „információ” szó jelentését érinti. Gyógyításkor ugyanis nem a rendelkezésre álló tudásmennyiség a lényeg. A jelenlegi gondolkodás alapja az a felismerés – amelyet az új fizika is alátámaszt –, hogy az, amit eddig „szilárd” vagy „durva anyagú” materiának tartottunk, voltaképpen csak a mi érzékelésünk terméke. Valójában ugyanis minden, még az oly szilárdnak látszó atom is energiából áll: különféle rezgésekből és rengeteg erőteréből. Újdonság az is, hogy ma már a „finom információk” javarészét (például a víz energetikai állapotát) tudjuk mérni és elfogadhatóan szemléltetni is. Egyre több ember hallgat az intuíciójára, és általában a szellemi világra, s közülük sokan dolgoznak az információs orvoslás területén.

Közülük a legismertebb, Nyugaton nagy vitákat kiváltó személyiség a 200 esztendeje élt Samuel Hahnemann volt, a homeopátia megalapítója. Ő olyan vízben „hígított” gyógyszereket állított elő, amelyek gyakorlatilag már nem is tartalmazták a hagyományos értelemben vett hatóanyagot – és éppen így érték el a legnagyobb ha-

Dr. Samuel Hahnemann (1755-1843), a homeopátia megalapítója.

tásfokot. Micsoda provokáció ez a klasszikus orvostudomány és minden materialista gondolkodású ember szemében! Ám a fejlődés nem állt meg: Hahnemann még valódi hatóanyagokkal dolgozott... Mára azonban már ott tartunk, hogy azokat a növényeket, amelyeknek az információit esszenciává kívánjuk sűríteni, hagyjuk virítani a mezőn – már amennyiben egyáltalán „igazi” növényeket használunk

A homeopátiás orvosságok gyakran ilyen üvegcsékben kaphatók.

Információval gyógyítani: a klasszikus homeopátia több mint 200 éve ezen az úton halad.

a gyógyerejű víz előállításához. Annak az útnak néhány mérföldkövét szeretném a következőkben bemutatni, amely egyre távolabb vitt bennünket a túlhaladott materialista elképzelésektől. Ám mindenekelőtt egy kérdés:

Hogyan lesz a közönséges vízből gyógyszer?

Eleinte, amikor a föld mélyéből előtör, rengeteg információt tartalmaz a víz: évek százaira, ezreire visszanyúló története van. Azok a helyek, ahol az érett, ősi vizek napvilágra bukkantak, mindig is különös tiszteletnek örvendtek. Egyes források bizonyíthatóan gyógyerejűek is – ezek mellett szentélyek, gyógyfürdők és zarándokhelyek lé-

tesültek. Azt azonban tudni kell, hogy csak azért, mert friss vizet ad, még nem minden forrás tartalmaz gyógyulást hozó, természetes információkat.

Kézenfekvő, hogy még a Föld természetes információit hordozó, egyszerű víz sem csupán táplálék, illetve élelmiszer, hanem kitűnő gyógyszer is lehet. Újdonságnak számít az a nézet, miszerint a ma embere elvileg szomjan hal a teli korsó mellett, ugyanis már nem egyszerű, természetes forrásvizet iszik, hanem mindenféle felesleges vacakot önt a vízbe: cukrot, széndioxidot és mesterséges ízfokozókat. Forrásvíz helyett limonádét inni gyors és hatásos módja annak, hogy alaposan megbetegedjünk.

Ha gyógyszerként akarjuk használni a vizet, új információkkal is feltölthetjük, ahogyan a homeopátia, a vibrágerápia és az úgynevezett vízelénkítés te-

A víz évezredek alatt tesz szert történetére, és tudását igyekszik továbbadni

Ez a Buddha a gyógyulást szimbolizálja. Ezzel az információval lett „feltöltve” vagy átélkesítve.

A víz is emlékszik? Lehet élő és halott?

szi. Ahhoz, hogy megérthessük az így elkészített gyógyvíz hatásmódját, el kell felejtenünk a klasszikus, anyagelvű gondolkodást. A víz ugyanis legfeljebb csak kezdetben érintkezik gyógyító növényi anyagokkal, mivel a hangsúly az energetikai kezelésen van.

Ma már a tudomány valamennyi területén születnek magyarázatok arra, ami az eddigi gondolkodásmód szerint megmagyarázhatatlannak vagy ellentmondásosnak tűnt. Így van ez azzal a kérdéssel is, hogy képes-e em-

lékezni a víz. Hogyan rendelkezhet egy ilyen mozgékony és alkalmazkodó anyag olyan stabil tulajdonsággal, mint az emlékezet? Egyáltalán: hogyan képes energiát tárolni a víz? A válaszok keresése közben gyakran szembesülünk ősi gondolkodásmódokkal és világképekkel. Így hát felmerül például az a kérdés is, hogy a víz, ez a technikai vizsgálatok alá vetett anyag élő-e vagy sem? Lelkes vagy lelketlen? Az emlékezetet ugyanis csak „eleven” lények esetében feltételezzük. Az „emléke-

Egy növényen talált harmatcsepp Kumano hegyeiben, abban az őserdőben, amely emberemlékezet óta az istenek lakhelye. Ez a harmatcsepp olyan, mintha az istenek fényes követe volna.

zet” szó a „gondolkodással” függ össze, ez viszont a magasabb rendű élőlények ismertetőjegye. Vagy mégsem?

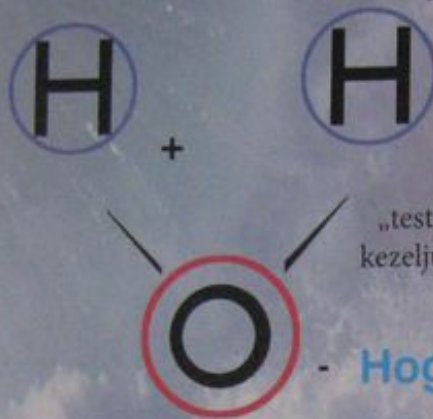
Nos: mindennek van egy előzetes terve, egy teremtő mátrixa, de úgy is mondhatnánk, hogy egyfajta ideális állapota. Ennek alapján alakul ki minden egyes lény (illetve élőlény). Ezt a tervet vagy isteni tervként, vagy az ideák vi-

lágaként, vagy formaadó energiamezőként képzeljük el – minden kultúra, minden történelmi korszak másként gondolta, másként nevezte. Az elképzelés közös alapja, hogy amennyiben egy ideális állapotot feltételezünk, különbséget tudunk tenni az „egészséges” és a „nem egészséges” között – az ideális ugyanígy nyilván az egészséges állapot.

Paracelsus és Hildegard von Bingen már jóval azelőtt gyűjtött harmatcseppeket, hogy Edward Bach a Nap-módszerrel megalkotta volna virágesszenciáit. A harmatcseppek szintén virágesszenciák, csak hogy esetükben a holdfény közvetíti az információt.

Ha emellett mindent rezgésekre vezetünk vissza, és az anyag csupán azért látszik szilárdnak, mert nagyon lassan rezeg, akkor nem tartható tovább az az elképzelés sem, hogy az embert dogmatikusan három különálló területre: testre, lélekre és szellemre osszuk. Tehát annak sincs értelme, hogy csak a „testet” vagy csak a „leket” kezeljük.

Hogyan kerülnek információk

a vízbe?

A két hidrogénatom (H) pozitív, az oxigénatom (O) pedig negatív töltésű.

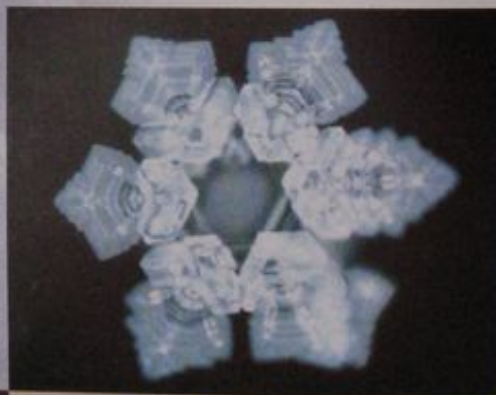
A víz éppen a mozgékony-sága miatt ideális információhordozó! A vízmolekula speciális felépítése teszi lehetővé a rendkívül sokféle információ

felvételét, megőrzését és továbbítását. A vízmolekula felépítése egyszerű, mindenki ismeri: H_2O . Vagyis két hidrogén- (H) és egy oxigénatomból (O) áll. Az oxigén magához vonzza a hidrogén elektronjait, vagyis negatív töltésű, a hidrogénatomok pedig pozitív töltésűek.

Az érdekes ebben az, hogy ez az egyszerű molekula korántsem olyan szimmetrikus, mint például egy kör! Bizonyos térbeli kiegyensúlyozatlanság jellemzi, ugyanis a két hidrogénatom 104° -os szöget zár be egymással. Ettől a molekula polárissá válik, vagyis elektromágnesesen nem lesz semleges. Ezt a jelenséget, amikor az egyik oldal inkább pozitív, a másik pedig inkább negatív töltésű, dipólusnak nevezzük. Ez a tulajdonság az oka

annak, hogy a molekula térbeli elhelyezkedése nem véletlenszerű vagy tetszőleges.

Ez a felépítés hozza létre a negatív oxidi-

Három új, Dr. Edward Bach Nap-módszere alapján készült Findhorn-virágesszencia. Balra: tövises rekettye – fent: skót kankalin – jobbra: cseresznyevirág. A különböző esszenciák más-más üzenetet hordoznak. De mindegyik gyógyhatású, ahogyan a finom mivű kristályokból is látszik.

génből és a pozitív hidrogénből álló vízmolekulák közötti, úgynevezett kovalens-kötést. A vízmolekulák így a legkülönbébb formák létrehozására képesek: elágazó alakzatokat, úgynevezett fürtöket (cluster) hoznak létre. Ez a fürtképződés az alapja az információ megőrzésének. Ugyanis minden energia hatására másképpen rendeződnek el a vízmolekulák, sőt a fürtökön belül is sajátos rezgési formák alakulnak ki.

Ezeket a rezgéseket frekvenciáik alapján lehet meghatározni. Hatásuk azonban láthatóvá is tehető, hiszen ezek a rezgések alakítják ki Masaru Emoto vízkristály-képein az egyes vízminták alakzatait. A kristályok kialakulásának mikéntjét jelenleg még minden szinten kutatják.

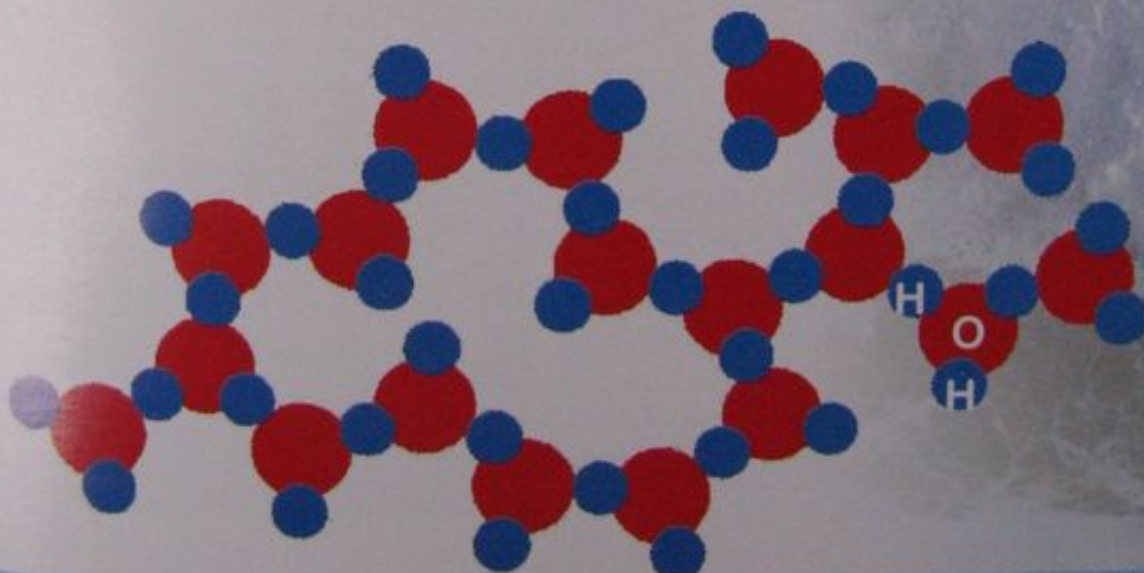
Az információátvitel (vagyis az energia, illetve a rezgések továbbítása) többféleképpen történhet. A vízben tárolt információk aztán az orvosi gyakorlatban gyógyfűr-

dők, esszenciák és orvosságok révén jutnak el az emberhez. Így lehet képszerűen érzékeltetni az információátvitel mai formáit.

Ami hat: az orvosság szellemisége

A gyógyszergyártás egyik irányzatának célja az adott orvosság lényének, szellemének „lepárlása”. Ez volt a célja például Paracelsusnak, valamint Dr. Samuel Hahnemannnak, a homeopátia megalapítójának.

A homeopátiában a kiindulási anyagokat „potenciálják”, azaz növelik a hatóerejüket. Az orvosság hatása annál erőteljesebb lesz, minél nagyobb a szer potenciálja. Vagyis éppenséggel nem higitásról van itt szó! Az orvosság hatása csak akkor bontakozik ki, ha a szert felrázzák vagy szétmorzsolják. Sok homeopata ezért javasolja

Ilyen a vízmolekulák térbeli elhelyezkedése. Vélhetőleg ez felel az információ megőrzéséért.

azt, hogy a folyékony orvosságokat a szer alapos felrázásával még egyszer aktiválják, mielőtt bevennék.

A klasszikus, anyagelvű nézőpont szerint ez az egész értelmetlen, hiszen legkésőbb a „C12”-es foktól, vagyis az 1:10012 hígítástól az orvosság az eredeti elegy egyetlen molekuláját sem tartalmazza, tehát a hagyományos orvostudomány álláspontja szerint hatása sem lehet. Ám ha az információ oldaláról közelítjük meg a kérdést, könnyebben megérthetjük, hogyan működhet mégis. Az eredeti hatóanyag információját a rázás viszi át a vízbe. A vízmolekulák fűrtjei az új információknak megfelelően formálódnak, tehát felveszik, majd felhasználásukkor továbbadják az orvosság hatóerejét.

A gyógyhatású Bach-esszenciák „összetevői”:
friss forrásvíz,
virágok
és napfény

Virágesszenciák – a virágok szelleme a vízben

A XX. század harmincas éveiben egy angol orvos, Edward Bach felfedezte, hogyan lehet könnyedén hozzájutni egy növény „lényegéhez”, vagyis a benne rejlő

gyógyító információhoz, és megalkotta az úgynevezett „Bach-virágesszenciákat”. Ezek az esszenciák Nap-módszerrel készülnek: az ember vesz egy nagy üvegtálat, megtölti tiszta

forrásvízzel, s arra a helyre állítja, ahol az adott növény nő. A növényről leszakítja a virágokat, a víz felszínére helyezi őket, hogy a Nap átsüssön rajtuk. Így a napfény átviszi a virágok információját a vízre.

Edward Bach az egyes lelki és fizikai problémákhoz hozzárendelte a megfelelő növényeket. Könyve (*Blüte, die durch die Seele heilen, A lélek által gyógyító virágok*) találoan írja le elméletét, amely szerint a pszichén keresztül a teljes embert – jobban mondva a teljes élőlényt – kell gyógyítani. A Bach-esszenciákat azóta már az állatok és a növények kezelésére, gyógyítására is használják.

Dr. Edward Bach
1886 - 1936

Bach-virágesszenciák

Már Bach is úgy vélte, hogy az általa felfedezett 38-féle esszencia még nem a fejlődés vége, s a kínálatot további növények fogják bővíteni. Ugyanezzel a módszerrel valóban készültek újabb virágesszenciák. A legismertebbek talán a Findhorn-esszenciák; Masaru Emoto készített néhányukról lenyűgöző kristályfotográfiákat. Azt írja: „Ezek a kristályok varázslatosak. Már a pusztán látványuk is meggyógyítja a testet és a lelket.”

Bea Mark müncheni természetgyógyász, egy Bach-virágterápiáról szóló könyv szerzője mondta nekem: „A régi és a mai virágesszenciák között az a különbség, hogy mi a napfényt használjuk közvetítőnek, míg Paracelsus és Hildegard von Bingen még harmatcseppeket gyűjtöttek. Ezek is virágesszenciák voltak, csak ezeknél a holdfény közvetítette az információt.”

Az olyan gyártók, mint Bea Mark, még egy lépést tet-

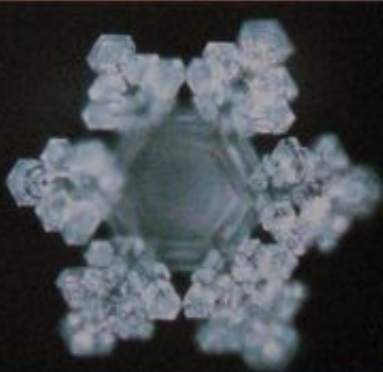
tek a pusztán információs orvoslás felé. Ők ugyanis kristály-módszerrel készítik virágesszenciáikat. Ennél az eljárásnál az információt tartalmazó anyag és a víz már nem is kerül közvetlen kapcsolatba egymással. A virágokat nem szakítják le; az információ közvetlenül az eleven növényről származik.

A folyamat leegyszerűsítve a következő: egy kristálydrúzá (vagyis egy kerek kőtálcát, amelynek az üregében kvarckristályok nőttek) megtöltenek forrásvízzel, és egy növény alá tartják. A napfény a virágokon át a kristályok csúcsára esik, s a vízben tükröződik. Így energiaáramlás kezdődik a virágok, a kristály és a víz között.

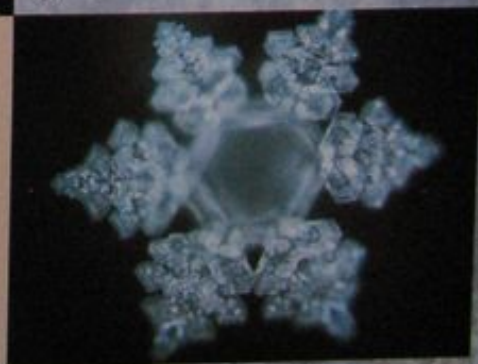
Az ilyen esszenciák hatásmódja az anyagelvűség alapján meg nem magyarázható – mégis gyorsan és mélyen

hatnak. Ezt saját magamon, jobban mondva a saját lelkemen is tapasztalhattam, hisz ezek az esszenciák egyszerre hat-

A növények rezgéseinek mintázata kerül át a vízbe, s ez fejt ki gyógyító hatást.

Három további Findhorn-virágesszencia kristályának képei. Balra: ernyős körtike – fent: macskagyökér – jobbra: bodza. Már a képek is gyógyítólag hatnak. Ha feszültnek érzi magát, nézze meg a macskagyökér-esszencia kristályát, amely békét és nyugalmat áraszt.

nak lelkileg és szellemileg. Emlé-
kezzünk csak vissza: az informá-
ció az, ami gyógyít. A növény rez-
gése átkerül a vízre, a víz pedig
felveszi, tárolja és kisugározza azt.
Energiatestünk gyorsan reagál az
ilyen információkra, s a rezgésre
ráhangolódva mintegy „kijavítja”
magát.

A kristály-módszernek kö-
szönhetően ma már védett és
rendkívül ritka növényekből is
nyerhetünk esszenciát, sőt az ál-
lati, például delfin-esszenciák is
elérhetővé váltak. Ezekről azon-
ban sajnos még nem készültek
fényképek.

Mintha egy másik világ lenne: a blumai Vulkania-forrás vize (a képet a seibersdorfi ARC-Intézet készítette). A vizet elpárologtatták, s a visszamaradó ásványi anyagokat fényképezték le mikroszkóp alatt. Ez a kép úgyszólván a víz „csontvázát” ábrázolja, míg a kristályfotográfiák az auráját mutatják be.

Az ivóvíz, és amit csinálhatunk belőle

Betegség és gyógyulás: életünk
alapvető témája, amelyben a spe-
ciális gyógyító információkat őrző
víz nagy segítségünkre lehet. De
természetesen a mindennapi élet-
ben sem lehetnénk meg víz nélkül.
Egyre jobban odafigyelünk ivóví-
zünkre: megléte mellett minősé-
ge is fontosabb szemponttá válik.
A víz minőségét számos mérő-
eszközzel és vizsgálati módszer-
rel tesztelhetjük, a legkülönbé-
bb szempontok szerint. Palackozott
vizet igyunk vagy vezetékeset? Mi
a helyzet a műanyag flakonokkal?
Mennyi ideig tartható el a víz? – és
így tovább.

Egy kérdés azonban teljesen ké-
zenfekvő: Ha információ hozzá-
adásával használható gyógyszer
készíthető a vízből, miért ne tehet-
nénk információkkal mindennapi
ivóvizünket is értékes élelemmé?
Legalább olyan fontos a víz szelle-
mi minősége, mint az anyagi. Mit
tehetünk hát?

Néhány évvel ezelőtt a japán
Masaru Emoto elkezdte bemutat-
ni, mi mindent tehetünk – és mint
annak idején, a homeopata Hah-
nemann esetében, az emberek fel-

háborodtak vagy lelkesedni kezdtek. Aztán valamivel később... de nézzük meg először saját természetes vizeinket.

Bad Blumau: mélyről fakadó bölcsség

Bad Blumauba érve az ember egy másik világban találja magát, egy tündérorszámban. Habár a fürdő egy hatalmas szállodakomplexum része, ebből szinte semmit sem látni. Az épületek beleolvadnak a tájba, mindenütt hullámzó formák fogadnak, s a színek kavalkádja, amely azonban mégsem zavaró. Értem, miért gondolta úgy a tervezéssel megbízott Friedens-

reich Hundertwasser, hogy kizárólag egyenes vonalakat használni természetellenes dolog. Az épületek formája a mozgás harmonikus egyensúlyát tükrözi: egyfelől hullámzó formákat, másfelől világos szerkezetet. Ebből a szempontból az architektúra is fokozza a fürdő gyógyhatását.

Bad Blumauban forró vízű források törnek fel a Föld mélyéből. A Vulkania-forrás hihetetlen nyomással, 107°C-os hőmérséklettel, 3000 méter mélyről szökik a felszínre. Ez a víz olyan sok ásványi anyagot tartalmaz, hogy fertőtlenítéséhez nincs szükség klórra.

Kinek jó ez a víz? Elsősorban a bőrbetegségekben és reumatikus bántalmakban szenvedők számolnak be már-már csodásnak mondható gyógyulásokról. Dr. Wolfgang Kölbl, a fürdő orvos-igazgatója a

**Bad Blumau ma-
dártávlatból:
alkotója, Hun-
dertwasser lét-
rehozta a lakott
természetet.**

Talán tiszteletet ébreszt bennünk a teremtéssel szemben, ha látjuk, hogy így is lehet bánni a vízzel.

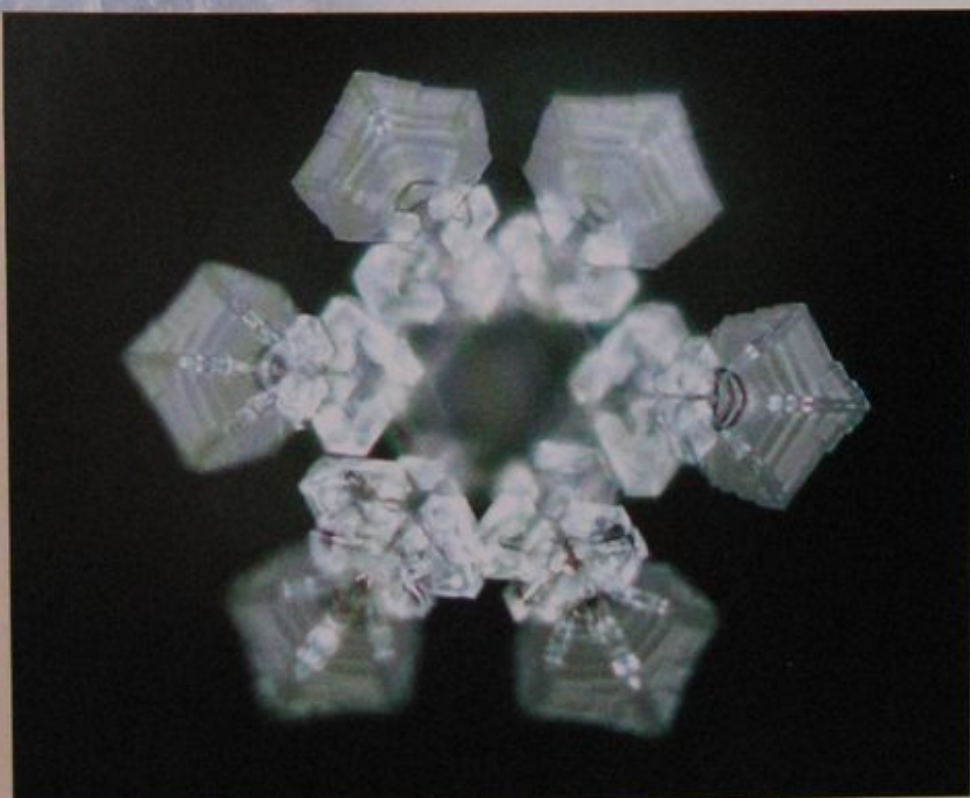
következőket mondja: „Mindezt természetesen tudományosan is igyekszünk alátámasztani, hogy megismerjük a tényeket. Ehhez alkalmas vizsgálati módszereket keresünk. A Vulkánia vize ősrégi, a becslések szerint mintegy 100.000 esztendeje alakulhatott ki. Hihetetlenül sok tudást tartalmaz, és ez az, ami hat: azok az információk, amelyeket magával hoz. A kémiai vizsgálatok erről kevesebbet árulnak el, mint például egy biorezonanciás mérés.”

Kölbl személyében egyesült a tényeket akaró, tudni vágyó orvos és a filozófus vagy misztikus alakja. Egy hosszabb beszélgetés során azt mondta: „Az ilyen víz, mint a Vulkániáé, el akar jutni az emberekhez. Azt hiszem, a források akkor törnek fel, amikor szüksé-

günk van rájuk. Ez a forráson múlik: embereket keres magának úgy, hogy a felszínre tör, mert itt az idő. Kritikus korban élünk, s a közeljövőben szükségünk lesz gyógyító anyagokra, a fejlődés és a valóság ismeretére.”

Bátorító szavai ellensúlyozzák sok modern ember borúlátó világvége-hangulatát. Talán tiszteletet ébreszt bennünk a teremtéssel szemben, ha látjuk, hogy így is lehet bánni a vízzel. Akkor majd nem tartjuk olyan magától értődőnek az élet ajándékait – hisz az élet már magában is ajándék. Ez erősíti a hálát és a szeretetet. Kölbl ezt úgy fogalmazta: „a víz tulajdonképpen a szeretet megtestesítője. Nem áll meg sehol, mindig továbbmegy. Mindent magába fogad, nem ítélkezik, határtalanul

A St. Leonhard-forrás vize tiszta artézi víz. Alapszerkezete annyira világos, mintha az érett kor bölcsességét testesítené meg. Méltóság-teljes és tiszteletreméltó. Valóban ez a legrégebbi a négy forrás közül: 1734 óta tartják számon gyógyforrásként.

türelmes, és ez az, ami valójában a szeretet... A szeretet az, ami ismét világunk részévé válik.”

St. Leonhard: eleven forrásvíz

A Rosenheim melletti St. Leonhard klasszikus ivóvíz-lelőhely. Ősi erőhelynek tűnik: az ásatások során kőkori leleteket tártak fel, megtalálták a kelták és a rómaiak nyomait is, kissé távolabb pedig, az erdőben, egy ősi Mithras-tempлом áll. A Leonhard-forrás azonban egy időre feledésbe merült, s csak 1734-ben fedezte fel egy súlyos panaszokkal küzdő ember. Szent Leonhardhoz imádkozott, s a szent álmában megjelent neki.

Azt mondta neki, igyék a St. Leonhard-kápolna melletti vízből. „A férfi, egy bizonyos Christoph Riel, ázni kezdett, és megtalálta a Leonhard-forrást. Minden reggel és este ivott a vízből. Ekkor testéből eltávozott a homok és a dara, s meggyógyult.” (Strauss, Die heiligen Quellen, *A szent források*)

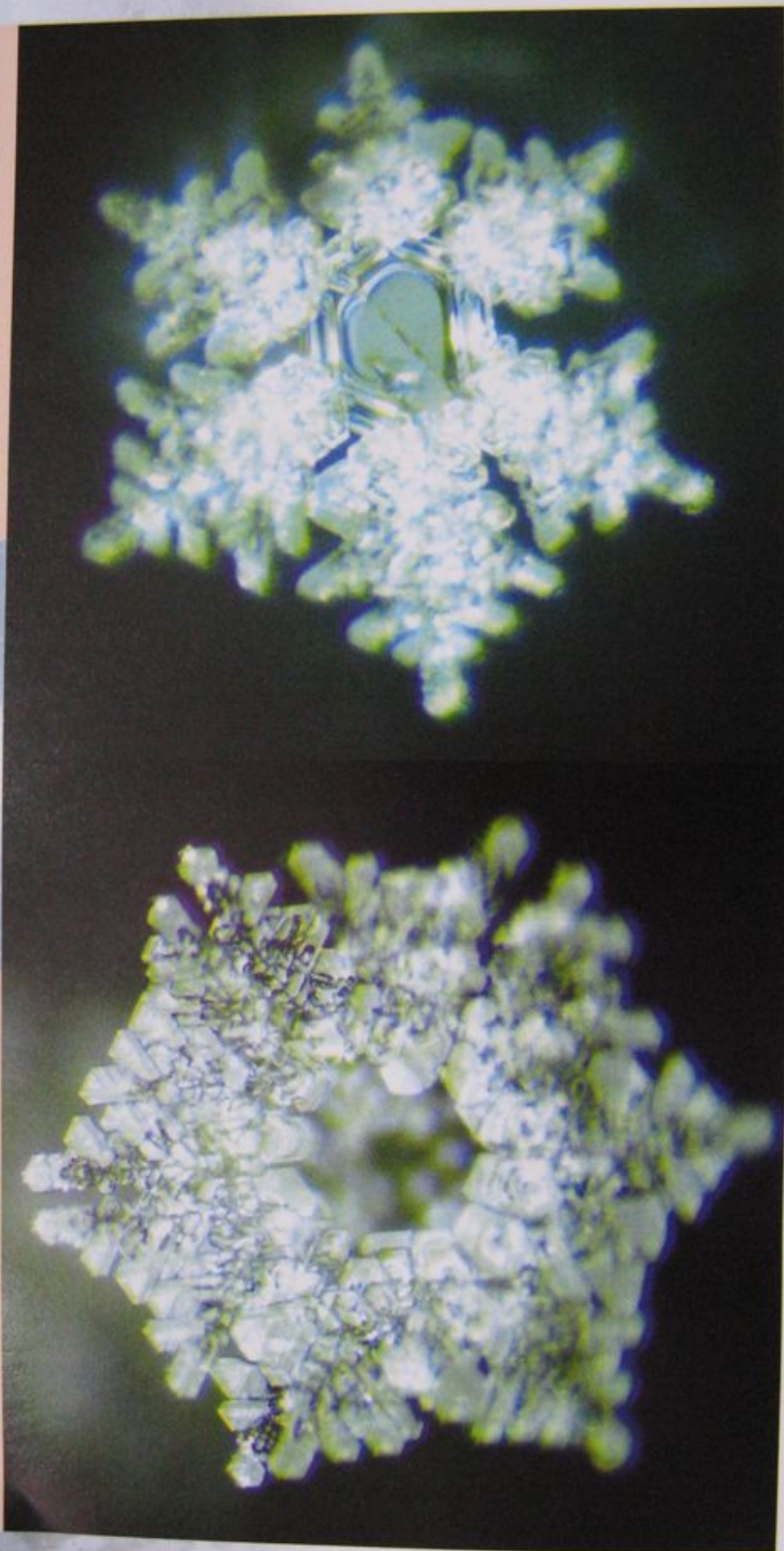
Hasonló úton jutott el ehhez a vízhez id. Hans Abfalter is, aki ma a forrás üzemeltetője. Neki is súlyos egészségi problémái voltak, térd- és porckorong-műtét előtt állt. Az operáció előtt találkozott egy régi ismerőssel, egy természetgyógyással, aki közölte vele, hogy az egyik veséje alig működik. Le is beszélte őt az „ásványvizekről”, hisz az ő szervezetében emiatt több ásvány rakódik le. Amikor néhány héttel később megvételre

St. Leonhard Aqua Luna: megejtő szépségű, szeretetet sugárzó kristály. Az Aqua Luna – vagyis a Hold Vize – forrás magáért beszél: telihold idején vize energetikailag háromszor-négyszer erősebb, mint egyébként.

St. Leonhard Napforrása: ez a kristály kirobbanónak tűnik, bár első pillantásra meglepő, hogy főleg az egyik irányban növekszik. De figyeljük csak meg a közepét: nem olyan, mint egy stilizált szív-forma? Érdekes, hogy ez a vízszivproblémák esetében is bevált.

St. Leonhard Fényforrása: ez a kristály szépen megmutatja fényteremtését. A forrás méltán kapta a nevét. Ez a sugárzás magáért beszél. Szinte úgy látszik, mintha a közepén új, előre törő kristályok képződnének. Nincs az a csiszolt drágakő, amely felvehetné a versenyt a természettel.

ajánlották Abfalter úrnak a forrás környékét, nyomban érezte, hogy meg kell vennie. Küldött az ismerősének egy üveg vizet. A tesztelés során kiderült, hogy a víz energetikai sugárzása meglepően intenzív. Az is kiderült, hogy ez a víz kimossa Abfalter lerakódásait – és úgy is lett.

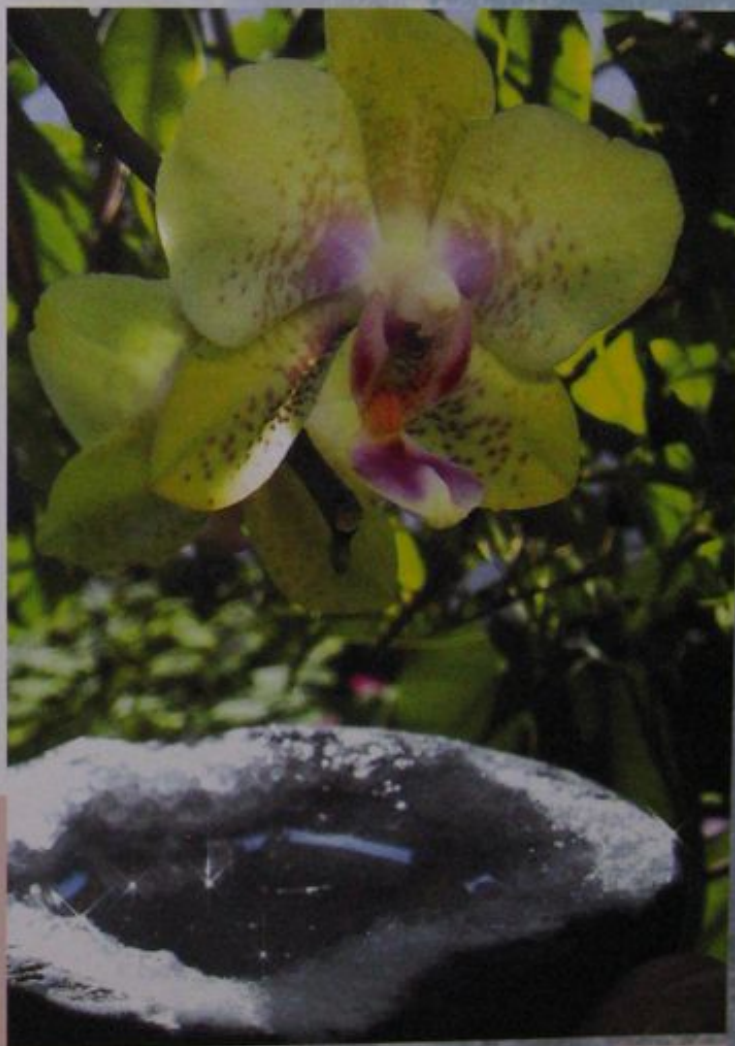
Az Abfalter-család természetesen megvásárolta a forrást. Azóta három további forrást is találtak: a Hold-forrást, a Fény-forrást és a Nap-forrást. A 100 méternyire található palackozóüzem ellenére bárki odamehet a kúthoz, hogy töltsön magának egy üveg Leonhard-vizet.

Abfalter persze többet is akart tudni a víz gyógyhatásáról. Különböző vizsgálatokra adott hát megbízást, többek között egy biofizikai frekvenciamérésre Paul Schmidt fizikus módszere alapján, valamint egy bioszenzorikus vizsgálatra, amelyet Dr. Kempe végzett el a Ludwig-Boltzmann Intézetben. Mindkét módszer igazolta, hogy a forrás gyógyhatása kitűnő.

Az eredmények alapján az is megmondható, melyik forrás milyen panaszok kezelésére alkalmas leginkább.

„Minden tudományos megállapításnál fontosabb az egyéni érzés” – mondja Abfalter. – „Próbálja ki! Melyiket érzi szájában a leglágyabbnak, legkellemesebbnek? Az való önnek. Tanuljon meg ismét érezni. Képesek vagyunk rá, csak elfelejtettük.”

Tanuljon meg ismét érezni!

Így készül kristály-módszerrel az orchidea-esszencia. A hegyikristálygeodát tiszta forrásvízzel töltik meg, s a virág alá tartják. A napfény átviszi a vízre az információt.

Tegyük élővé a csapvizet!

A legegyszerűbben színek segítségével javíthatunk a vizen.

Lehetséges lenne? Hogyan lehelhetnénk lelket a vezetékbe préselt vízbe, hogy az életfontosságú információkkal lássa el testünket?

Előljáróban egy gondolat: a természetben nincs műanyag. A műanyag palackokba zárt víz a műanyag rezgéseit veszi és adja át. Megkímélhetjük testünket ettől az információtól, valamint a műanyag flakonok oldószereitől és vízlágyítóitól. Inkább üveges vizet választunk – de a műanyag-palackos víznél rendszerint még a csapvíz is jobb.

Az, hogy mennyire van értelme életre kelteni a csapvizet, elsősorban a víz kémiai és fizikai minőségétől függ. Ezeket az értékeket például a helyi vízművektől tudhatjuk meg. Gondolnunk kell arra, hogy a víz életre keltésével a káros anyagokat nem távolítjuk el.

Egy szélsőséges új nézet a kémiailag teljesen tiszta vízzel foglalkozik. Ilyen vizet desztillálással vagy

visszafordító ozmózissal nyerhetünk. Ebben a vízben semmi sincs: se káros anyagok, se ásványok, de hiányzik belőle minden sajátos információ is, amely természetes „táplálékká”, az életenergia közvetítőjévé tenné a vizet. Javáreszt Amerikából származik a „tisztá” víz ivásának divatja, talán azért, mert ott minden baklövés modernnek számít. Nincs a Földön még egy olyan fertőtlenített ország, mint Amerika. Akárhogyan is: orvosi szempontból igen csak kétséges, hogy a desztillált víz használható „táplálék”-e. Tekintve mindazt, amit az információ-átvitelről tudunk, nem tűnik éppen bölcs dolognak, hogy az élő forrásvizet kémiailag tiszta vízzel pótoljuk.

A legtöbb helyen nem is olyan rossz az ivóvíz. München még reklámozza is a vizét, amely alig tartalmaz káros anyagokat és nitrátokat. A ve-

A hegyikristály ősidők óta gyógyító könek számít. Feladatuk kettős: egyrészt arra szolgált, hogy elvonja a rossz energiákat a testből, de közben magába szivta ezeket, ezért használat után energetikailag alaposan meg kellett tisztítani. Másrészt nagy gyógyító energiákkal tudta feltölteni a gyógyítót vagy a sámánt. Tehát folyamatosan energiával látta el azt, aki magánál hordta.

zetékes vízben azonban viszonylag kevés a természetes információ. Itt tudunk közbeavatkozni, hogy értékes információval lássuk el ivóvizünket.

Emoto kutatásaiból tudjuk, mi-képpen képes rezgéseket felvenni a víz: hangok, írásjelek és képek formájában, illetve úgy is, ha megszólítjuk. Mindeme módszerek esetében fontos szerepet játszik tényleges szándékunk. Tudjuk: „az energia a figyelmet követi.” Ha tehát szeretettel fordulunk a vízhez, máris jelentős javulást érhetünk el.

A csapvizet úgy is feltölthetjük információval, ha bizonyos drágaköveket és kristályokat teszünk bele. Ezt azonban csak azoknak javasolom, akik elég nagyfokú érzé-

kenységre tettek már szert, és érzik, melyik kő tesz nekik jót. Gondolni kell arra is, hogy nemcsak a vízzel lehet rosszul bánni, hanem a kövekkel is, akár a fejtés vagy a feldolgozás során, akár a kereskedelemben – és ilyenkor a kövek gyakran megőrzik ezeket a negatív energiákat. A kövek gyógyhatásáról rengeteg könyvet írtak, ám ezek közül csak igen kevés használható.

Gondoljuk csak meg: természeténél fogva minden kő más és más, tehát különböző információk hordozója. Egy obszidiánt össze sem lehet hasonlítani egy rózsakvarccal, de minden egyes rózsakvarc is külön egyéniség! Tulajdonképpen a kvarcok felelnek meg legjobban a célnak. Ezek hasonlítanak vala-

Viz-lényként az embernek szeretettel és felelősségteljesen kell bánnia a vízzel.

A vízbe egy apró hegyikristályt tet-tünk. Így keletke-zett ez a szabályos szerkezetű kris-tály.

melyest a vízre; különösen a tiszta hegyikristályt könnyű „informálni” a Nap vagy a Hold fényének segítségével. Fontos, hogy a víz feltöltéséhez használt köveket energetikailag rendszeresen tisztítsuk.

A víz feljavításának egyik legegyszerűbb módja, ha színeket használunk. Az átlátszó üvegbe töltött vizet állítsa egy szép, színes kendőre, s kísérletezzen vele, milyen színminőséget szeretne aznap magához venni. Erőteljes, építő vöröset, netán gyengédebb, élet-erőt közvetítő zöldet vagy az ibolya gyógyító hatását?

Amióta ismerem Masaru Emoto csodálatos vízkristály-fotográfiáit, szívesen állítom vizeskancsómat e képek valamelyikére. (Ezeket a képeket lemásoltam és lamináltam.) Így a víz felveheti a játékosan ugráló delfinek információját vagy az imádság erejével bíró víz energiáját. Mutathatunk természetesen szavakat is a víznek, ahogyan Emoto tette, vagy olyan geometrikus ábrákat, amelyek különös jelentőséggel bírnak számunkra.

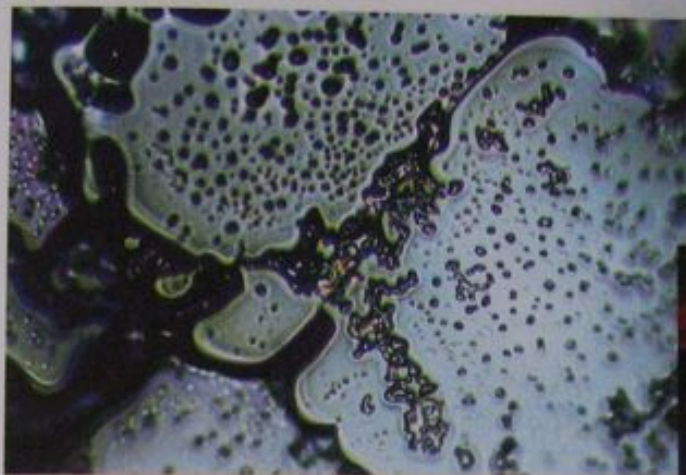
Teliholdas éjjeleken ki szoktam tenni egy üveggel a holdfényre, így rendkívül dús vizet kapok. Kísérletezhetünk különleges bolygóállásokkal is, vajon ezek milyen információval töltenek el. Így job-

ban tudatában leszünk a kozmikus összefüggéseknek. St. Leonhard vizénél láthattuk a telihold hatását: ilyenkor a víz energetikailag háromszor-négyszer telítettebb, és nagyobb a frekvenciaspektruma.

Szellemi úton: beszélni a vízzel

A víz feljavításának legegyszerűbb, legalapvetőbb és legősibb módja: az ima. Összeszedetten, hálásan, tisztelettel és szeretettel szólni a vízhez – ez a legfontosabb, ha ismét kapcsolatba akarunk kerülni vele. Ez a legközvetlenebb és legszemélyesebb információ, amellyel javíthatunk a víz minőségén, már persze az anyagi szemponton túl.

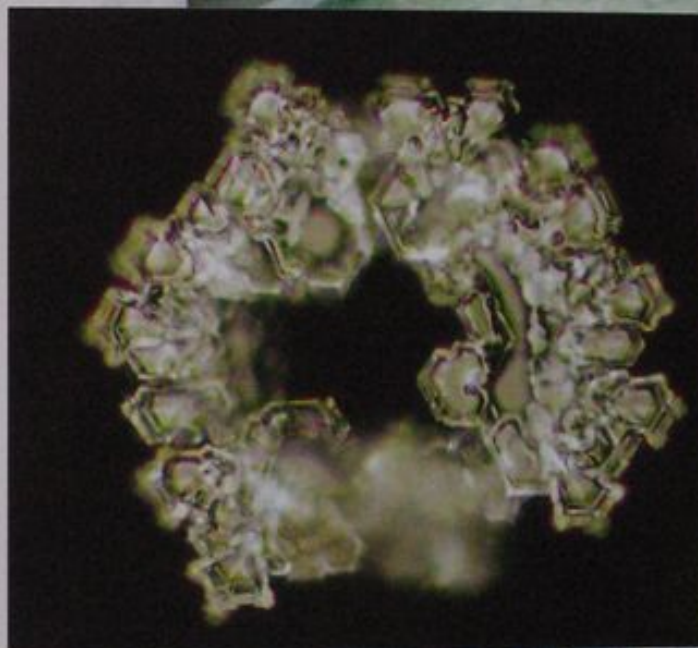
Ezzel nemcsak a vízben segítünk, hanem magunkon is. Hiszen Földünk sok más lényéhez hasonlóan mi magunk is víz-lények vagyunk. Egyetlen precíz mérés, egyetlen erős orvosság sem pótolhatja azt, hogy felelősen és szeretettel bánjunk a vízzel. Ez csakis a mi feladatunk. Az eredmény pedig egy hasznos információkban gazdag táplálék, amely továbbsegít minket a szellemi fejlődés útján.

Az imádság ereje: a japán Biwa-tó vize imádság előtt (balra) és imádság után (jobbra).

A víz azt tükrözi, hogy mindennel kapcsolatban állunk. Azt mondja: emlékezz rá, hogy egy vagy a mindenséggel – és ez a legfontosabb információ.

A szerzőről

Delia Rösel filozófia-szakon kezdte tanulmányait. Ekkoriban kezdett fogyatékosokkal foglalkozni. 1988 óta természetgyógyász. Főbb szakterületei: kínai orvoslás, homeopátia, kineziológia, Katie Byron-fele módszer

Delia Rösel,
természetgyógyász,
(szül. 1956)

Felszökken a víz s átfolyik
a márvány-csésze öblibe,
túlcsordul most a második
s vizét zuhogva önti le;
megtölti ez a másikat
s már víz pezseg a mélyiben,
mindegyik vesz, mindegyik ad,
árad s pihen.

(Kosztolányi Dezső fordítása)

Víz – az egészség forrása

A víz fontosságát egészségünk szempontjából gyakran alábecsülik. Mivel minden anyagcsere-folyamat folyadékot igényel, rendkívül fontos, hogy a sejtek számára megfelelő mennyiségű „őstenger” álljon rendelkezésre. Ahhoz, hogy jobban megértsük, mennyire fontos a víz az egészséghez, értenünk kell a fiziológiai folyamatokat. Minél többet tudunk a betegség keletkezéséről, annál többet tehetünk saját egészségünkért.

Mi teszi beteggé az embert?

A betegség a legtöbb ember szerint a külvilágból vagy a derült égből „csap le ránk”. Támad, mint valami ellenség. A középkorban a gonosz szellemek és démonok voltak azok, amik ma a gombák, a vírusok és a baktériumok. Csakhogy: minden betegség a lélekből ered, vagyis anyagtan természetű. A test természetesen mindig testi szinten veszi fel a harcot a betegséggel, és ezen a szinten is sokat tehetünk azért, hogy a betegség lefolyását pozitívan befolyásoljuk.

Testünk végtelenül sokféleképpen gondoskodik 80 milliárd sejtjéről. Az enyhébb megbetegedések (nátha, bőrtisztátalanságok) a test kísérletei arra, hogy megszabaduljon a „hulladéktól” vagy a hőmérséklet emelésével elpusztítsa a nemkívánatos anyagokat. Ezek az egészségesen tartó mechanizmusok csak akkor nem működnek többé, ha éveken át károsítja valami a testünket, vagy rendkívül nagy mértékben károsító anyagok kerülnek bele. Először enyhébb zavarok jelentkeznek, majd kitör a betegség, sőt előfordulhat, hogy krónikussá válik. Noha kórokozók állandóan vannak körülöttünk, egy egészséges immunrendszerből mégis csak ritkán képesek

érezhető tüneteket kiváltani. Szinte minden emberi szervezetben naponta keletkeznek sejteltváltozások, vagyis rákos tünetek. Egyesek valóban rákká válnak, mások nem. Miért? Ebben is fontos szerepet játszik az immunrendszer. De hogyan erősíthetjük az immunrendszerünket? Elsősorban a megfelelő anyagcsere garantálja a test sejtjeinek optimális ellátását. Az optimális anyagcsere a hulladékok és a káros anyagok optimális elszállítását is jelenti. Testünk csak így képes optimálisan működni. De hogyan befolyásolhatjuk előnyösen anyagcserénket? Mit tehetünk érte saját egészségünk szolgálatában?

Megapolisz, a test városa

El tudja képzelni 80 milliárd ember közösségét egy nagyvárosokat magába foglaló megapoliszban? Nemigen, ugye? Ma a világon nagyjából hatmilliárd ember él. E számok ismeretében nem nehéz elképzelni, hogyan irányítja életét a test minden egyes másodpercben. A mintegy 80 milliárd sejt minden pillanatban kölcsönhatásban áll egymással. Íme, testünk intelligenciája!

Városunkat, amely a legkülönbözőbb szakmai csoportoknak ad otthont, védőfal öve-

zi: a bőr. A táplálék és az egyéb anyagok odakint-ről érkeznek. Természetesen a védőfalakon belül is készül élelmiszer – erről a test saját kémiai üzeme gondoskodik. A szállítóeszköz ebben a városban a víz. Az anyagok nagy részét folyón szállítják, majd kirakodják és szétosztják.

A folyó alsóbb szakaszán hajóra rakodják a hulladékot, amely ezen az úton hagyja el a várost. De a városfal kapuin keresztül is érkezik áru és távozik hulladék. Jól szervezett elosztórendszer gondoskodik róla, hogy minden oda érkezzék, ahol szükség van rá. Ugyanilyen átgondolt hulladékelszállító-rendszer távolítja el mindazt, amire már nincs szükség, így sehol sem keletkezhetnek meddőhányók. Mi lehet mégis az oka annak, hogy egy ilyen jól szervezett városban emberek halnak éhen, épületek dőlnek össze vagy egész városrészeket fenyegető, bűzölgő szemétrakások és burjánzó csírák keletkeznek? Csupán egy csekélység: értéktelen minőségű

A hegy lábánál fakadó, friss forrásvíz kristálya ragyogóan sugározza a természet eredendő erejét és szépségét.

építőanyagokkal látják el a város, vagy eltorlaszolják a szállítási útvonalat, vagyis elterelik a folyó vizét. Ameddig azonban a város megkap mindent, amire szüksége van, és elegendő víz áll a rendelkezésére, minden gördülékenyen működik.

Minden ember egy ilyen tökéletesen működő város. Az emberi szervezet a lehető legfejlettebb infrastruktúra. Nincs az a fejlett számítógép, amely képes lenne lépést tartani vele. Azt azonban túlságosan kevesen tudják, hogy ezek a folyamatok csak akkor zaj-

lanak gond nélkül testünkben, ha megfelelő mennyiségű és minőségű víz áll a rendelkezésére.

A belső mozgás

Testünk legcsekélyebb folyamatainak is a mozgás az alapja. Az ember mozgó lény, így hát mindene mozgás közben működik a legjobban. Ez igaz az immunrendszerre, a belső szervekre, a keringésre, az emésztőrendszerre, az izmokból, csontokból és ízületekből álló mozgásszervekre, az idegekre, a kiválasztó és méregtelenítő szervekre, az agyra és az érzésekre. Minden működése befolyásolható a mozgás kiváltotta anyagcsere által. Vegyük szemügyre alaposabban, mi történik az anyagcsere-folyamatok során! A jól működő anyagcserehez szénhidrátokra, zsírokra, fehérjékre, vitaminokra, enzimekre, nyomelemekre, valamint ásványi és ballasztanyagokra van szükség. A szervezetnek tehát fel kell vennie és a test megfelelő helyére kell szállítani ezeket, hogy új sejtek jöhessenek létre, s a test hormonokat, enzimeket, fehérjét, bizonyos vitaminokat és még sok egyebet termelhesen saját laboratóriumában.

Az öreg sejtek elhalnak, s ezeket a test újrahasznosítja. Eközben energia szabadul fel, és

hulladékanyagok keletkeznek. A hulladékok a test méregtelenítő szerveinek (vese, belek, bőr, tüdő) kell kijuttatniuk a szervezetből. Látható tehát, mi minden vándorol, mozog a testünkben minden egyes másodpercben. A közeg, a szállítóeszköz, amely ezt a mozgást lehetővé teszi: a víz. Ez veszi fel áramlása közben az összes fontos anyagot. Testünk rendelkezik egy hatalmas csővezeték-rendszerrel, amelyen keresztül minden sejthez eljutnak a szükséges anyagok.

A sejtek ellátása természetesen a csővezeték-rendszer, vagyis a véredények állapotától függ. Ezt számos, általunk közvetlenül meg szabható tényező befolyásolja. Az állandó áramlás egyik alapfeltétele a mozgás. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy ez az élet titka. A mozgás – élet; a mozdulatlanság – halál. Ez alól nincs kivétel. A mozgás hajtóműve pedig az izomzat. Az izmok gondoskodnak róla, hogy a vér, a nyirok és valamennyi testnedv átjárja a testet, illetve ezek segítik a szív munkáját. A jól adagolt mozgás tehát a szívizmoknak a javára válik. Nyugalmi állapotban a pulzus 80-ról 60-ra esik vissza, sőt alvás közben percenként 50-re. A mozgás élénkíti a vérkeringést, ez pedig jól „átmossa” csővezeték-rendszerünket. Minden sejt kap oxigént, s minden tápanyag a rendeltetési helyére kerül. A kiválasztó szerve

maximális munkát végeznek, a szervezet pedig előállítja a szükséges hormonokat és enzimeket. Amikor a rendszer amúgy istenigazából mozgásba lendül, rendkívüli dolog történik: a test rájön, hogy itt-ott nagyobbak is lehetnének a csövek, és hogy több cső még jobb elosztást tenne lehetővé. Vagy hogy bizonyos területek ellátása korántsem olyan jó, ezért a tartalék csöveket is sürgősen üzembe kell helyezni. Nyomban utasítást ad tehát a szükséges munkálatok megkezdésére. Az edények kitérnek, újabb edények lépnek munkába, a csővezeték-rendszer kibővül. A csontok megerősödnek, az ízületi porcok és a porckorongok megvastagodnak, így jobban bírják a terhelést. A szervek a jobb vérellátás hatására hatékonyabban működnek. Ez a magyarázata annak is, hogy az edzett ember csontjai sokkal gyorsabban gyógyulnak, mint az edzetlené. Csak hogy ön is tisztá-

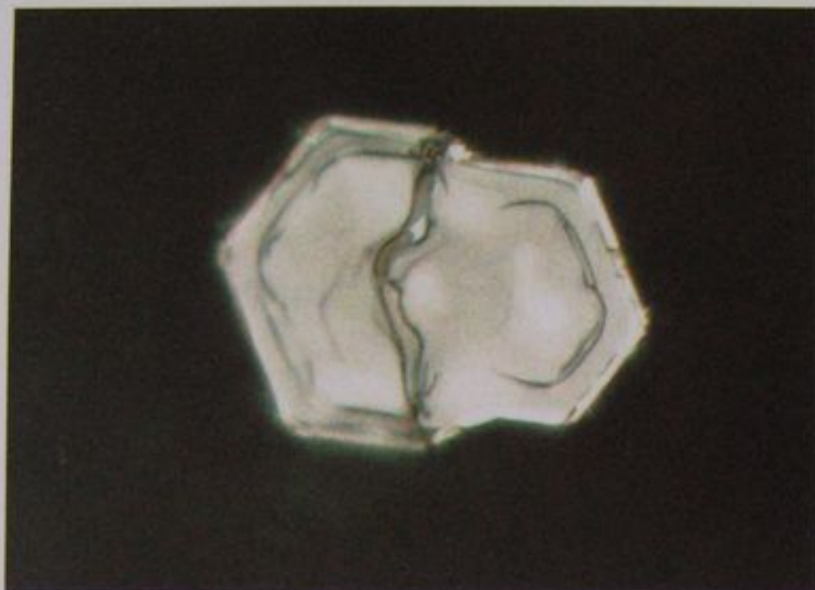
Egy folyó alsó szakaszának elszennyeződött és megterhelt vize. Kristályszerkezetnek nyoma sincs, s az egész kép elhagyatott, gyámoltalan hatást kelt. Ez a víz bizony sok odafigyelést igényelne.

ban legyen ennek mértékével: a mozgó izom vérellátása kétszázszorosa a mozdulatlanak. Vagyis: a sejtek kétszázszor több oxigént és tápanyagot kapnak. A hulladék kétszázszor gyorsabban ürül ki. Nehezen elképzelhető, de ha a legnagyobbtól a legkisebbig valamennyi véredényünket sorba állítanák, hosszuk a Föld kerületének másfélszeresét tenné ki, azaz hatvanezer kilométert! Ekkora

úton bonyolódik testünkben a táp- és a hulladék anyagok szállítása.

Órákig tanulmányozhatnánk testünk izgalmas rejtelseit, és újra meg újra az alkalmaz-

A mesterséges tározómedence vize elvételre képez még kristályokat. Ám ha a víz nem folyhat szabadon, elveszíti az életenergiáját.

kodás csodáira bukkanhatnánk. Szervezetünk erre a lenyűgöző teljesítményre a mozgás által képes, de csak akkor, ha vér formájában elegendő víz járja át az imént említett hatvanezer kilométert.

A mozgás majdhogynem perpetuum mobile. A rendszer, ha egyszer nekilendült, azután már egyre jobban mozog. A mozgás minden nap valóságos örömmámmorral tölti el a testet.

A testi mozgékonyabb és könnyebb lelki mozgékonyabbal jár. A külső mozgás hiányában a szív csak a legszükségesebb teendőt végzi. Sajnos napjainkban ebben az állapotban él a legtöbb ember, s még csak nem is tud róla. Ez legsúlyosabban szervezetük oxigénellátását érinti. A sejtek légszomjjal küzdenek. Gondoskodják hát róla, hogy szervezete a mozgás révén hozzájusson ahhoz az oxigénmennyiséghez, amelyre szüksége van. A mozgás segít a vérnek a szállításban is. Ily módon kiküszöbölhetők a rossz vérellátással járó kórképek: a vérkeringési zavarok, a szív koszorúér beszűkülése, a fejfájás, az impotencia, az alvászavarok és még sok egyéb. A szállítóeszköz, amely nélkül a megfelelő oxigénellátás sem működik: a víz.

Az ember víz-lénynek teremtett

Az ember egészségének alapfeltétele a mozgás, az elégedettség és a jó étel. Az egészség együtt jár a szépséggel. A természetes, egészséges szépség belülről fakad. Ha a szervezet tiszta, akkor a bőr is szép, mert nem kell hulladékokat juttatnia a külvilágba. Ezért tükrözi a bőr állapota, vagyis a külső szépség mindig

a belső szépséget. Ha a szervezet elegendő vizet tartalmaz, akkor a bőr sima és rugalmas, a szemek csillognak. A test csak abban az esetben működik optimálisan, ha a vízháztartás rendben van. A valóság azonban többnyire mást mutat. Az újszülöttek testének víztartalma még körülbelül 75 százalék, ám az életkor előrehaladtával ez folyamatosan csökken. Felnőttek esetében sajnos nem ritka az ötven százalék alatti érték sem, sőt a mérések fiatal embereknél is kimutattak vízhiányt.

A víz mint szállítóeszköz

A víz a sejtek számára szükséges összes anyag első számú szállítóeszköze, de ez szállítja el a sejtek hulladékait is. Ha az utakkal gond van, mert nincs elég víz, a hulladék a szervezetben marad. Az orvostudomány ezt nevezi elsalagosodásnak. A kösvényrohamokat például a húgysavkristályok váltják ki, az elmeszesedés pedig valóságos sólerakattá változtathatja az emberi agy egy részét. Az alaposan benőtt lerakódásokat már a sebészek sem tudják lekarni, kénytelenek hát eltávolítani a kérdéses területet. Az erekben addig gyűlnek a lerakódások, míg egy napon szívinfarktust, gutaütést vagy tüdőembóliát okoznak. Nézzen meg egy száraz helyiségben tárolt almát: nem

látszik éppen frissnek. Nem harsogós, nem lédús, hanem ráncos. Nem lehet, hogy az ember is ugyanígy reagál?

Hogyan és mit igyunk?

Sokan azt hiszik, elég, ha két liter vizet megisznak naponta. De még ezt is csak kevesen teszik meg. Akik pedig isznak, gyakran azok is úgy teszik, hogy az nem sokat használ. Nem sokat ér ugyanis, ha reggel és este egy-egy liter vizet magába dönt valaki. Ilyenkor ugyanis a folyadék csak végigszáguld a szervezeten, hisz az ekkora mennyiséget egyszerre nem képes megfelelően felhasználni. Sokkal jobb, ha naponta többször, de kisebb adagokban iszunk egy-egy pohár vizet. Így annak van ideje a véredényekből a sejtek közötti térbe, onnan pedig a sejtekbe áramlani. Ivóvizünknek lehetőleg lágynak kell lennie. Senki sem ereszt szívesen a mosógépébe kemény, magas mésztartalmú vizet. Ahogyan a mosni kívánt szövetbe, úgy testünk szöveteibe is jobban behatol, eljut a lágú víz. Ezért érdemes „csendes”, lágú, kalciumban és ásványi anyagokban szegény vizet innunk.

Ez ellentmond az uralkodó véleménynek, amely éppen az ellenkezőjét ajánlja: a gyógyvizeket és a fitness-italokat éppen nagy ásvá-

A large, traditional wooden water wheel is positioned in a mountainous landscape. Water is cascading over a rocky ledge above the wheel, creating a waterfall effect. The scene is set in a natural, rugged environment with greenery and rocky terrain. The water wheel has several spokes and a large circular frame. The overall atmosphere is serene and natural.

nyianyag-tartalmukkal reklámozzák. Pedig egyre több terapeuta ért egyet abban, hogy a jóból is megárt a sok. Szerintük a biológiai kapcsolatok nélkül felvett ásványi anyagokat a szervezet nem tudja optimálisan felhasználni, vagyis ezek valójában nem állnak a sejtek rendelkezésére. Éppen ellenkezőleg: a felesleget gyakran ki sem tudja teljesen választani, így az egyre jobban felgyülemlik a sejtek közötti térben, s előbb-utóbb az egészséget veszélyeztető módon akadályozni kezdi a létfontosságú anyagcsere-folyamatokat.

Tiszta vizet a hosszú életért

Kína ősi szövegeiből ismerős a „hosszú élet vize”-kifejezés. Ezt a magashegységekben gyűjtött eső- vagy olvadékvizet csak a legfelső társadalmi réteg ihatta. Ez tiszta víz volt hiszen a párolgás és a lecsapódás során a természetben megtisztult. Mára már ez az út sajnos nem járható, mivel maga a légkör is sok szennyező anyagot tartalmaz.

A kínaiakról köztudott, hogy évezredek tapasztalataikat az egészségük szolgálatába állítják. Mi hát az alapja a hosszú élet vízének? Noha a biofizika szemszögéből könnyen találunk rá magyarázatot, mégis, mint említettük, az uralkodó orvosi szemléletmód ellenállásába ütközünk.

Mindenekelőtt két érvet sorakoztatnak fel a tiszta víz ivása ellen. Az első: az ozmotikus nyomásesés. Ennek bizonyítására egy kémcsőben állati sejteket tesznek tiszta vízbe. Ennél a kísérletnél a sejtek megdagadnak, majd hirtelen szétpukkadnak. Az ok nyilvánvaló: a különböző koncentrációjú folyadékok azonos koncentráció elérésére törekszenek. Ezért egyre több víz áramlik a sejtekbe, míg végül a sejttel képtelen lesz ellenállni az egyre

fokozódó belső nyomásnak, és szétpukkad. A tiszta víz elméletének ellenzői szerint a szervezetben is ugyanez játszódna le.

Ez természetesen tévedés, ugyanis rossz feltételekből indulnak ki. A víz tudniillik már a szájban elveszíti tisztaságát, és minél tovább jut a szervezetben, annál tisztátalábbá válik. És pontosan ez az a tisztító hatás, amely a kínaiak által megfigyelt hosszú élethez vezet.

Második érvként általában azt hozzák fel, hogy ez a tiszta víz kimossa a szervezetből az értékes ásványi anyagokat, s azok hiánya egészségkárosodást okozhat. Fentebb azonban már említettük, hogy a sok ásványi anyagot vagy meszet tartalmazó víz megnehezíti a sejtek anyagcseréjét, mert besűríti a sejtek közötti folyadékot. Éppen ennek megakadályozása érdekében érdemes tiszta vizet inni, hiszen mérések bizonyítják, hogy ezek az ásványok mosódnak ki a szervezetből.

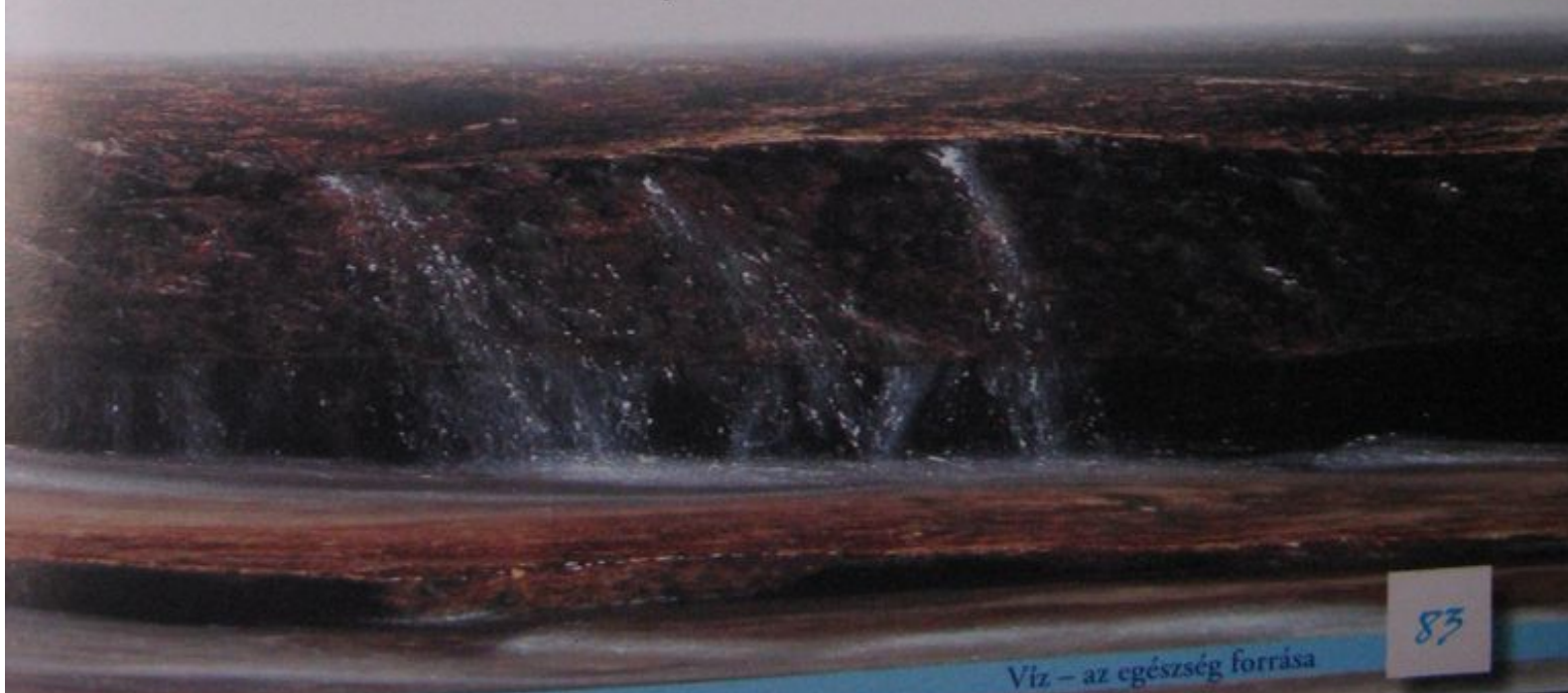
A test nem válik meg a sejtek számára fontos ásványoktól. Olyannyira nem, hogy az izzadsággal kiválasztott ásványi anyagok egy része – igény szerint – a bőrön keresztül célszerűen ismét a testbe diffundál. Ezt japán tudósok állapították meg a sportolókon végzett vizsgálatok során. Az uralkodó nézet tehát pontosan azzal a hatással érvel a tiszta víz

ivása ellen, amit a kínaiak egészségi állapotuk javítására használnak.

Már-már komikusnak hatnának a következő tények, ha a helyzet nem lenne annyira komoly. Az Egyesült Államokban és sok ázsiai országban tiszta, illetve desztillált vizet árulnak az üzletekben ivóvízként (Thaiföldön ráadásul azzal a felirattal, hogy „Ez a víz jót tesz az egészségének!”). Ugyanakkor az európai orvostanhallgatók azt tanulják, hogy az ilyen víz fogyasztása káros, sőt életveszélyes lehet. Jómagam a családommal egészségem érdekében immár tíz éve ilyen vizet iszom, a férjem naponta akár három litert is elfogyaszt. Emellett a legjobb egészségnek örvend, és igen aktívnak érzi magát. Apropó: tudta, hogy a desztillált vízből készített tea vagy kávé sokkal jobb ízű, és hogy a jó sörhöz és a bébiételekhez is ezt használják?

Hogyan juthatunk tiszta vízhez?

Ha az üzletekben nem kapható, desztillálással vagy szűréssel saját magunk is előállíthatunk tiszta vizet. Voltaképpen a természet

is desztillálással tisztítja a vizet, a különbség csupán az, hogy a természetben hideg desztilláció zajlik, a háztartásban pedig csak forró desztillálásra van mód. Ez úgy történik, hogy a vizet forrásig hevítjük, gőzét pedig egy hűtőspirálon keresztül egy másik edénybe vezetjük. Hűlés közben a pára ismét lecsapódik, s folyékony halmazállapotba kerül, a szennyező anyagok pedig a forralóedényben maradnak. Így egyébként a vezetékes víz minőségét is ellenőrizheti: töltsön meg egy kuktát csapvízzel, forralja fel és hagyja elfőni. Aztán nézze meg, mi maradt az edény falán. Ha nagyvárosban vagy olyan vidéken lakik, ahol magas a víz keménységi foka, ez a tapasztalat valószínűleg elegendő lesz ahhoz, hogy ettől fogva kizárólag tiszta vizet igyon, illetve azzal készítse kávéját, teáját vagy levesét. Mivel a gőzdesztillálás során elvész a víz információtartalma, hiszen megváltozik a hidrogén- és az oxigénmolekulák elrendezése, érdemes az így előállított vizet a napra tenni, megkeverni, felrázni vagy kellemes zene lejátszásával pozitív információval feltölteni.

A víz megtisztításának másik lehetősége a szűrés. Nagyon sokféle szűrő létezik, csak hogy valamennyivel az a baj, ami a porszívókkal is. Ha ugyanis minden szennyező-

dést el akarunk távolítani a vízből, akkor egyfelől nagyon finom szűrőt kell használnunk, másfelől viszont mégsem lehet annyira finom, hogy a fennakadó szennyező anyagoktól azonnal elduguljon. Ez a probléma az összes szűrőrendszert minősíti. A gyártó cégek természetesen igyekeznek előnyként feltüntetni ezt a fizikailag megoldhatatlan hátrányt. Ennek érdekében vezették be a „halott víz” fogalmát. Ásványok hiányában a víz halott, ezért az átfolyós szűrők nem távolítanak el belőle minden ásványt. Csak hogy a víz eleve más tényezőktől függ.

Hogy melyek az „élő” víz kritériumai? A gyümölcsökből nyert víz élő vagy a „lelkes” és gyönyörű kristályokat alkotó friss forrásvíz? Biztos, hogy nem az ásványok jelenléte határozza meg a víz eleve más tényezőktől függ.

Hogy melyek az „élő” víz kritériumai? A gyümölcsökből nyert víz élő vagy a „lelkes” és gyönyörű kristályokat alkotó friss forrásvíz? Biztos, hogy nem az ásványok jelenléte határozza meg a víz eleve más tényezőktől függ.

Persze, aki tisztított vízre vágyik, az fordított ozmózissal készíthet magának. Ennél az eljárásnál a víz egy rendkívül finom membrán mentén áramlik, s részben átszűrődik

Egy nagy kosár gyümölcsöt elfogyasztani - ez a legjobb, ami a testtel történhet! Így ehetünk vizet, hogy szervezetünk számára gondoskodjunk a megfelelő vízminőségről.

azon. A membrán pórusai olyan aprók, hogy a desztilláláshoz hasonló mértékben tisztítja a vizet. Mivel azonban a víz a szűrő mentén áramlik, az nem is tud eldugulni. A fordított ozmózis elvén működő szűrő a vízvezeték-hálózat csapjaira csatlakoztatható. A csapra felszerelhetünk egy keverőfúvókát is, hogy a vizet egészséges információval lássuk el – de alkalmazhatjuk a könyvben leírt módszerek valamelyikét is.

Inkább együk, mint igyuk a vizet

Testünk a zöldségekben és gyümölcsökben, biológiai közegben található vizet szereti a legjobban, mert így az összes olyan ásványi anyag, nyomelem, vitamin és mindeddig ismeretlen növényi anyag rendelkezésére áll, amelyhez az évmilliók során alkalmazko-

Desztillált víz, amely „látta” a televízióban a Life (Élet) című filmet. A víz mozgásba lendül, és csodálatos kristályt hoz létre.

dott, s így jobban fel tudja venni, könnyebben hasznosítja az építőanyagokat. Szervezetünk ezért úgy láthatjuk el a legalaposabban vízzel, ha ezt a vizet megesszük. Ez a módszer áll hozzánk a legközelebb. Ilyen formában a víz lassabban és egyenletesebben kerül a vérbe. Az ásványok biológiai közegben kerülnek a testbe. A zöldségek, gyümölcsök és saláták több mint kilencven százaléka víz. A dinnyefélék, a narancs vagy a szőlő esetében ez az arány elérheti a 98 százalékot is. Tehát együnk vizet, amikor csak tehetjük! A víz így valóságos inycfalattá válik. A reggeli elfogyasztott gyümölcssaláta, vagy a két étkezés közötti alma jó formában tart.

Mivel a főzés és a sütés minden ételkészítésből vizet von el, a gyümölcsöket, salátákat és zöldségeket lehetőleg frissen fogyasszuk. Hő hatására a hús és a hal is veszít nedvességtartalmából – minél magasabb a hőmérséklet, annál többet. Ezért érdemes a lehető legalacsonyabb hőmérsékleten főzni. Ez azzal az előnnyel is jár, hogy általa különleges, eddig nem ismert ízminőséget érhetünk el.

**...és még egyszer:
igyunk minél többet!**

Aki évtizedeken át túl keveset vagy úgy iszik, hogy szervezete csak részben képes hasznosítani a vizet, az legkésőbb élete második felében számíthat az egyre nyilvánvalóbbá váló következményekre. Az is szomorú tény, hogy az idősebb emberek gyakran nem főznek maguknak, és friss ételkészítés, gyümölcs és zöldség helyett inkább kevés vizet tartalmazó készleteket fogyasztanak, ami tovább fokozza szervezetükben a vízhiányt.

Változtasson ezen! Minél idősebb lesz, annál többet kell innia, annál több friss ételkészítést kell fogyasztania. Így a kor előrehaladtával is könnyebben megőrizheti egészségét, testi és szellemi frissességét.

A beöntés: méregtelenítés vízzel

A víz fentebb leírt hatásán alapul minden természetgyógyászati méregtelenítés is. Ki ne ismerné például a beöntést? Már évezredekkel ezelőtt is használták a gyógyulás folyamatának elősegítéséhez. Ma ismét alkalmazzák, csak éppen más technikával. Az amerikai űrhajósok számára kifejlesztett kolon-hidroterápia higiénikusan, és szinte a pórusokig képes kitisztítani a belet.

Ezzel a módszerrel megszabadulhatunk a régebbi székletmaradványoktól is, amelyek révén mérgező anyagok kerülhetnek vissza a szervezetbe. Az ozmotikus folyamatok segítségével a mérgek a vastagbélben túl is hatáson, gyorsan és mellékhatások nélkül eltávo-

líthatók. Akut esetekben még a szénanátha vagy a migrén tünetei is megszűntek már az első kezeléskor.

A dohányzásról leszokók ezzel a módszerrel alig éreznek elvonási tüneteket. A bél hatalmas, mintegy háromszáz négyzetméteres felületen van kölcsönhatásban a test belsejével. A kolon-hidroterápia során az anyagcsere maradványai és a felhalmozódott mérgező anyagok ezen a felületen keresztül a bélbe jutott vízbe diffundálnak, majd a végbélben át távoznak a szervezetből. Így rövid idő alatt megadhatók a testnek azok a szállítási lehetőségek, amelyeknek eddig híján volt.

Ez a belső zuhany kiváltképpen akkor kínál nagyszerű lehetőséget, hogy évente egyszerűen megszabaduljunk az anyagcsere felhalmozódott maradványaitól, ha életmódunk vagy táplálkozásunk még nem optimális.

A szerzőről

Dr. Petra Bracht orvos és természetgyógyász. Különböző orvosi szaklapokban publikál, és könyve is megjelent már. A frankfurti Goethe Egyetemen nyolc éven át tartott előadásokat az egészség és a táplálkozás témájában. Ma vendégprofesszorként és docensként tudományos munkát végez. Egészségügyi szakértőként moderatori tapasztalatokat is szerzett több német televízióállomásnál (pl. ARD, ZDF).

Dr. Petra Bracht orvos

Elektromágneses mezők láthatatlan, hallhatatlan
univerzumában élünk, s mi magunk vagyunk
az energetikai rezgések ragyogó példái.

Valamennyi feloldatlan érzelmünk, amit kisugárzunk,
diszharmonikus energiamintát eredményez.

Dr. Roy Martina

A hatszögletű hó

1611 telének közepén járunk, amikor Johannes Kepler matematikus és természetfilozófus egy hidon átmenve arra lesz figyelmes, hogy a reá-hulló, finom hópelyhek „mind hatszögletűek, tollas sugarakkal”, mint írja. „Valamilyen okának kell lennie, hogy valahányszor csak havazik, a hó részecskéi mindig hatszögletű csillagocskák-ká formálódnak. Ha mindez csupán a véletlen műve, miért nem hullanak ugyanígy ötszögek vagy hétszögek is...?”

91

Négyszáz esztendővel ezelőtt még senki sem tudta, hogyan épül fel az anyag, hogyan képződnek a kristályok, s milyen belső törvényszerűségeket követnek. Az újkorban Kepler volt az első, aki komolyan elgondolkodott ezen, és helyes modellt fejlesztett ki. Mégis háromszáz évig tartott, míg Münchenben Max von Laue fizikus bizonyítani tudta Kepler modelljének helyességét. Szerencsénkre Kepler 1611-ben feljegyezte töprenéseit, s így egyrészt ránk hagyományozta úttörő gondolatait, másrészt könnyebben megérthetjük, miért hatszögletű a hókristályok (illetve a jég- vagy vízkristályok) – és ezzel együtt Masaru Emoto lenyűgöző képeinek – szimmetriája.

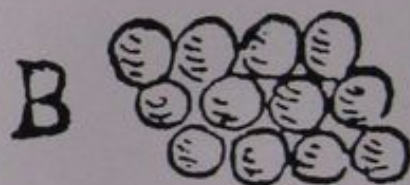
Kepler *De Nive Sexangula* („A hatszögetű hóról”) című, latin nyelvű írását az udvari tanácsos Wackher von Wackenfels lovagnak, az ismert filozófusnak ajánlotta „újévi ajándék” gyanánt. A lelkes nihilistát olyan ajándékkal akarta megörvendeztetni, amely a lehető legjobban megközelíti a „semmit”: egy kicsiny hópehellyel és néhány gondolattal. Kepler átgondolta, hogyan növekedhet a hópehely, és arra a következtetésre jutott, hogy a levegőben levő vízgőz kondenzálódik nagyon lassan hóvá.

A forma jelentése

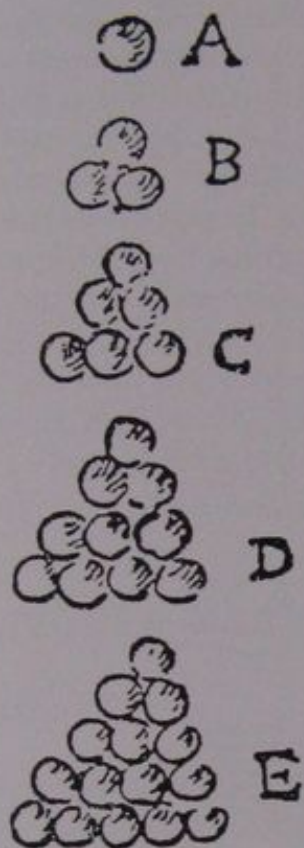
A formáról Kepler így gondolkozott: „Csak annak van magától alakja, ami saját magát szorítja határok közé, hiszen a határ adja a formát.” Ez világos, de miért éppen hatszögletű? Kepler így folytatja: „Továbbá azt is fontolórra kellett venni, mi az, ami hat, és mi módon teszi. Vele született formáról van-e szó, vagy külső hatás eredménye ez? A hatszögletű forma vajon az anyag szükségszerűsége

ge alapján alakul ki vagy annak természetéből, amelynek alapja vagy a szépségnek a hatszögben rejlő őstípusa, vagy egy cél ismerete, amely ehhez a formához vezet.”

Vagyis: belső vagy külső szükségszerűség – világos és szép gondolatmenet! Ekkor fejleszti ki Kepler a kicsiny egységekből „összeillesztett testek” felépítésének elméletét, amelyben e kicsiny egységek ideális alakja természetesen a gömb. Ő sejtette meg tehát először azt, amit ma atomnak nevezünk. A gömbök elhelyezkedéséről is volt elképzelése: azt feltételezte, hogy a gömbök síkban helyezkednek el, e síkok szintjei pedig egymáson találhatók, így építik fel a kristályokat – és ugyanígy látjuk ma is! Következtetése szerint legalább két lehetőség adódik: amikor a gömbök négyzeteket (A), illetve háromszögeket (B) alkotnak. Kepler még egy vázlatot is készített ehhez:

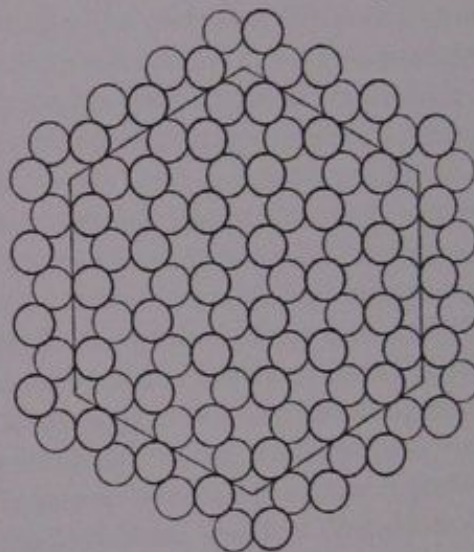
Egy másik rajz a térbeli felépítést mutatja: az A-réteget (egy gömbbel) a B-rétegre helyezzük, azt pedig a C-re, és így tovább. Végül egy egyenlő oldalú háromszögből álló piramist, vagyis tetraédert kapunk, amelynek háromtengelyű szimmetriájával a hópehely architektónikus alapjául kell szolgálnia.

rom, hanem hat tengelyre van szüksége, noha a háromtengelyű szimmetriával is levezethető.

Felfedezése összességében nézve zseniális volt! Kepler ugyanis nagyjából ugyanolyannak írta le a jégkristály felépítését, mint amilyenek ma ismerjük. Még hozzá 400 esztendővel ezelőtt, atommodell, fejlett kristályfotográfia és bonyolult mérőműszerek nélkül. A kristályokat a mai napig háromdimenziós, gömb formájú részecskékből (atomokból) álló térbeli rétegrácsként jellemezzük. Ezt, amint a bevezetőben már említettük, Max von Laue 1912-es röntgenkísérletei bizonyították.

A víz esetében ez a kristályszerkezetet a H_2O -molekula alakja és felépítése határozza meg. Itt azonban, Kepler feltételezésével ellentétben, nem olyan sűrű a gömbrács, mint a második rajzon – az egymás alatt tetraédres szerkezetet alkotó, kicsiny hatos gyűrűkké összeálló molekulák lazábban kapcsolódnak egymáshoz:

Kepler természetesen még nem ismerte a vízmolekula felépítését, ezért nem is sejtette, hogy a víznek nem há-

Ez a rajz a jég kristályszerkezetének egy kicsiny területével mutatja be a hatszöggel való összefüggést. Egyben azt is megmagyarázza, miért nagyobb kiterjedésű a jég, mint a víz, vagyis miért könnyebb, és miért úszik a víz színén: látható, hogy egyes építőelemei között viszonylag nagy a tér – folyékony állapotban a víz ennél sűrűbb. Körülbelül 2,4 millió vízmolekulára van szükség ahhoz, hogy a fenti szerkezet szerint egy milliméteres nagyságú jégkristály kialakuljon! A kristályrácsban az egyes H_2O -molekulák kovalens kötással kapcsolódnak egymáshoz. Ez a kémiai kötés fontos szerepet játszik a fűrtképződésben is (lásd a 30. oldalon).

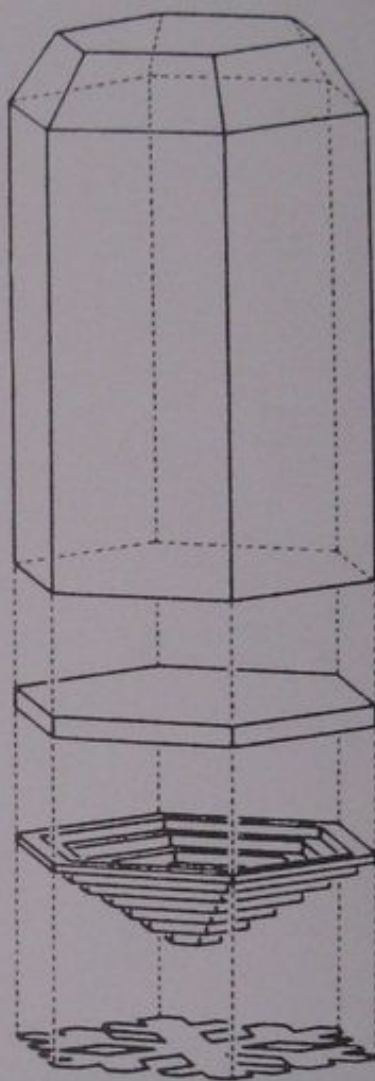
Egy csírával kezdődik

A jégkristály felépítésének „terve” roppant egyszerű: növekedésének nyitott folyamatában különféle hatások érhetik, amelyek a kész kristály külső formáját meghatározzák és módosítják. A jégkristályok igen változatos alakúak lehetnek, aszerint, hogy növekedésük során milyen hatások érik őket.

Eleinte minden a lehető legegyszerűbben kezdődik. Amint azt Kepler 1611-ben, Frankfurt egyik hídján megállapította, a víz egyszer csak „kondenzálódni” kezd. Ez azt jelenti, hogy a vízgőzből parányi vízcseppek állnak össze, amelyek megfelelően alacsony hőmérsékletnél a már vázolt terv szerint lassan kikristályosodnak és megszilárdulnak.

Ahhoz, hogy kristály keletkezessen, először egy „csírára” van szükség: egyetlen aprócska rácsra, amelyre rétegenként ráakódhatnak a vízmolekulák. Ez a csíra lehet

az alacsony hőmérsékleten spontán cseppé összeállt tiszta víz, amely a kristály szabályos belső felépítésű csírájává fejlődik. A vízgőz a legfinomabb por vagy levegőben lebegő részecske hatására is rendezett kristályráccsá állhat össze.

Hókrisztály és annak hatszögletű szimmetriája.

Ha egyszer a csíra kialakult, már semmi sem áll a további fejlődés útjában. Egyre több vízmolekula-réteg rakódik a csírára a tér minden irányában – de nem ugyanolyan mértékben. Ebben ugyanis eltéréseket okozhatnak az atmoszféra hőmérsékleti és nyomásviszonyai: ha a növekedés nagy magasságban, szélsőségesen hideg hőmérsékleten zajlik, akkor túlnyomórészt hosszúak kristályok keletkeznek, sőt gyakran leheletfinom, hosszú kristálytűk is – természetesen mindig hatszögletű keresztmetszettel (lásd az előző oldali rajzon)!

A kristály felső végén ráadásul további felületek is kialakulhatnak. Szintén kemény fagyban, de valamivel magasabb hőmérsékleten keletkeznek a többnyire hatoldalú, sík lapocskák. Ez alatt egy jégkristály-kehely látható: ezzel a formával (részint szemmel látható méretben) például az Alpok jégbarlangjaiban találkozhatunk. Legalul ábrázoltuk olyannak a hópelyhet, amilyenek valamennyien ismerjük. Ezek azonban csupán a legegyszerűbb alapformák – hiszen a természet kedvére alakítja őket műhelyében.

A formaképződés hihetetlen szabadsága

Minden egyes jégkristály egyedülálló, összetéveszthetetlen egyéniség! Több millió kristály között sem akad két egyforma. Bizonyára vannak köztük olyanok, amelyek egy-egy ikreként hasonlítanak egymásra, de sohasem tökéletesen egyformák. Ennek az az oka, hogy az égből a

föld felé haladtában minden kristály mást „él” át. Útjuk során a kristályok ugyanis különböző, eltérő nedvességtartalmú, hőmérsékletű és nyomású, különféle szennyeződésekkel tartalmazó légrétegeken haladnak át – a hulló hópihe pedig a legapróbb változásra is reagál.

Tegyük fel, hogy egy tiszta, hatszögletű, kristályos jéglapocska hagyja el a felhőt, s útnak indul a föld felé. Ha melegebb légrétegbe kerül, a lapocska pereme elolvad; ha hidegebb réteget szel át, újabb kristályrétegek rakódhatnak rá. Olykor gyorsabban, máskor lassabban, időnként hosszabb növekedési fázisokkal, máskor rendkívül röviddel, néha nagyobb nedvességtartalmú levegőben, máskor szárazabban – hiszen tudjuk, milyen változatosak lehetnek a kristályok.

A föld felé vezető úton, a növekedés és az olvadás állandó és gyakori váltakozásában tehát a legbizarrabb kristályok keletkeznek, amelyek mindenben keresztülmentek. Ha túl nagy a meleg, a kristályok teljesen felolvadnak, mielőtt elérnék a földet – ilyenkor eső esik. A cseppek időnként ismét hidegebb légrétegeken haladnak át, s ilyenkor finom hódara keletkezik – és így tovább. A természet képzeletének semmi sem szab határt.

Mindig voltak olyanok, akiket megérintett ez a változatosság, s megpróbálták „gyűjteni” a jégkristályokat. Csakhogy ez hőmérsékleti okoknál fogva jóval nehezebb, mint az ásványgyűjtés, és tulajdonképpen csak a fényképezés segítségével lehetséges. A leghatalmasabb gyűjteményt az amerikai W. A. Bentley állította össze. Készített egy nagy lemezes fényképezőgépet, amelyet telenként felvitt egy vermonti hegyre, hogy hókristályok ezreit fotózza le. 1931-ben mutatta be 2453 jégkristályból álló faburkolatát (reprint 1962, Dover Publ. New

York). A következő oldalakon ebből mutatunk be egy kis válogatást.

Ennyi hát a jégkristály növekedésének szokásos tudományos leírása: mindig hőmérsékletéről, nyomásról és egyéb környezeti feltételekről szól. Masaru Emoto kutatásai azonban egy újabb, szellemi szempontot adnak mindehhez: hiszen a kristály növekedésére bizonyára hatással vannak a gondolatok, szavak és hangok finom energiái és

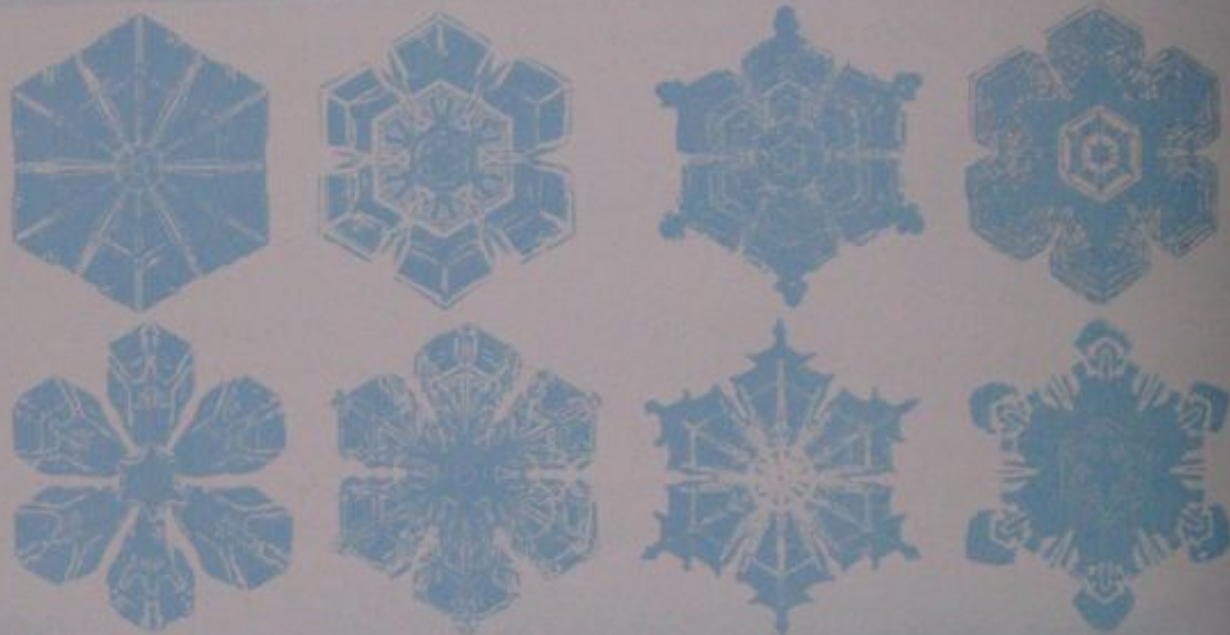
rezgései is. A hagyományos ásványtan számára ez bizony komoly fejtörést okozó gondolat.

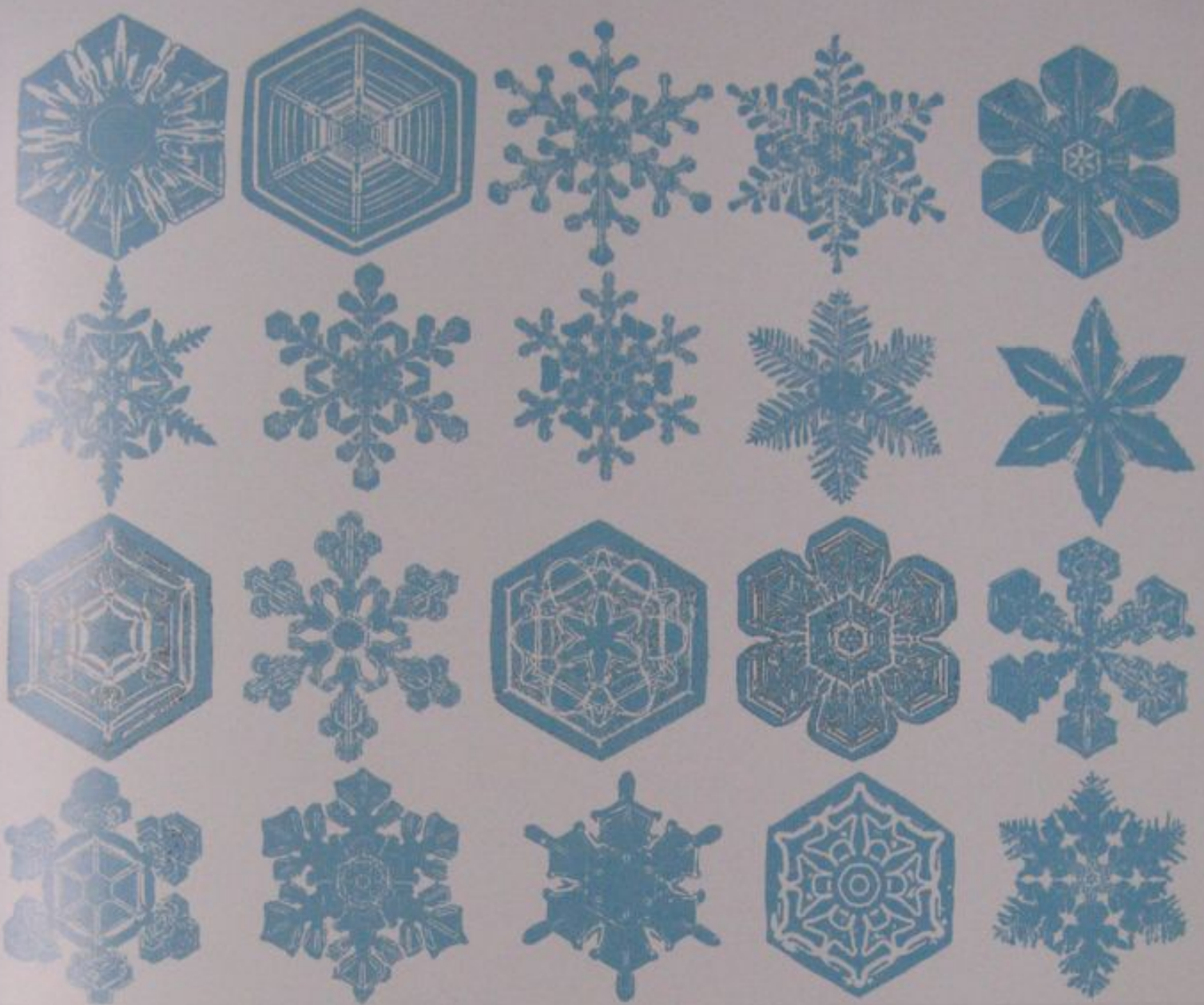
Csak hogy a természettudományi megismerés egyre inkább a kisebb méretek és finomabb energiák felé veszi útját, s csupán annyit kívánhatunk, hogy ez az út ne ütközzék túlhaladott dogmákba. Talán éppen a jégkristályok jelentik majd az ösztönzést arra – mint 400 esztendővel ezelőtt Keplernek –, hogy a világról alkotott képünket újragondoljuk.

Víz kristály vagy jég?

Masaru Emoto írásaiban a „vízkristály” elnevezés honosodott meg. Csak hogy ez ellentmondás, ugyanis „víz” alatt a H_2O -molekulák folyékony halmazállapotát értjük. A víz és a kristály valójában egymás ellentéte: az egyiknek nincs kristályszerkezete, a másiknak van. A H_2O szilárd alakját jégnek nevezzük, és e név alatt a víz az ásványtan kutatásának tárgya, vagyis ásvány. A hó pedig a jég lerakódása, vagyis olyan „üledékes kőzet”, amely az égből hullik, a Föld sarkvidékeit borítja és telente sportolásra alkalmas.

A W. A. Bentley által fotografált és archivált hókristályok. Válogatás az összesen 2453 kristályból.

A szerzőről

Maximilian Glas 10 éves korában szeretett bele a kövekbe, és ehhez a szerelemhez máig hű maradt. Az egyetemen ősványtant hallgatott, később a „Lapis” című lap társalapítója és főszerkesztője lett. Újságíróként számos kiadványt kísért útján, cikkeket és könyveket írt, kiállításokat rendezett. Kíváncsian és lelkesedéssel szemlél mindent, ami az ősványtan történetéből és tudományából a jövőbe mutat.

Maximilian Glas,
természet-
tudományos szerző

A víz üdvös.

Kneipp lelkész, Bad Wörishofen

A víz titokzatos vándorútja

Semmi sincs a Földön, ami akár csak megközelítőleg is akkora mennyiségben állna rendelkezésre, mint a víz. Mégis alig értünk hozzá. Minőségét eddig túlnyomórészt negatívan ítéltük meg a kémia szemüvegén keresztül, szennyező és mérgező anyagokat keresvén benne. De nem több a víz ennél? Megszoktuk, hogy víz mindig van, úgyhogy már oda sem figyelünk rá. Pedig a víz vándorútját figyelemmel kísérve végtelenül sok nagyszerű dologgal találkozhatunk.

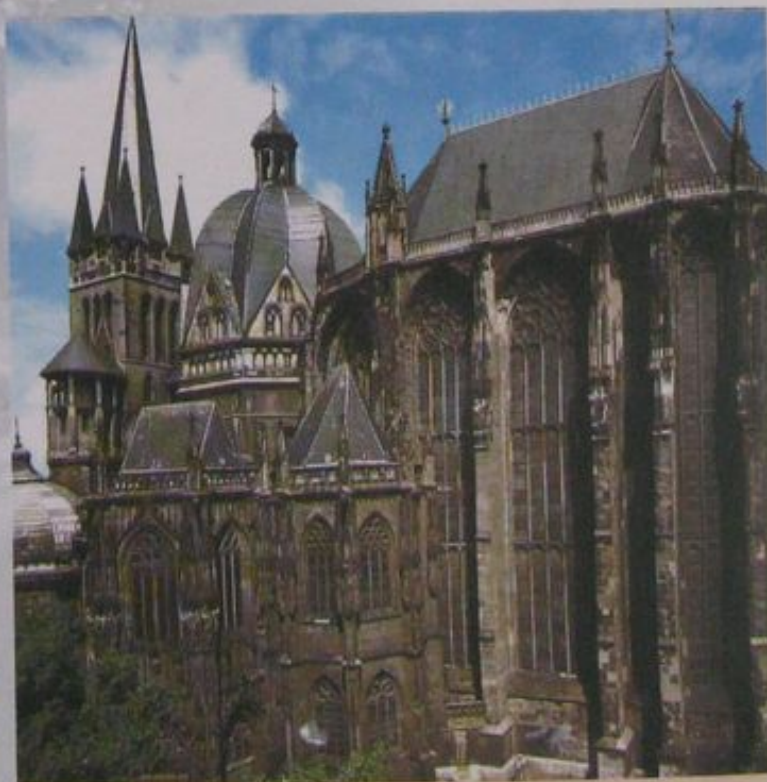
Egy kép A világ cséppökben (Welt im Tropfen) című könyvből; GutesBuch Verlag; ISBN-Nr.: 3-930683-64-6 www.welmtropfen.de

A vándorút első állomása: egy fürdőváros gyógyforrásai – Aachen

Otthonom Németország nyugati határvárosa: Aachen. Ahol ma turisták látogatják a Dómot, a lovaglás szerelmesei zarándokolnak el a CHIO-hoz, és újabban a világszerte legnépszerűbb labdajáték szurkolói népesítik be az aacheni Tivolit, ott nem csak egészségük fontosságának tudatában levő embertársaink találkoznak egymással az aacheni gyógyforrásoknál. Merthogy nomen est omen: már a neve is bizonyítja, hogy a város történetén vörös fonálként húzódik végig a víz. Aachen ugyanis azt jelenti: víz, mégpedig a római „aquae granni” elnevezésből, amely a gyógyítás kelta istenére, Grannuszra vezethető vissza.

A város történetéből tudjuk, hogy az aacheni völgy környékén már a kelták is fedeztek fel 45-75°C-os hőforrásokat – a legforróbbakat az Alpoktól északra. E fürdők felfedezésük óta sok ember panaszait enyhítették és gyógyították meg. Ámbár a kéntartalmú vizek szaga sok barátom szá-

mára jelentett komoly kihívást, a különleges víz gyógyhatása őket is meggyőzte. A város harmincnál is több, sok ásványi anyagot és nyomelemet tartalmazó forrása ma is ugyanúgy buzog. A hivatalos adatok szerint évről évre tízezeren érkeznek három-négy hétre Aachenbe, hogy a három klinika valamelyikén töltsék a lábadozás és a rehabilitáció időszakát. Aki a gyógyforrásokat felkeresi, az reumájára, köszvényére, különféle mozgásszervi vagy nőgyógyászati panaszaira remél gyógyírt találni. A remény pedig sokak számára be is teljesül. Különleges adottságokkal rendelkező, titokzatos gyógyvíz?

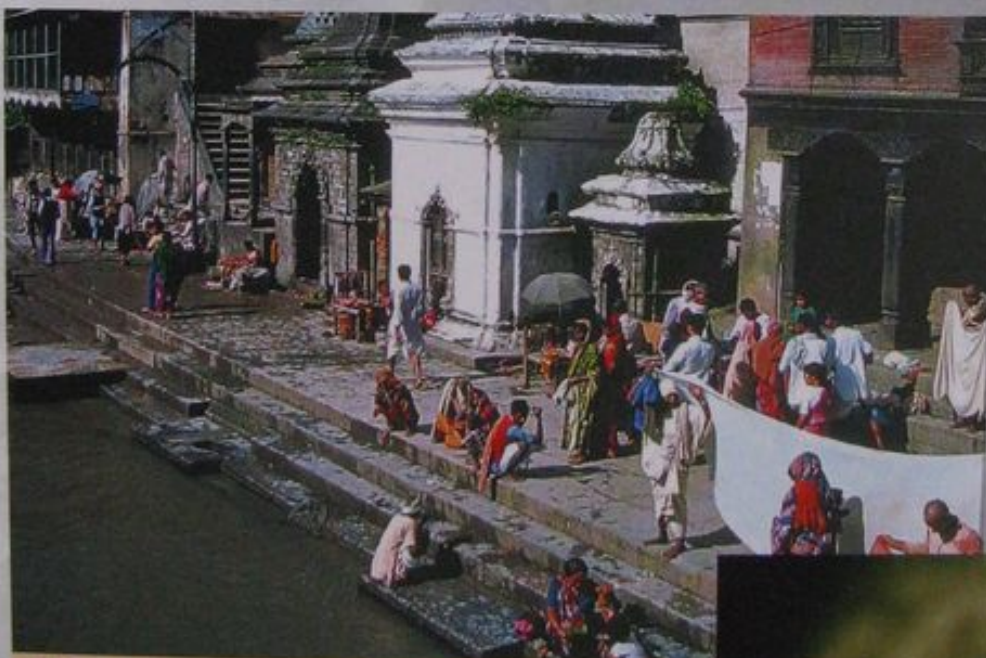
1100 esztendővel ezelőtt Nagy Károly birodalmának középpontjává tette Aachent. Az egyik római fürdő romjaira kápolnát építtetett, amelynek nyolcszögletű központi része képezi a mai Dóm magját.

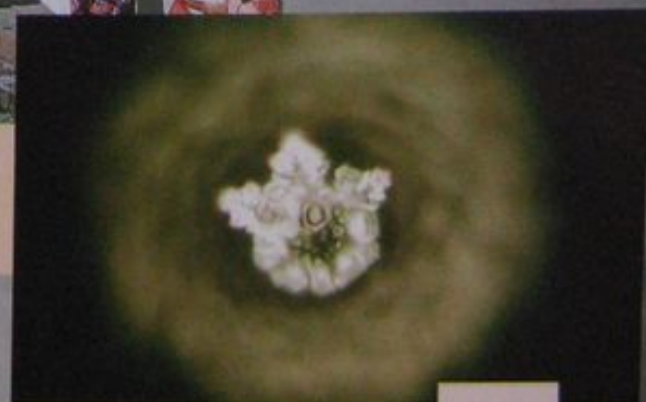
A vándorút másod- dik állomása: egy szent folyó rejtélye

Számtalan vizsgálat bizonyította, hogy a hinduk szent folyama, a Gangesz, Földünk egyik legszennyezettebb folyója. Partján ugyanis rengeteg halottat égettek és égetnek el ma is. A többé-kevésbé elégett testeket a tűz elhamvadása után mindenestül átadják a folyónak. Az asszonyok a térdig érő vízben állva mossák családjuk szennyesét. Tisztítóberendezések szinte sehol sincsenek. A folyót tovább szennyezik az olajat és benzint kibocsátó hajók és csónakok. Micsoda kanális! – gondolnánk. Aztán elénk tárul egy másik jelenés, amely szintén a Gangeszhez

kapcsolódik. Benáreszben, a Föld egyik legnagyobb zarándokhelyén betegek ezrei keresnek gyógyulást a szent folyóban nyílt sebeikre és gennyes keléseikre. És nem csak hinduk zarándokolnak el ide, hanem az Indiába látogató amerikaiak és európaiak sem mulasztanak el a fürdözést ebben a vízben. Azt hihetnénk, a Gangeszben feltétlenül elkapnak valamilyen ragályt – de mégsem betegszenek meg. Bármi legyen is, úgy tűnik, vízében van valami gyógyhatású elem. De vajon mi? Talán olyan titokzatos éltető anyag, amely felbecsülhetetlenül értékes gyógyírrá teszi ezt a vizet?

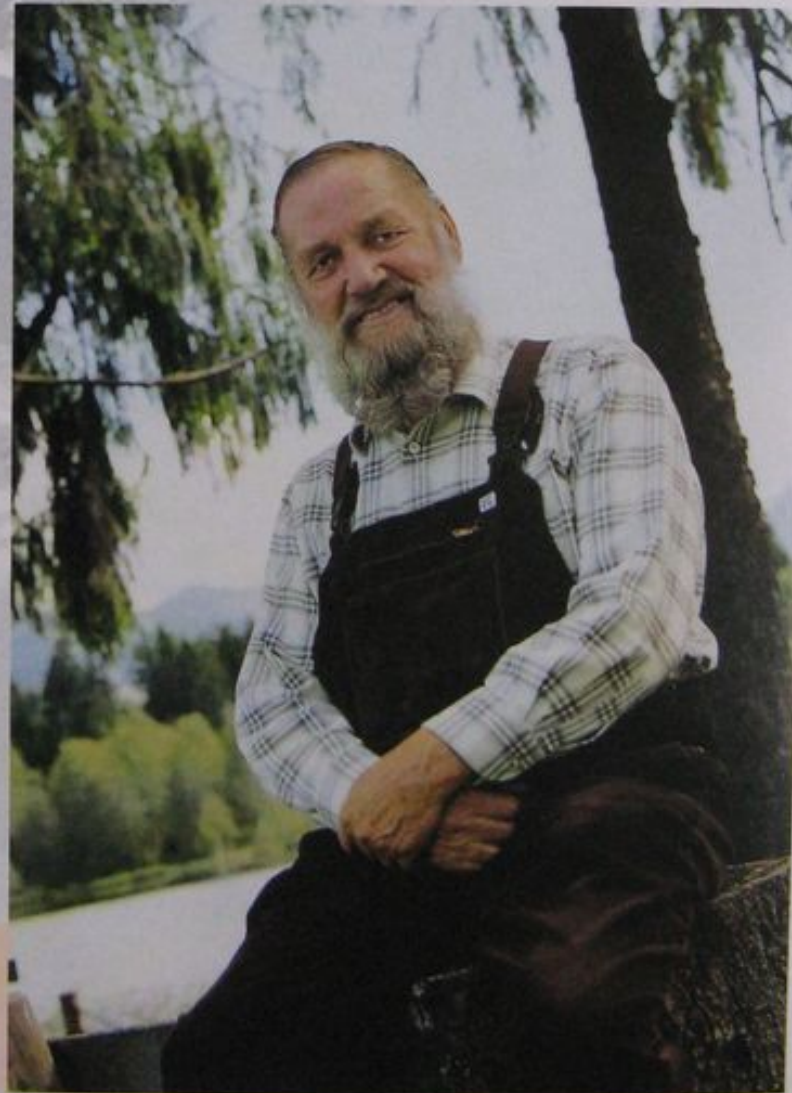
A Gangesz Benáreszben, és egy kép a kristályáról. Gondolta volna, hogy a kristály egy lótoszvirágra fog hasonlítani?

A vándorút harmadik állomása: a Grander-jelenség

Különleges ember a tiroli természetkutató, Johann Grander? Noha személyéhez igen kritikusan viszonyulnak kortársai, egyvalamit mégis leszögezhetünk: az életének ötven esztendeje alatt felfedezett vízélenkítés jelensége tartós hatással volt a vízről kialakult gondolkodásra. Életrajzában az áll, hogy felfedezésének valódi távlatait ma még csak találgathatjuk. „Johann Grander megfejtette, milyen energiákat tartalmaz a víz, s ezek hogyan aktiválhatók és hasznosíthatók hosszú távon.” Vízélenkítő eljárása nagyban hozzájárul „környezetünk ökológizálásához, az ivóvíz élenkítésétől a trágyalé élenkítéséig, kémiai adalékok és további energia felhasználása nélkül.” Eleinte azonban kinevették őt, amikor azt állította, hogy a víz kozmikus dolog. Ma már más a helyzet. Több mint kétszázezer felhasználó esküszik a granderi vízélenkítésre. Sokan számolnak be arról, hogy szellemileg jobban érzik magukat, kevesebb mosószert használnak, jobban növekednek a növényeik, és így tovább. Ma már néhány orvos is terápiás elemként gondol a vízre. Legtöbbjüknek be-

tegei hívták fel erre a figyelmét. Tőlük hallottak a különleges Grander-vízről is. Mit is csinál valójában „Grander” a vízünkkel? A tiroli ősközet természetes mágnességgel élénkíti a vizet. Ám hogy Grander mit csinál, az még mindig az ő titka. Felfedezte, hogy a magas frekvenciájú energia átvihető a vízre. Az ily módon élenkített víz pedig különleges gyógyerőre tesz szert, legalábbis ezt állítják az orvosok, köztük Ulrich Wunsch is. Neki már vannak saját tapasztalatai ezzel a különleges vízzel. Például a kis Alina, aki játék közben egy rozsdás szöggel átszúrta a felső ajkát. Dr. Wunsch összevarrta a sebet, majd Grander-vízzel kezelte. A seb nyomtalanul begyógyult. És

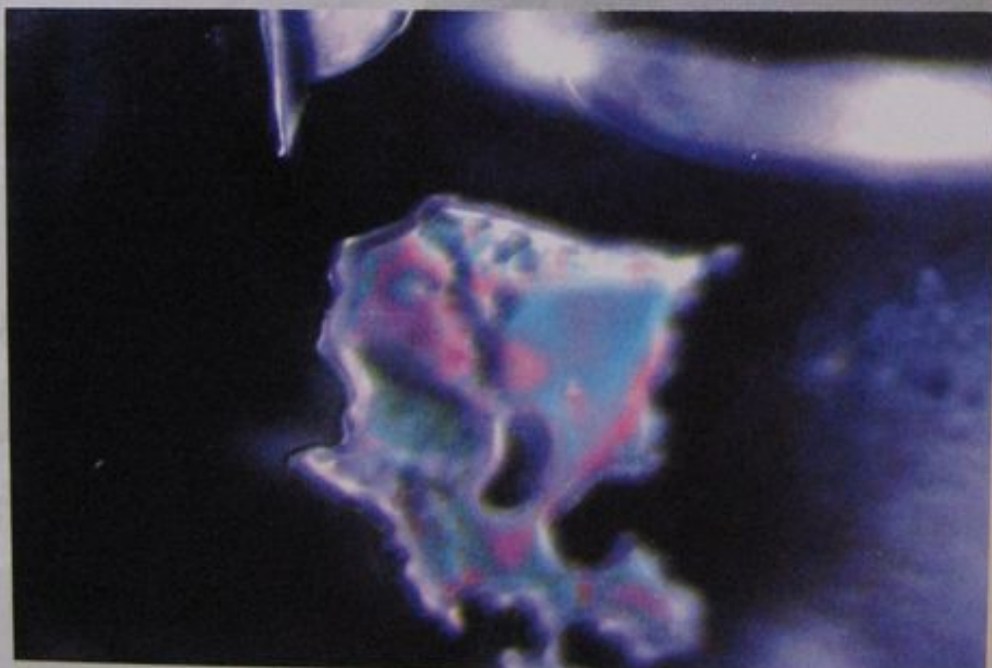

Johann Grander úttörő munkát végez a természetes mágnességgel történő vízélenkítés terén.

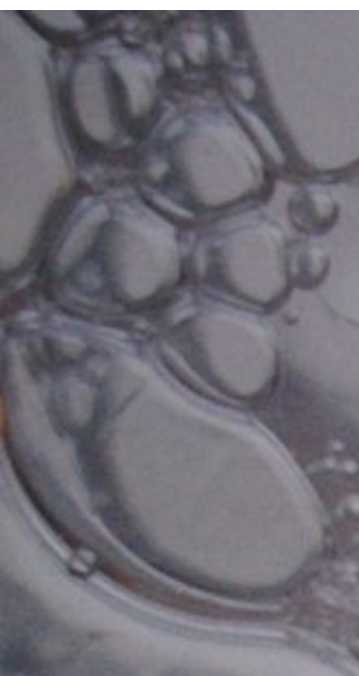
ez csupán egy példa a sok közül. „A homeopatikus szerek gyorsabban kezdenek hatni. A vérellátási zavarokból származó fájdalmak enyhülnek. A bőr fertőzései és betegségei is jól reagálnak az élénkített vízre.” És az orvos nyomban hozzáfűzi a magyarázatot is: „Az élénkített víz lehetővé teszi, hogy az ember ismét öntisztító és ellenállóerőre tegyen szert, s helyreállítsa belső egyensúlyát és rendjét.” Élénkített víz – titokzatos gyógyszer?

A vándorút negyedik állomása: egészséges csapvíz

Az „élénkített víz” gyógyerejét használja Ina Gutsch berlini természetgyógyász is, aki vízzel gyógyít. Filozófiáját egyetlen mondatban foglalta össze: az egészség és a hosszú élet titka vizünk szerkezetében rejlik. „Természetgyógyásként mindig azt kérdezem először a betegeimtől: milyen vizet isznak? Többnyire azt válaszolják, hogy csapvizet.” Sokan isznak csapvizet, mert úgy vélik, a benne lévő károsító anyagok mennyisége még nem érte el a határértéket. „Közben pedig nem tudják, hogy számos mérgeanyag, például az orvosságok maradékai, az azbeszt-

Így néz ki a berlini csapvíz. Aki tartósan ezt a vizet akarja inni, annak el kell gondolkodnia, hogyan élénkíthetné, illetve tisztíthatná.

szálak vagy a háztartási ólom- és rézvezetékek esetében nincsenek szigorúan vett határértékek.” Ina Gutsch felhívja betegei figyelmét arra, hogy mennyire fontos szerepet játszik a szervezetben a víz. „Egy kisbaba testében – ahogyan az egészséges növényében is – tökéletes kristályszerkezetű víz van. Az élet során aztán a mérgegyanokok lassú beszivárgása egyre ront ezen a minőségen. A szervezetben található víz, így a vér is, elveszíti formájából adódó erejét, s vele azt a képességét is, hogy természetes módon tároljon információkat.

Emellett a tápanyagokat és a hulladékokat is egyre nehezebben szállítja. Az eredmény: az anyagcsere összeomlása. Egyik testrész a másik után mondja fel a szolgálatot.”

Ina Gutsch azt ajánlja, igyunk csapvizet, de kezeljük előtte. „Ehhez használhatunk közvetlenül a csapra erősíthető, lehetőleg karbon- vagy ozmózis vízszűrőt. Ma már nagyon jókat készítenek. Emellett energetizálhatjuk is a vizet. A legegyszerűbb módszerek egyike az, ha egy kis kerekre csiszolt hegyikristályt teszünk a vizeskancsóba. Jó szolgálatot tehet a vízcsapra szerelt vízkeverő is. Az ivóvíznek lehetőleg tisztának és elevennek kell lennie, és nem tartalmazhat hozzáadott szénsavat. Az ideális az, ha frissen merítjük

egy feltörő forrásból.” Ina Gutsch tehát a beteg ivóvize és annak napi mennyisége után érdeklődik. „Azután egy kémiai teszt segítségével megvizsgálom, hogy milyen nehézfémek mennyire halmozódtak fel betegem szervezetében. Ezek a nehézfémek láncreakciók sorozatát indítják el, amelyek súlyosan megterhelik a szervezetet, például azzal, hogy a testet megtámadó, agresszív molekulák garmadáját termelik. Így segíték felismerni és megváltoztatni a károsító okok szélsőséges hatásait.”

Ina Gutsch azon a véleményen van, hogy minden betegség esetében megfelelő mennyiségű, tiszta, szénsavmentes vizet kell inni. Javaslatára szerint legalább két litert naponta. Az öngyógyulásra csak így lehet esélyünk. „Minél hamarabb kezdjük az ivókúrát, annál jobb. Képzelterti, mennyi mérge halmozódhat fel a testben, amely csak elegendő folyadékkal mosható ki.” A víz mint tisztítószer, a szervezet természetes „tisztítóberendezése”. A víz újabb titka?

A vándorút ötödik állomása: intelligens víz?

2003 novembere – a berlini Urania egyik kiállítása további vitatémákat vet fel. A Bernd Kröplin által összeállított anyag „A világ cseppekben” címmel lélegzetelállító bepillantást enged a víz „belső” életébe. Nem is a buddhista mandalákra emlékeztető, esztétikus képek teszik kényessé ezt a ki-

állítás, hanem sokkal inkább az az üzenet, ami a képekből sugárzik. Bernd Kröplin meggyőződése, hogy a víz olyan különleges tulajdonságokkal rendelkezik, amelyek egyáltalán nem felelnek meg a természettudományos világnak: képes például információkat tárolni, emberi érzelmekre reagálni, sőt akár más elemekkel kommunikálni is. Az az ember, aki ezt állítja, nem szenvedélyes ezoterikus, hanem a stuttgarti egyetem légi közlekedési és űrutazás-technika tanszékének professzora.

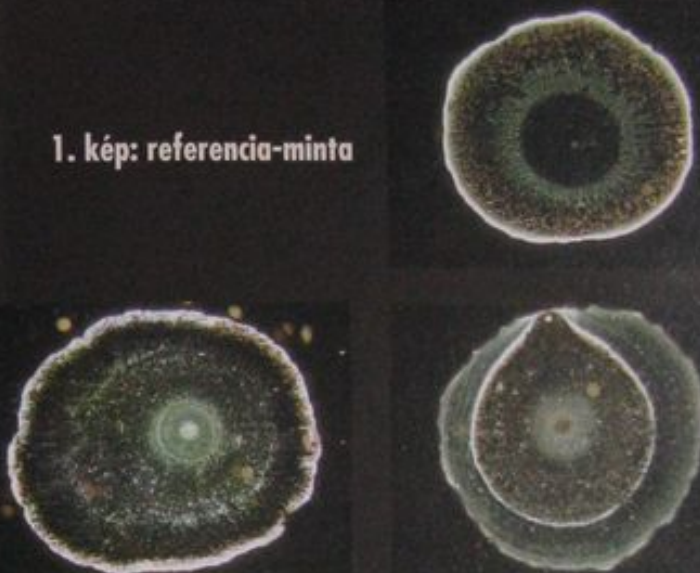
Kröplin professzor az egyetemen különféle folyadékokat, például csapvizet és gyógyforrások vizét vizsgálta és fényképezte mikroszkóp alatt. Ennek során megállapította, hogy ugyanarról a vízmintáról eltérő fotókat kapott, ha másnap megismételte a felvételeket, vagy esetleg más személy készítette azokat. A vizsgálatok során egyre inkább meggyőződésévé vált, hogy valamilyen összefüggésnek kell lennie a folyadék és a vizsgálatot végző személy között. Vagyis valamilyen kommunikációs szerkezet áll fenn a víz és az ember között. Ez a szerkezet jellegzetesen átalakul, aszerint, hogy ki „dolgozik” a folyadékkal, és milyen felfogású személyről van szó. Kröplin professzor nincs egyedül ezzel a felfedezésével.

Többen is megerősítették ezt a megfigyelést, legújabbán Masaru Emoto vízkutatási eredményei. Intelligens lenne a víz? Íme, egy újabb titok.

A sugárzás hat

Az elektromágneses mezők befolyásolják a víz szerkezetét. Kröplin professzor kísérleteiben ezt a mobiltelefon hatásával mutatta be. A kísérlet során 10 percre egy földben gyökerező, élő fejessalátába tett egy bekapcsolt mobiltelefont. Azután a salátáról levágott leveleket vízbe rakta, s ennek a víznek a cseppjeit vizsgálta. A kísérletet petrezselyemmel is elvégezte.

1. kép: referencia-minta

2. kép (balra): salátalevél a referencia-mintában mobiltelefon hatása nélkül. 3. kép (jobbra): salátalevél a referencia-mintában mobiltelefon hatására

A szerzőről

Walter Ohler orvosi szerkesztő, újságíró. Az ARD televízióállomás „Sanfte Medizin” (Gyengéd orvoslás) című Fliege-sorozatának illetékese.

Walter Ohler
orvosi szerkesztő

A víz kitűnő információtároló.
Földünk vizei képesek megőrizni magukban
az információkat.
Ezeknek az információknak
a lehívásában és cseréjében
nagy szerepet játszik a Föld mágneses ereje.

Dr. Dieter Broers

A víz része vagyok, s a víz a részem

Miért érdeklődik a tiszteletre méltó kereszténység oly kevéssé legfontosabb spirituális eszköze, a víz iránt – amely talán több is, mint pusztán eszköz: egyfajta anya, egy mátrix, az életet kísérő mintázat, amely nélkül az erőtlenség összeomlana?

Miért keresgél a kereszténység a távoli mennyekben, ha a Jóság ilyen közel van? Honnan ez a távolság, ha a víz itt áramlik körülöttünk, táplálva, sőt hordozva bennünket? Ahogyan a lélegzet materializálja és inkarnálja a szellemet, úgy a víz is az élet inkarnációja a Földön.

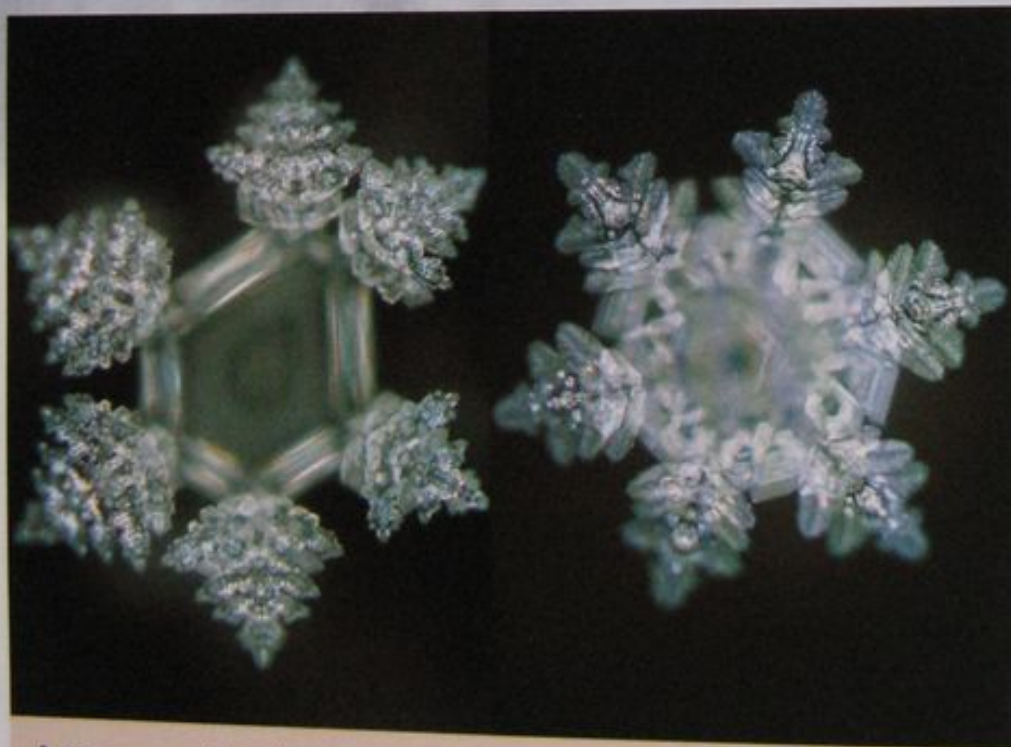
Miert vétkezik a kereszténység ilyen elementárisan saját eredete ellen, minden nagy vallás, sőt az emberiség bölcsője ellen? Miért szívta magába száraz szivacsként Jézus minden szavát, ha szikkadt szavai most élettelenül peregnek a semmibe? A vizet azonban, amivel a rabbi megtisztelte saját és valamennyiünk

emberi fejlődését, időközben hagyta elszivárogni, mint valami fölösleges mellékterméket. De mit ér a keresztelés víz nélkül? Megújulhat-e az az ember, aki nem mossa le magáról a régit? Hogyan fejlődhet magzatvíz nélkül? Mit jelent életünk és életcélunk szempontjából az, hogy halhatatlan lelkünk olyan földi edényt választott, amely há-

romnegyed részben vízből áll? Azt, hogy a zsák megleli – vagy inkább „meglel-kesíti” – a foltját? Hogyan juthatna át az ember a szellem másik valóságába, hogy annak részévé váljék, ha előtte nem válik a halál folyójának részévé? Hogyan újulhat meg, születhet egyáltalán újjá valami, ha nem a víz segítségével?

Jézus és a mesterek azt tanították, hogy mi, emberek nem halálra születünk, hanem életre. A Názáreti Jézus számára döntő fontosságú volt a víz – és ma is az. Ő nem a tiszta szellem spiritualitását tanította, mint Buddha. Ő az Ég és a Föld embere volt. Tanítása vízről és szellemről szól.

Nekünk, papoknak van egy kiváltságunk: az emberekkel és az egész teremtéssel találkozáskor éjjel-nappal szem előtt tarthatjuk az élet magasabb rendjét. Miért is nem tűnik fel közben, mennyire fontos, szent és gyógyító elem a víz? Hová

A négy nagy világvallás a víz szemével. A baloldali képet mutatja a víz a „ke- reszténység” felirat láttán – kristályát fához hasonló ágak díszítik. A „hin- duizmus” (jobbra) szabályos kristályt hozott létre, amely olyan, mint egy ka- leidoszkóp.

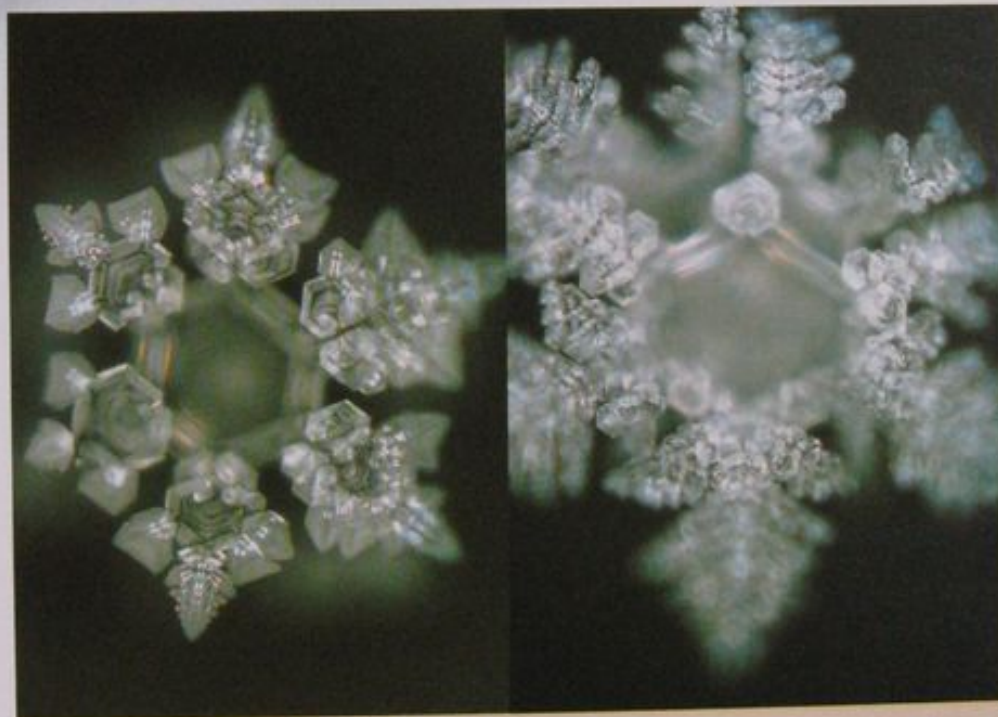
lett tisztelete és megbecsülése? Holott már a nagy spirituális mesterek is azt tanították, hogy üdv és szentség csak ott lehetséges, ahol a szó vízre talál. „Verbum et elementum fit sacramentum” – tanította a nagy Luther, ami annyit tesz: a szónak az elemmel kell találkoznia, hogy szakramentum, vagyis szent, megtisztító aktus jöhessen létre. Ez éppúgy igaz a – szintén vizet tartalmazó – kenyér és a bor Jézus testévé és vérévé történő átváltoztatására, mint a keresztelés szertartásánál kimondott szavakra, amelyek nemcsak a megkereszteltre hullanak, hanem a vízre is. Luther és a többiek mindezzel továbbra is csak azt hangsúlyozták, hogy a szellemnek a vizek felett kell lebegnie ahhoz, hogy valami újat hozhasson létre. Ezt mondja az Ószövetség teremtéstörténete is. Ha a szellem egyesül az élet vízával, akkor legyőzi a káoszt, s kezdetét veszi a teremtés. Élet kezdődik. Csakhogy mi, papok, csupán a szellemre figyeltünk, és elhanyagoltuk a vizet.

Szenteltvíz

Miért nem hitt az a katolikus pap, akit a műsoromban arról kérdeztem, hogy az imák és a áldások

megváltoztatják-e a keresztelő- és a szenteltvíz minőségét, abban, hogy a szenteltvíz teljesen más, mint a közönséges csapvíz?

Más a minősége! A szenteltvíz több, mint egyszerű H_2O ! Egy bizonyos tett folytán a halálból életre kelt, felátadott! Sokat mesélhetne erről. A bánásmód mindig nyomot hagy. Ez a vízre is igaz.

Balra: az „iszlám” felirat hatására hatásos, letisztult, szigorú formák jöttek létre. A „judaizmus” (jobbra) részletekben gazdag kristályt hozott létre. Szintén ritka jelenség, hogy itt két kristály fedi egymást.

A Fudzsivara-duzzasztógát vize imádság előtt. A következő oldalon ugyanez a víz látható, az imádság elmondása után. Beszélhetünk hát „szent” vízről?

Tegyük hozzá: engem is meglepett, amikor először olvastam, hogy Milánóban, Olaszországban az egyház részéről már végeztek ilyen kísérleteket és méréseket. A kísérlet maga roppant egyszerű volt. Vízet töltöttek két edénybe. Az egyik felett áhítatosan imádkoztak, és el-

mondták a Miatyánkot. Éppen úgy, ahogyan a szentelt vizet „készítik” ősidők óta. A másik edényben levő vizet ezzel szemben egyetlen pillantásra, egyetlen szóra sem méltatták. Végül a legfinomabb mérés technikával megvizsgálták, van-e különbség a két edény vize között. A kétféle víznek különbözött a rezgési mintázata. Már nem voltak egyformák, mint a kísérlet előtt. Valami történt velük. Ennél tovább a fizika eddig nemigen jutott. De megnyitotta a csodálkozás kapuját. A modern fizika immár egy fél évszázada a misztika nyomdokain halad.

Aki sokévi papi gyakorlattal a háta mögött sem tud hinni abban, hogy egy szeretetteljes beszélgetés több, mint szellem és szeretet, több, mint az egymással beszélgetők szeretetének és szellemének összege, és hogy egy ilyen beszélgetés során még a Szentlélek jelenléte is érezhető valamelyest – az vajon érezhetőnek, sőt mérhetőnek fogja tartani a szent információ, a szent szellemiség jelenlétét a vízben? Nem!

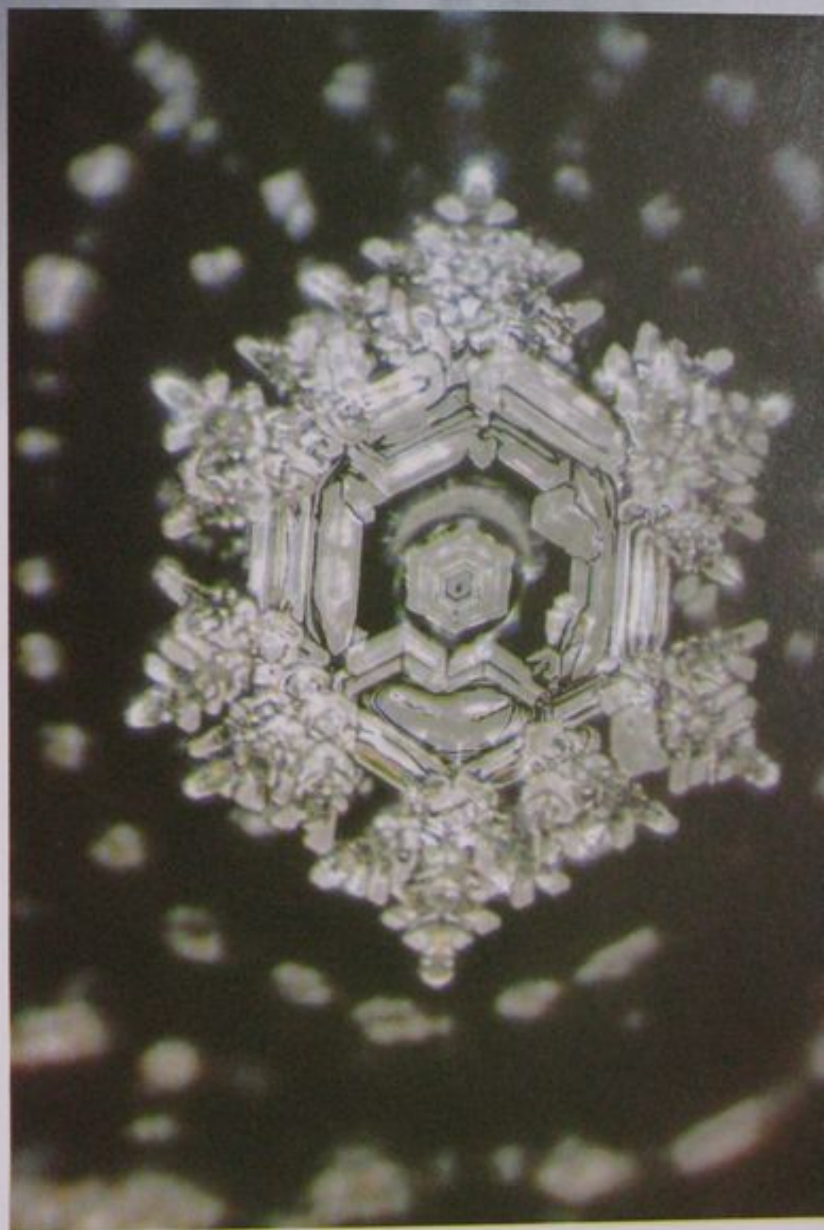
Úgy tűnik, feledésbe merül Szent Ágoston tanítása, miszerint a számos bibliai csoda csupán a korra jellemző mérési és tapasztalati valóság átlépése volt, nem pedig természetfeletti jelenség. A csodák mindig a finom anyagú valóság előhírnökei, a szellem és a lélek világára nyíló ablakok.

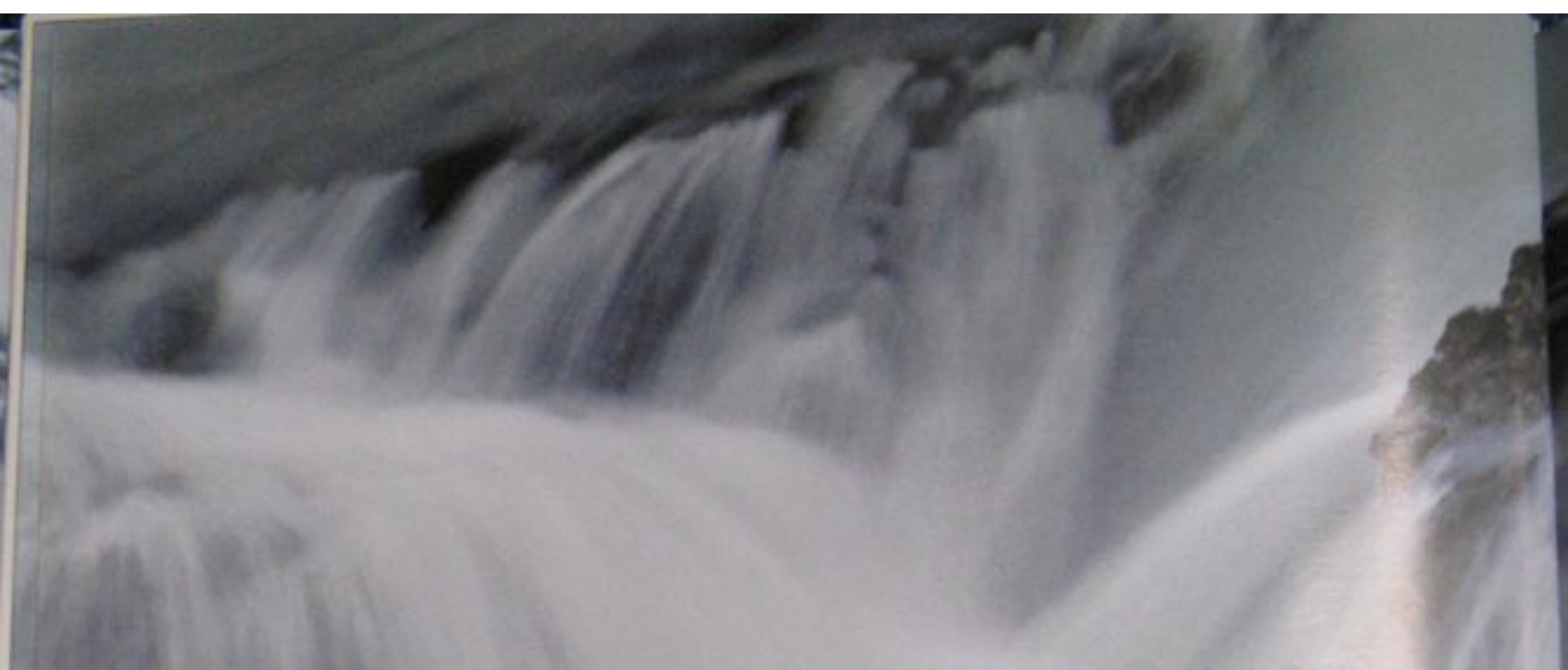
A műsoromban megkérdezett pap inkább az okos mélypszichológiai kerülőtutát választotta, amely csak az emberi lélekben áramló víz szimbólumának hatását látja, és nem magát az információkat hordozó vizet. Szerinte tehát az ember az, aki hat, és nem a víz. Beszűkült marad az olyan pszichológia, amely nem tudja befogad-

ni a halált, mert nem képes átszellemíteni azt. A jámbor anyukák és apukák megcsóválják a fejüket ennyi okosság hallatán, s óvatosan a szenteltvízbe mártják az ujjuk hegyét a templom bejáratánál. Ujjbegyük érzi a szentséget a vízben. Az okosok azonban nehezebben jutnak a mennyek országába. A keresztelés és a megkeresztelt élet nem az ő dolguk.

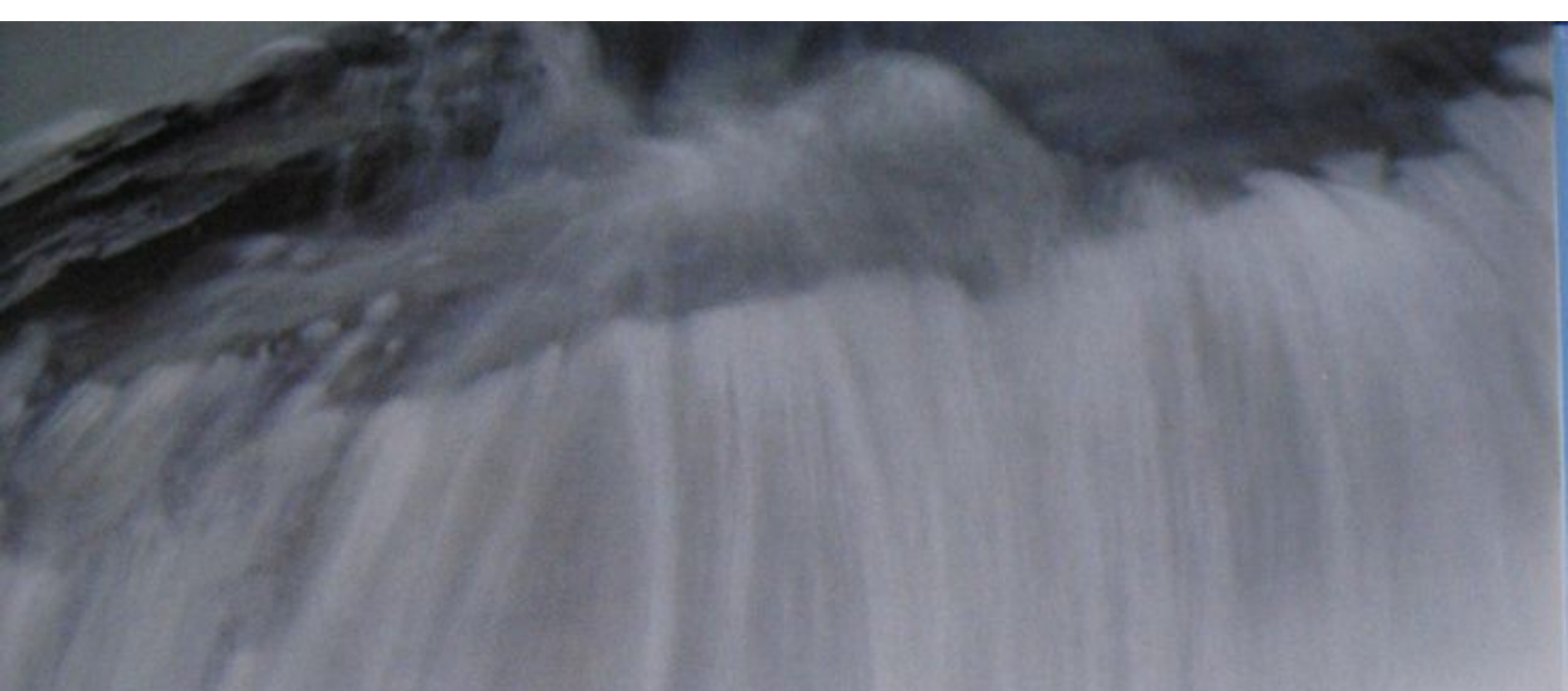
Milyen üzenetet visz a víz?

Életünkre gyakorolt hatása messze túlmutat a táplálék- és a vízfelvételen. Nagypám a varázssvesszővel vizet kereső embert nemcsak a kertbe engedte be, hanem a házába is, amikor felesége, majd később legidősebb fia meghalt. Talán a víz tehetett róla, hogy a sziklás hegyvidéken minden ház alatt utat keresett magának? A házambeliek között apáról fiúra szállt a tudás, hogy a vízerek hatással vannak a teremtmények egészségére, életére és halálára. Nagypám hordta házról házra a postát, s vele minden új hírt. A varázssvesszős embert az istállóba irányították, ha betegeskedtek vagy idő előtt elhullottak a tehenek. Vajon a víz az oka? A víz titokzatos módon áthatol falakon és padlókon, tetőkön és fémeken. A kérdés csak az, mivel és hogyan? Kérdés persze az is, hogyan védekezhetünk ellene. Elköltözni, és új istállókat, új házakat építeni nem mindenki tud. Talán a ferdén, római mintára rakott téglafalak el tudják vezetni a sugárzást? Nyilván: aki az ókorban így falazott, s művét siker koronázta, annak tapasztalnia kellett, hogy a víz valamiféle

Lourdes világszerte ismert zarándokhely. A pompás, életteli vízkristályról készült képen világosan látszik, hogy gyógyvizzel állunk szemben.

Balra a J. S. Bach zenéje nyomán kialakult képet látjuk, amelyen több kristály kapcsolódott össze egymással. Jobbra a heavy metal hatása látható. A víz a maga módján mutatja meg, mi tetszik neki.

sugarakat bocsát ki, és tudnia kellett, hogyan lehet ezeket elvezetni.

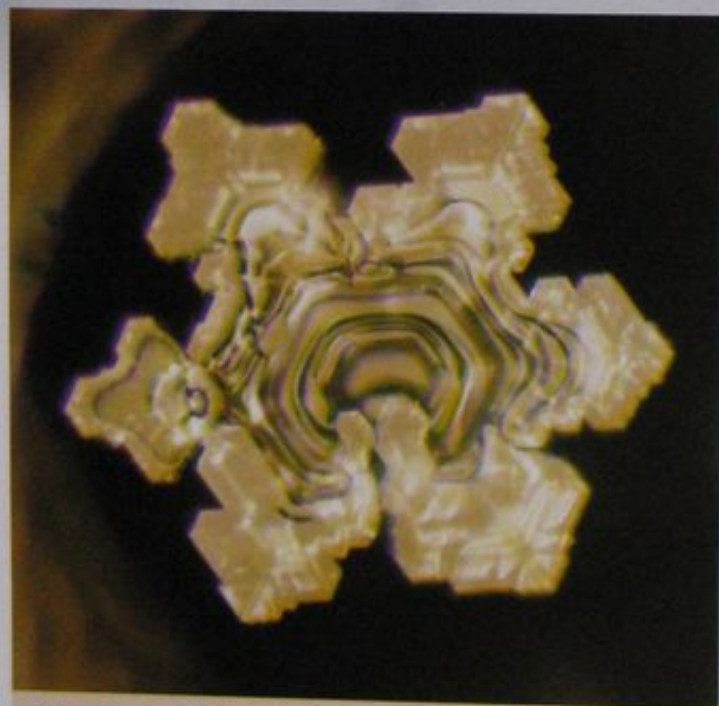
A víz hozza az életet és a halált – de nemcsak úgy, hogy megisszuk vagy belefülünk, hanem a vízzel együtt jön valami, ami életet vagy halált hoz. Hogy mi? Mindig is a népi tudás kereteibe tartozott azoknak az embereknek az érzékenysége, akik ingával, vesszővel vagy puszta kezükkel megéreztek a víz közelségét, és azt, hogy hasznos vagy ártalmas információkat hordoz. Csakhogy ez nem tartozott az akadémikus tudás hatáskörébe.

Ezért vagyok kíváncsi, hogy sikerrel jár-e az az ember, aki varázsvesszejével kikeresi ágyam helyét a vízerekhez

képest. A siker itt voltaképpen csak annyi, hogy érzékenységével igazolja, amit túlságosan éber álmodom már régóta jelez: vízérzékeny vagyok. Ha nem változtatok hálólhelyemen, megbetegszem.

De miért érzik úgy még az entellektüelek is, a civilizáció kellős közepén, szokásos reggeli zuhanyuk alatt, hogy a víz nem csupán kívülről perog rájuk? Hogy zuhanyozás közben nem csupán kívülről tisztulnak meg, hanem szellemük is ugyanolyan éberré és frissé válik? Miért, miért, miért? Miféle erő lakozik a vízben, miféle titkot rejteget előlünk? Mire képes a víz? Miképpen hat a természetben, s ennél fogva bennünk is, akik háromne-

gyed részben vízből vagyunk? Ezt nemcsak a fizikusok és az orvosok kérdezik. Ez alapjában véve szellemi kérdés, hisz a papi szertartások során a víz mindig is több volt, mint segítő, több, mint egy követ a menny és a föld között. Szellemi, spirituális szempontból a víz minden sámánizmus anyja. Hiszen a víz a teremtés kezdete óta a földi halandók számára látszólag lehetetlen utat tesz meg az égben, ahol mint egy pap, egy sámán elmeséli,

Mozart megtalálta a helyes hangot ennél a szépséget és kifejezőerőt sugárzó vízkristálynál.

mi történik a földön a gyermekeivel, majd onnan visszavertéven új életet hoz magával. Ismét a földre, a földbe jut, s a forrásoknál várnak reá a papok. Nem véletlenül épültek források mellé az első szentélyek. Az élet körforgása valójában mindig is a víz körforgása volt. Vajon ez a tudás, s az élet eme rendjének tisztelete végleg elveszett?

Még semmi sincs veszve

A Földön minden nemzedék a maga sajátos módján közelíti meg az élet titkait. Az élet, amely nagyrészt vízből áll, köztudomásúan gondoskodik rólunk. Az ősök eredetileg még kiszimatolták és megsejtették. A technika, a szoftver-társadalom és az információáradat nemzedéke szintén a maga módján tálalja. Csak abban hisz, amit látni és mérni tud – ezért láthatóvá teszi és megméri a titkokat.

Az első fizikai megfigyelések még egyszerűek voltak. Csak az egy meg egyet kellett tudni összeadni. Több tudományra nem volt szükség a veszély elhárításához. A Föld és éltető erei halállal válaszoltak a vízzel, mint halott anyaggal való visszaélésre. Ha a víznek azt mondták: „Halott vagy, halott anyag!”, hát a víz is ugyanezt visszhangozta, mint egy membrán. Ha megmérgezzük a vizet, az is megmérgez minket. Szemet szemért, fogat fogért! Az ember amint vet, úgy arat! Sőt, még inkább! Pontosabban: a víz nyilvánvalóan magába issza az ember minden mozdulatát és viselkedését mint információt, s felszínével visszatükrözi azt az embernek. Valódi

„nyelve” a szavak nélküli kommunikáció, mint ahogyan a teremtmények első nyelve is szavak nélküli volt: testbeszéd. Ahol mi, emberek semmibe vesszük a vizet, és kiszorítjuk otthonából, a folyó völgyekből és a tavakból, hogy betonnal vegyük körül, ott az élő Föld a víz segítségével visszaszorít bennünket a folyó völgyekből és a korlátlan urbanizáció földjéről. A Föld él! Méghozzá azért él, mert a víz él. Nemhiába jelentenek tanulást az élet fordulatokban gazdag, nagy átmenetei egyik korszakból a másikba. Mindannyiuk mellett a víz bábáskodott. A víz okozta gondokban, a globális felmelegedésben, a sarki jég olvadásában, a trópusi forgószelekben, a kontinensek elsivatagosodásában ma még csak a katasztrófát látjuk. Pedig mindez az eljövendő új élet, új rend magzatvíze is lehet.

Tanító és tanítás

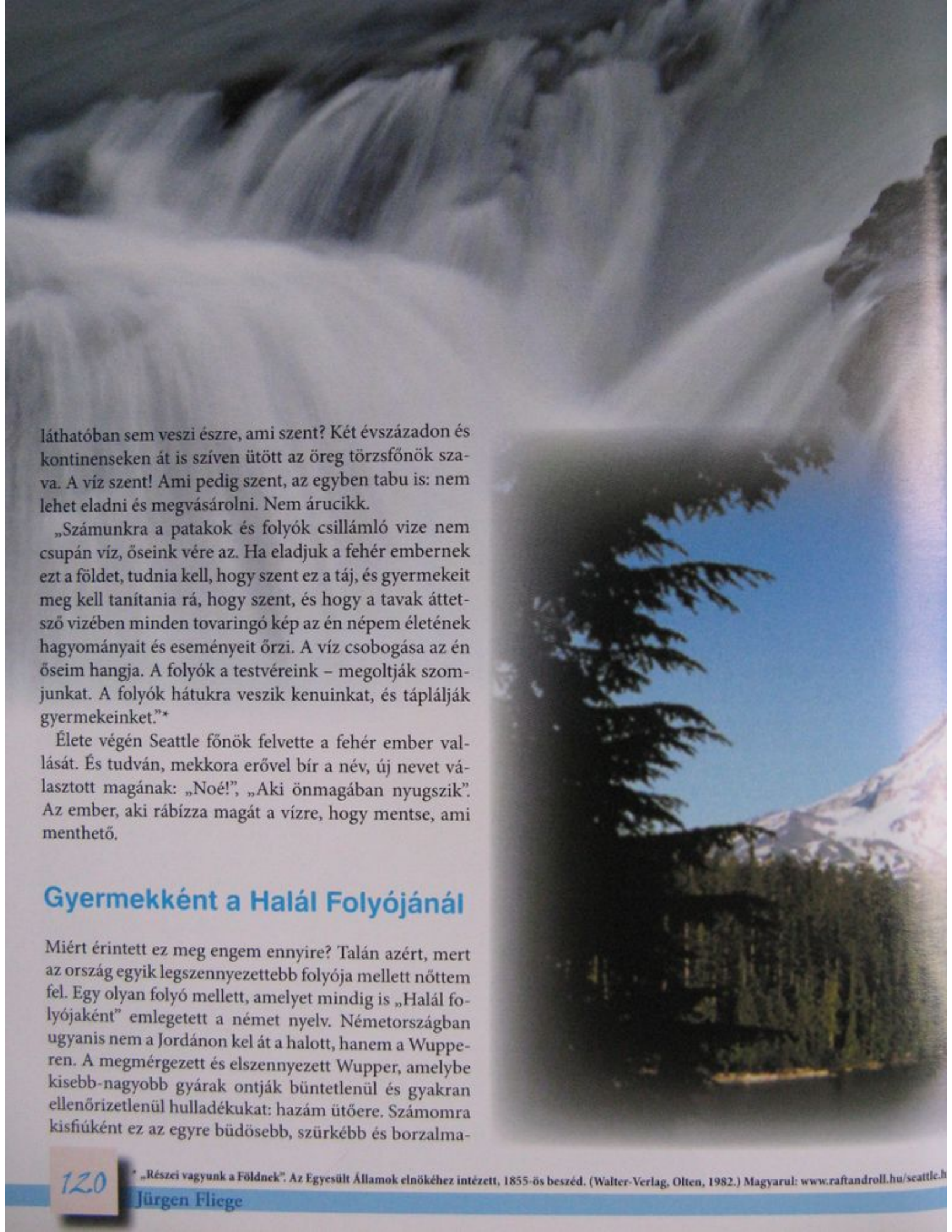
Ki tanított meg engem hosszú évek elteltével, vagy inkább a szentség és a szent víz semmibevételének hosszú évei alatt arra, hogy mindezt így lássam? Miféle tanárok voltak ezek, akik nemcsak a katedrálásra álltak, és nem csupán olvasottak voltak? Először is: kevésbé voltak tanultak, mint

Seattle, indián törzsfőnök (duvamis törzs).

tapasztaltak. Világlátott és érzékenyek emberek voltak ők. Sorsuk színes kaleidoszkóp a számomra. Minden bizonnyal nagyapám volt az első. Egyszerűen azért, mert amikor később már ő is varázsvesszőt használt, egyúttal kifejlesztette kis unokájában is a víz sötétben, a föld mélyén rejlő, és mégis érezhető ereje és hatalma iránti érzéket. Aztán jöttek az egyetemi évek, a szétválasztás és a megkülönböztetés megtanulásának évei. Azok az évek, amikor az ember megtanulja lenézni az ősök ösztönös tudását.

Azt hiszem, ezután Seattle főnök volt a legfontosabb tanítóm. A duvamisok nagy indián főnöke az Egyesült Államok legeldugottabb sarkában, aki 1855-ben elmondta az elnöknek Washingtonban, hogy nem ért egyet a föld és a víz kisajátításával és adásvételével. Ő volt az első, aki úgy megindított, mint a nagyapám. Megérintett és meghatott. Mindezt akkor, amikor már fiatal pap voltam, és rengeteg kisbabát megkereszteltem, nem is gondolva arra, mekkora jelentősége van a keresztelés szertartásában a víz méltóságának. Hogyan is tölthetné el a láthatatlan szentség érzése azt, aki a

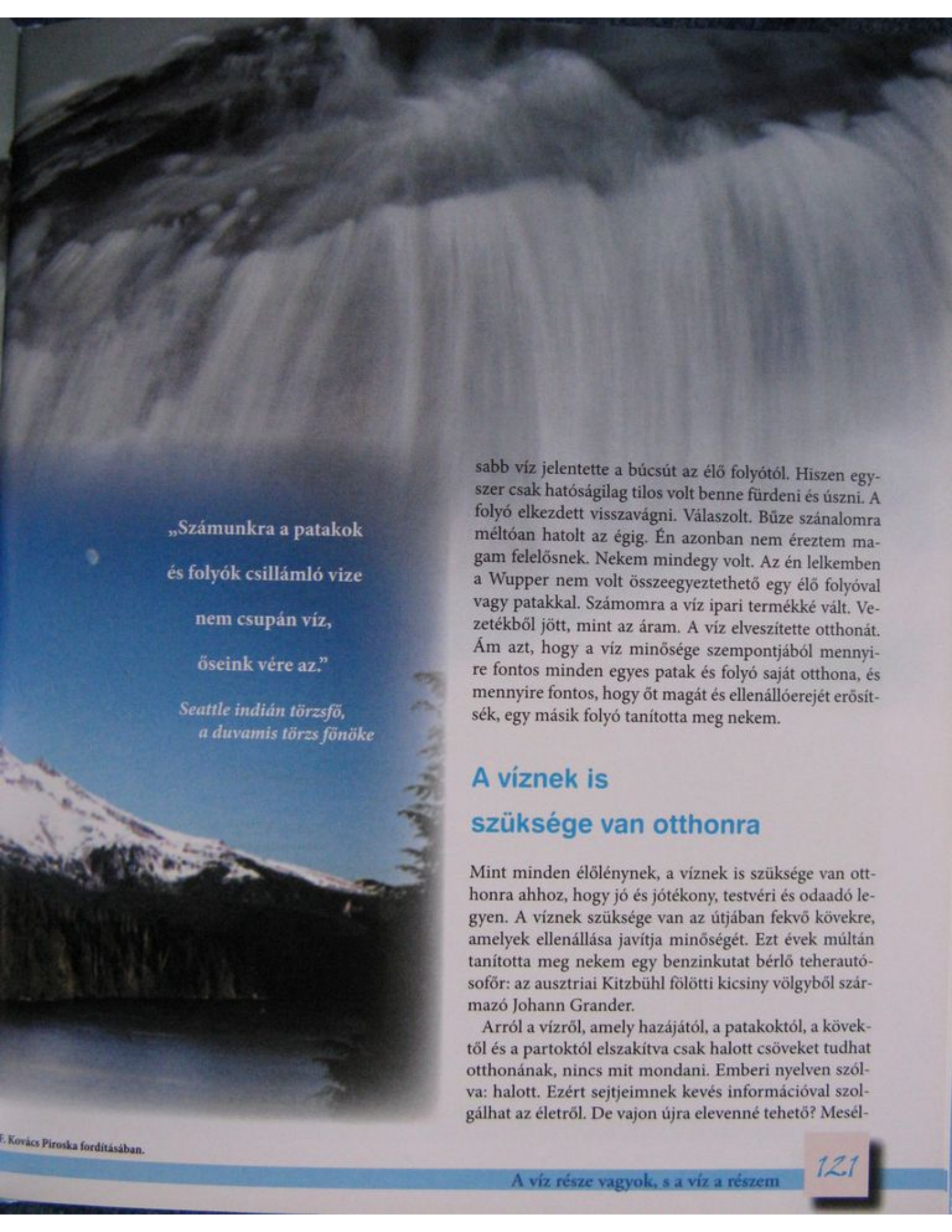
láthatóban sem veszi észre, ami szent? Két évszázadon és kontinenseken át is szíven ütött az öreg törzsfőnök szava. A víz szent! Ami pedig szent, az egyben tabu is: nem lehet eladni és megvásárolni. Nem árucikk.

„Számunkra a patakok és folyók csillámló vize nem csupán víz, őseink vére az. Ha eladjuk a fehér embernek ezt a földet, tudnia kell, hogy szent ez a táj, és gyermekeit meg kell tanítania rá, hogy szent, és hogy a tavak áttetsző vizében minden tovaringó kép az én népem életének hagyományait és eseményeit őrzi. A víz csobogása az én őseim hangja. A folyók a testvéreink – megoltják szomjunkat. A folyók hátukra veszik kenuinkat, és táplálják gyermekeinket.”*

Élete végén Seattle főnök felvette a fehér ember valóságát. És tudván, mekkora erővel bír a név, új nevet választott magának: „Noé!”, „Aki önmagában nyugszik”. Az ember, aki rábízta magát a vízre, hogy mentse, ami menthető.

Gyermekként a Halál Folyójánál

Miért érintett ez meg engem ennyire? Talán azért, mert az ország egyik legszennyezettebb folyója mellett nőttem fel. Egy olyan folyó mellett, amelyet mindig is „Halál folyójaként” emlegetett a német nyelv. Németországban ugyanis nem a Jordánon kel át a halott, hanem a Wupperen. A megmérgezett és elszennyezett Wupper, amelybe kisebb-nagyobb gyárak ontják büntetlenül és gyakran ellenőrizetlenül hulladékukat: hazám ütőere. Számomra kisfiúként ez az egyre bűdösebb, szürkébb és borzalma-

„Számunkra a patakok
és folyók csillámló vize

nem csupán víz,
őseink vére az.”

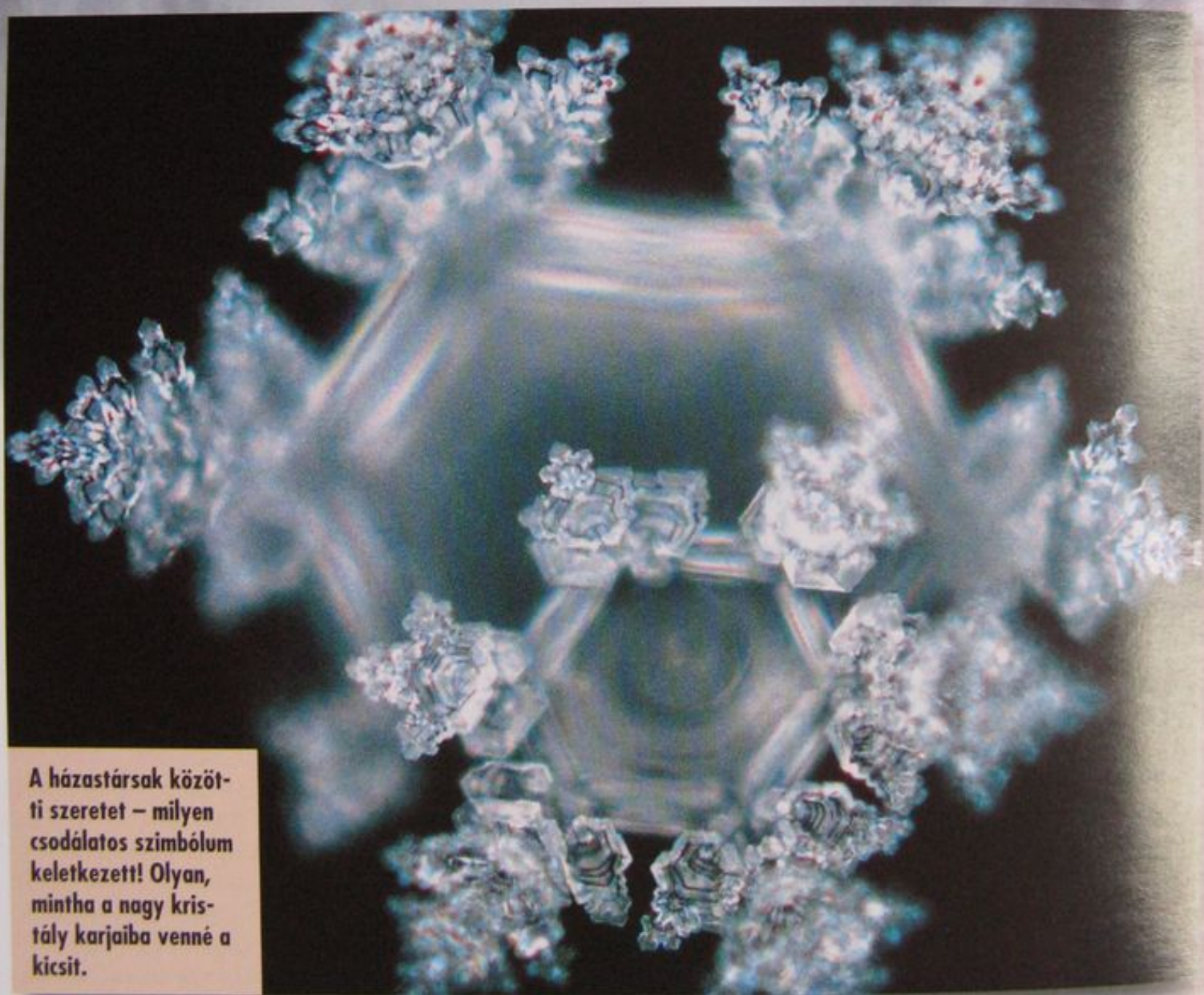
*Seattle indián törzsfő,
a duvamis törzs főnöke*

sabb víz jelentette a búcsút az élő folyótól. Hiszen egyszer csak hatóságilag tilos volt benne fürdeni és úszni. A folyó elkezdett visszavágni. Válaszolt. Búze szájalomra méltóan hatolt az égig. Én azonban nem éreztem magam felelősnek. Nekem mindegy volt. Az én lelkemben a Wupper nem volt összeegyeztethető egy élő folyóval vagy patakkal. Számomra a víz ipari termékké vált. Vezetékből jött, mint az áram. A víz elveszítette otthonát. Ám azt, hogy a víz minősége szempontjából mennyire fontos minden egyes patak és folyó saját otthona, és mennyire fontos, hogy őt magát és ellenállóerejét erősítsék, egy másik folyó tanította meg nekem.

A víznek is szüksége van otthonra

Mint minden élőlénynek, a víznek is szüksége van otthonra ahhoz, hogy jó és jótékony, testvéri és odaadó legyen. A víznek szüksége van az útjában fekvő kövekre, amelyek ellenállása javítja minőségét. Ezt évek múltán tanította meg nekem egy benzinkutat bérlő teherautósófőr: az ausztriai Kitzbühl fölötti kicsiny völgyből származó Johann Grandner.

Arról a vízről, amely hazájától, a pataktól, a kövektől és a partoktól elszakítva csak halott csövet tudhat otthonának, nincs mit mondani. Emberi nyelven szólva: halott. Ezért sejtjeimnek kevés információval szolgálhat az életről. De vajon újra elevenné tehető? Mesél-

A házastársak közötti szeretet – milyen csodálatos szimbólum keletkezett! Olyan, mintha a nagy kristály karjaiba venné a kicsit.

het az élő víz a halottnak az életről, hogy feltámassza? Elektromágneses szalagként tárolhat információkat az életről, hogy átadja, átmásolja azt a másik víznek? Amit a vas tud, tudhatja a víz is? És ha tudja: egy ilyen felfedezés kétszáz esztendő múltán tudományos igazolásul szolgálhatna a kinevetett és hazájában lenézett orvosnak, Dr. Samuel Hahnemann-nak? Nem ugyanúgy rázta és potenciálta-e Hahnemann is a vizet, mint Ausztria patakjait és folyóit a sokezer kő a forrástól a torkolatig?

Johann Grander életét tanulmányozni kell. Mint minden nagy felfedező történetében, nála is annak az embernek az áldozatkészségére és megszállottságára bukkanunk, akit fellelkesít az, amit meg akar érteni. Először csak az élet apró lökései, az úgynevezett véletlenek, és a természet megfigyelése – és végül készen áll a nagy elmélet, amelyet már csak be kell bizonyítani. És mennyit kell érte szenvedni! Az egész családnak meg kell emésztenie az apa makacsságát! Hogyan növekszik az alázat a nagy Grander lelkében! És mennyire irtózik a nyilvánosságtól!

Mindig mélységesen megérint az idős emberek tudása. Évekkel később csorogtak a könnyek az arcomon, amikor egy másik gyógyító, egy szibériai sámán, akit a sors hosszú évekre az NDK-ba vetett, az egyik műsoromban megpróbált bevezetni a sámánizmus alapjaiba. „A költők” – mondta, – „a költők mutatják az utat. Nemcsak arról mesélnek, hogy a folyó folyik. Azt is elmondják, hogy a pataknak üzenete van, amit az egész világnak elmond. Hiszen a költők mondják: locsog. Engedjék hát,

csak néhány pillanatra, hogy ő, aki ősidők óta fivérünk e Földön, elmondja, amit akar. Mit mond önöknek? Mit tud, amit önök nem?”

Az élet keresztel meg

Majd a mindent átlelkesítő természet panteisztikus tapasztalatával énekelni kezdett, és hívta őseit, hogy segítsek és bátorítsák, adjanak erőt és egészséget.

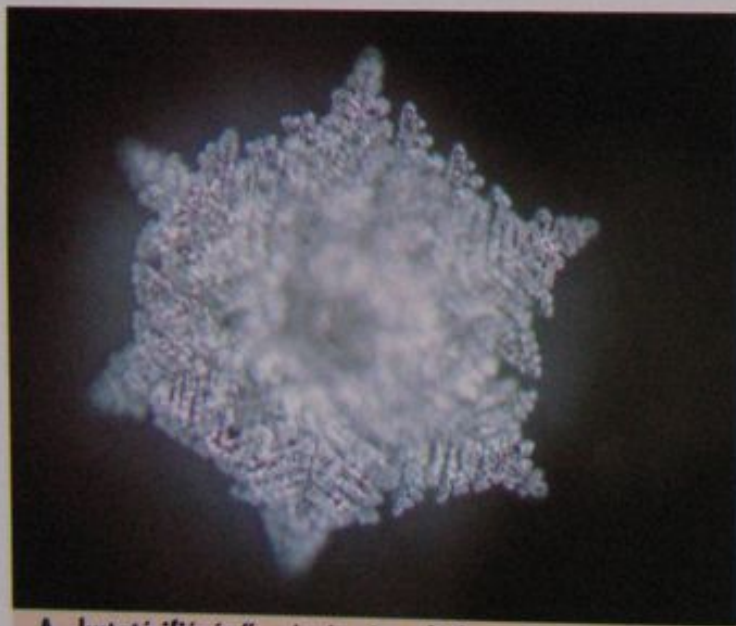
A könnyeim pedig? Miért fakadtam sírva? Nemcsak akkor könnyezem, ha szomorú vagyok. Akkor is, ha sikerül kapcsolatot találnom életem folyamával. A könny az új élet magzatvize. Az élet pap nélkül is megkeresztel. A lényeg, hogy víz legyen!

Az adások után sosem tudom csak úgy elfelejteni a sámánok, a töprengő és lelkesedni tudó emberek történeteit. Főleg akkor nem, ha egy Johann Grander mélyeséges tisztelete és vallásossága még kilométeres távolságokból is érezhető. Így hát magam is beszereltettem egy Grander-vizélénkítőt a házamba. Ez egy kis fémtartály, nem nagyobb, mint egykor a palatábla az iskolatáskában. Nem mondhatom, hogy azonnal éreztem volna a víz légységében és elevenségében a különbséget. Vidéki vagyok, és azt hiszem, elég jól földelt. Sem intellektüel, sem az ezoterikus irányzatok megalkuvó követője nem vagyok. Szóval semmit sem éreztem. Jelen ez valamit?

Csakhogy a növényeim érezték a különbséget. Leveleik addig sosem tapasztalt bujasággal zöldelltek. A víz-

csapok pedig csak úgy köpték az évtizedek alatt lerakódott rozsdát. Ez elég bizonyíték volt nekem. Soha nem néztem bele a szürke kis fémdobozkába, amely a házba bejövő vízvezetéken át eresztette a vizet. Gondolom, hasonló ötlet és módszer alapján működhet, mint ahogyan az élő, információban gazdag homok megtisztít egész tavakat vagy ülepítőket, megvédve azokat a megromlástól, a megbuggyanástól.

Ami ugyanis a fémre és a vízre érvényes, az láthatólag az összes többi elemre nézve is az – csak éppen a fém esetében korábban fedezték fel és kutatták ki. Most

A „kutató ifjúság” számára itt a látható bizonyíték: A víz Smetana Moldvája hallatán ilyen gyönyörű kristályt hozott létre.

a víz mágnességére van soron. Egyszer majd sorra kerül az egész, vízből álló ember mágnességére is, ahogy az sváb orvos, Messmer előre megjósolta.

Kutató ifjúság

Néhány évvel később fiatal lányokat láttam vendégül a televízióstúdióban. Ők nyerték el a „Kutató ifjúság” pályázat első díját azzal, hogy bebizonyították: a zene hatással van a növények növekedésére. Nekem eszembe jutott a régi Granderem és a növényeim odahaza. Ha a víz információt közvetít, akkor azt valamikor fel is kell vennie. Netán „hallaná” a zenét? Képes érzékelni azt? Valóban magába issza a zenét és más „hangulatokat”? Hogyan is volt az a milánói kísérlet? Mi van az áhitattal, az imádság hangulatával? Azzal az ősi tudással, hogy a mindenségben egyetlen szó sem szállhat el meghallgatatlanul? Mi van az imádság meghallgatásával?

A diáklányok kísérletsorozatuk alanyául a lóherét választották. Az egyes növénykének heteken át különféle zenéket játszottak, Bach és Beethoven klasszikus muzsikájától a rockig, a technóig és a heavy metalig. Befolyásolhatja a növények növekedését az állandó zenehallgatás? És ha igen, hogyan? Bach jól temperált lóherét növeszt? A heavy metal hatására pedig ízekre szakadnak és szétroncsolódnak a növények és sejtjeik? Ennyire nem lehet egyszerű! És mégis! Pontosan ez lett az eredmény.

Johann Sebastian Bach klasszikus muzsikája éppen séggel olyan volt a kis palánták számára, mint egy alapos

trágyázás – a technótól pedig teljesen elnyomorodtak. Én tudom, mi szállította a zenei információkat a növények sejtjeibe: a víz!

Azt azonban egyikünk sem tudta, hogy ugyanabban az időben, több ezer kilométernyi távolságban, a földgolyó másik oldalán valaki ugyanilyen kísérleteket végzett, hogy bizonyítsa: a víz információkat tárol.

A víz és a keresztény hagyomány

Ha vethetnénk egy pillantást a látszólag egzotikus spiritualitásra, akkor visszatekintve azt kérdeznénk: ki az, aki saját szellemi családjából ugyanígy látta és tudta a dolgokat. És mi a helyzet a vízzel? Saját hagyományából ki sejtett vagy tudott valamit a víz erejéről és képességeiről?

Talán a vízzel gyógyító Kneipp lelkész, aki saját tbc-jét is csupán vízzel kezelte, mindössze arról volt meggyőződve, hogy az ingerek, a hideg víz és a zuhany gyógyítja meg a betegeket? Vagy ennél többet is tulajdonított a víz erejének? A szüleim, mint előttük és utánuk oly sokan, a wörishofeni fürdőbe utaztak, hogy megmártózzanak az élő vízben. Mert nem halott az a víz, amelyben ennyien gyógyírt találnak. De vajon tudta ezt a lelkész? Végül ivókúrákat is elrendelt. Ő is elmondhatta volna azt, ami ma sok

kiváló orvos szokásos mondata: „Ön nem beteg, csupán szomjas. A testének élő vízre van szüksége.” (F. Bat-manghelidji: Víz – Az egészséges megoldás).

Mit mondanak a papok, akik a lourdes-i és más csodaforrásokat gondozzák, és piacra dobják a víz erejét? Miért olyan gyakori a Mária-jelenés a forrásoknál? Miféle életadónak mondott erő áramlik át ott az embereken? Miért szorgalmazzák annyira a szülők, hogy feltétlenül forrásvízzel kereszteljem meg a gyermekeiket? Több lenne ez nosztalgiánál és romantikánál?

Miért hozat magának Berlinbe az országszerte ismert, szklerózis multiplexben szenvedő színész oly sok betegtársához hasonlóan a lourdes-i vízből? Hiszen régóta tudjuk, hogy kémiaileg és fizikailag semmi különös nincs benne, tehát úgy tűnik, nincsenek különleges adottságai! Mi hát a szentek titka, akik, mint Fiorei Joachim, éveken át csak vízen éltek?

Mit tudnak a moszlim papok az imádság előtti rituális tisztálkodás erejéről? Ha semmi mélyebbre nem gondolnak, csupán arra, hogy a hívekhez a víz szentségét is közel hozzák, már akkor is többet tettek, mint mi, keresztények. Mi mosdatlanul és koszos cipővel tapossuk a szent földet. A titkozatosság, a rejtett és szent dolgok iránti érzéknek bennünk nyoma sincs.

A víz ősidők óta jelentős szerepet játszott minden vallásban.

Mit sejtett vagy tudott Keresztelő Szent János, aki Jordán vizében sürgette az emberi élet megújulását? Miért nevezik a Zsoltárokból az Örökkévalót, a Könyörültest, a Teremtőt az élet forrásának? Valóban csak egy kép lenne ez, egy metafora? A lélegzet német neve, az Atem, Odem sem csupán metafora, hanem istennévé lett.

Mit tudott a víz lényéről Názáreti Jézus, aki az élet rendjét úgy átlátta és látta, mint senki más? Ha másnak nem is, de neki legalább nem csupán szertartás volt, ha valaki, mint János is, a folyóba lépve kereste az élet megújulását. Számára a víz inkább az élet magzatvize volt. Ezt tanította. A vízből jövünk, és át kell kelni a vízen. Az élet számtalan születés és újjászületés, halál és feltámadás sorozata. A születés eleme pedig a víz.

Mit jelent, hogy a Bethesda-tó vize Jeruzsálemben csak akkor gyógyított, ha az égi erő felkavarta és élővé

tette? Miért a Genezáreti tó vizénél tartotta Jézus a legjobb beszédét? Mit keres folyton a víznél? Nem tudom. Valahogyan, valamikor, valahol meg kell majd kérdeznem tőle.

Ám a nagy szükség és nyugtalanság idején addig is lesétálok saját tavamhoz, amely házamtól alig egy kilométernyire fekszik. Megállok előtte, és hallgatom a hullámvérést a kavicsos parton. Várom, amíg meg nem jelenik a szemem előtt egy másik kavicsos part, amely mintegy fél évszázada misztikus élményt hagyott hátra bennem. Akkor, abban a pillanatban eggyé váltam mindennel, ami él.

Tizenegy éves voltam, és egy hosszú skandináv nyarat töltöttem egy finnországi tónál. Minden este lesétáltam a partra. Tíz óra, tizenegy... késő van. A Nap utolsó sugarait veti a tájra. Otthon, Németországban már rég

ágyban kellene lennem. Itt azonban, több száz kilométerrel távolabb, ahol a közelben egyetlen ember sem beszél a nyelvemet, teljesen egyedül vagyok. Itt a tó, amely minden este a ritmusába, a rezgéseibe, a hangulataiba ölel. És minden eggyé válik. Este a tónál. Minden jó.

Jó negyven évvel később olvastam egy etimológiai szótárban, hogy a németben a tó (See) és a lélek (Seele) szavak gyökere ugyanaz. Ezért érinti meg a víz azt, ami legbelül, a lelkem legmélyén vagyok. A víz része vagyok, s a víz a részem. Kölcsönösen tisztelnünk kell egymást.

Az első korty a természet serlegéből ateizmushoz vezet,
ám a serleg alján ott vár Isten.

Werner Heisenberg

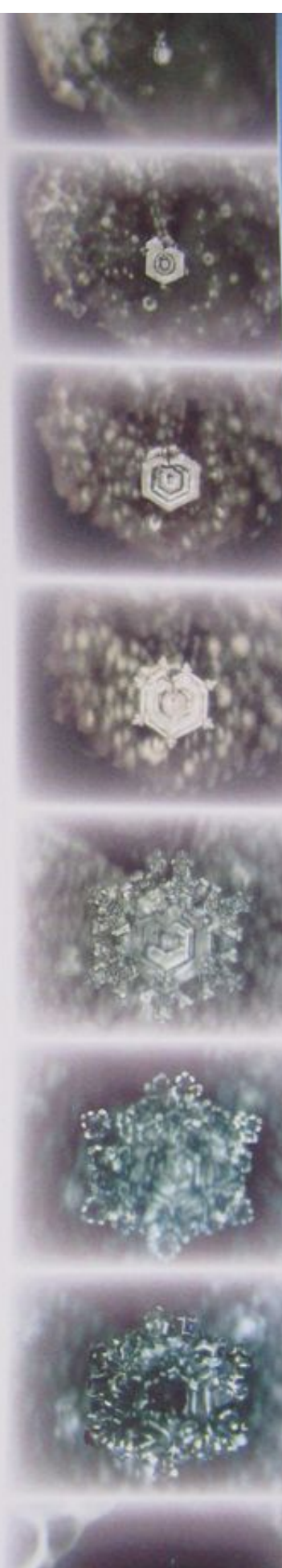

Európai kutatások

Rasmus Gaupp-Berghausen az európai vízkutató központról (Hado Life Europe):

2004 óta működik itt, Luxemburgban az európai vízkutató központ. Véleményem szerint ez nagy hiányt pótol. Sokan élnek a lehetőséggel, hogy vízmintát küldjenek hozzánk megvizsgálásra. Masaru Emotónak régi vágya volt egy ilyen központ megalapítása. Ez jelentősen hozzájárulhat ahhoz, hogy megújult figyelmet ébresszen a víz iránt.

A Hado Life Europe céljainak egyike, hogy a régiókban élő embereknek segítsen újra közvetlen kapcsolatba kerülni a vízzel. Ehhez az is hozzátartozik, hogy újra megtanuljuk tisztelni vizeinket. Az európai vízkutató központ nagyban hozzájárulhat ehhez, mert nagy erővel akarjuk kutatni Németország és a környező országok forrásait is. Csak azt tudjuk igazán értékelni, amit ismerünk. Azt hiszem, a vízkristályokról készült fényképek segítenek az embereknek, hogy más szemmel nézzenek a vízre, és közvetlen, személyes kapcsolatot építsenek ki vele.

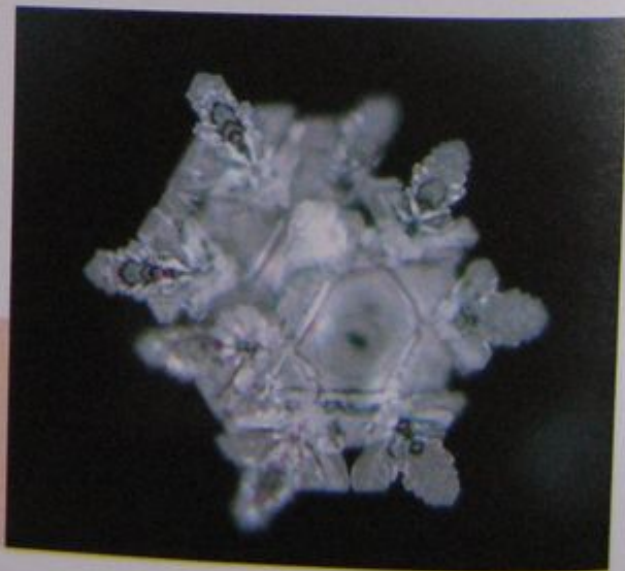
Egy másik fontos célunk az, hogy tudományos alapokra állítsuk a vízkristály-fényképezés módszerét. Ehhez statisztikákra van szükség, mert csak ezek teszi lehetővé a megalapozott állításokat. Minden statisztika alapja a megismételhetőség: ugyanolyan kísérleti körülmények között azonos eredményeket kell kapnunk. Vegyünk egy egyszerű példát: egy adott súlyú golyónak egy bizonyos időre van szüksége ahhoz, hogy egy méteres magasságból a földre essen.

A víz azonban nem könnyíti meg ennyire a dolgunkat, mivel a legkülönbözőbb hatásokra reagál. Bizonyára hatással vannak rá a bolygóállások is, különösen a holdfázisok, ám a legnagyobb jelentősége a kísérletet végző állapotának van, annak, aki lefagyasztja a vízmintát. Amikor ezt a jelenséget vizsgáltam, meglepő dolgot tapasztaltam: a közönséges víz egyértelműen reagált a rossz közérzetre, és kevésbé hajlott a kristályképződésre. A gyógyforrások vizei ezzel szemben stabilak maradtak, és ugyanolyan szép kristályszerkezeteket alkottak. Ez lehet a gyógyerővel bíró víz egyik kritériuma: eltérő feltételek között is megtartja alakját, és ezzel együtt információját.

Így aztán rendkívüli kihívások előtt áll mindenki, aki tudományosan akar foglalkozni a vízkristály-fényképezéssel. Annál fontosabb, hogy az egyes kutatók együttműködjenek, és tapasztalataikat megosszák egymással. A kémiai szempontokat például ugyanúgy figyelembe kell venni, mint az energetikaiakat.

Csakis a különböző szakirányú kutatási eredmények összeveté-

Az internet (felirat) hatására a sokak számára meglepően szép kristály mintha másolatot készített volna magáról.

sével juthatunk közelebb ehhez a részletekben gazdag anyaghoz, a vízhez, és csak így alakulhat ki a sok külön felismerésből egységes kép. Ez is Masaru Emoto egyik központi célja. Az ő gondolata volt, hogy a vízkutatás nemzetközi központját a vízkristály szerkezetének mintájára hatszögletűre építsék, egy térrel a közepén, amely az eszmecserék helyéül szolgál. Magam is azt hiszem, korunk sürgető feladata, hogy kapcsolatban legyünk egymással. Megítélésem szerint elmúltak már azok az idők, amikor valaki magányosan dolgozott a laboratóriumában, és úttörő felfedezéseivel megváltoztatta a világot. Elérkezett az információ kora, és ez az egyes tudományágak képviselőinek eszmecseréjét is jelenti.

A termékeit bevizsgáltatni szándékozó gazdasági partnereknek is egyszerűbb egyetlen kutatóközpontból megkapni az olyan információkat, mint a kémiai összetétel, az orvosi javallat vagy az energetikai kép, mintsem több különböző intézetet megbízni az egyes részfeladatokkal.

Európai laboratóriumunk másik fontos feladata a tudományos ku-

tatás mellett, hogy felderítse Európában a jó vizeket. Ide tartoznak az olyan kereskedelmi cikkek is, mint az ásványvizek. Munkámnak ez az egyik gyakorlati oldala: képet alkotni az embereknek arról a vízről, amit megisznak.

Az én személyes célom a gyógyforrások kutatása.

Európában rengeteg, ősidők óta ismert gyógyforrás van. Kémiai szempontból ezek legtöbbször alaposan megvizsgálták már, de hatásukra ezzel a módszerrel nem találtak kielégítő magyarázatot. Ezzel kapcsolatban nagyon érdekes az is, hogy helyenként egy-egy ilyen különleges forrás közelében több más, szinte ugyanolyan kémiai összetételű forrás is fakad, mégis, ezek vize legfeljebb jóízű, de nélkülöz minden gyógyerőt. Honnan ez a különbség? Ilyen szempontok szerint is vizsgálom a hazai forrásokat. Úgy gondolom, hogy a vízkristály-fényképezés láthatóvá teheti ezt a különbséget.

Két perc – és vége! Íme, a vízkristály élete laboratóriumunkban. A megfagyott vízcsepp peremén keletkező apró, fehér szemcsék gyorsan növekszenek, s egy csodálatosan ragyogó kristály keletkezik.

A szerzőről

Rasmus Franciscus Gaupp-Berghausen a Hado Life Europe, a vízkristály-fényképezés és vízkutatás európai laboratóriumának vezetője.

Tanulmányait a dániai Mezőgazdasági Egyetemen végezte, gyakorlatát pedig Costa Ricában töltötte. Diplomamunkáját a trágyázás talajvízre gyakorolt hatásáról írta.

További tanulmányok: a bécsi Talajkultúra Egyetemen tájtervezés és tájrendezés szakon. Diplomamunkájának témája: hogyan szűrhetők ki a vízből (a nem beletartozó) hormonok.

Gyakorlat a tokiói (Japán) IHM Kutatóintézetnél. Téma: a vízminőség vizsgálata kristályosadási paraméterek alapján.

2004 februárjától az escheni (Lichtenstein) Hado Life Europe Establishment vezetője.

Rasmus Franciscus Gaupp-Berghausen
(szül. 1974)